

ПОЛИТИКИН

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXI
БРОЈ
959
15. V 1970.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕШКОМ

ВЕРНОСТ. — Драган Николић, ученик IV-3 Прве земунске гимназије, од првог разреда основне школе, значи већ готово 12 година, носи једну исту ђачку торбу. Она се скоро распала, али јој Драган остаје веран и не помишља да је замени новом. Кад на јесен постане студент он ће, каже, и на факултет носити у њој књиге.

БЕЗ РОМАНТИКЕ. — Каубоји какве познајемо из филмова и романа о Дивљем западу постоје још само у Холивуду. Коње на којима су јурили преријом да би скупили расту- рена стада заменили су ципови а понегде и хеликоптери. Наука је продрла и на ранчеве и говеда се одгајају према упутствима стручњака. Почетком јесени и у пролеће, каубо- ји сакупе своја стада у „корале“ да би их запрашили средствима против инсеката и вакцинисали против заразних болести.

Ripley **Вероватни ишли не!**

ДОРОТЕА ШАУ

(1795 - 1878)
ИЗ ОДЕНЗЕА (ДАНСКА)
БИЛА ЈЕ МАЈКА 7
ОФИЦИРА ДАНСКЕ ВОЈСКЕ
И СВА СЕДМОРИЦА ПОГИ-
НУЛА СУ ВРШЕКИ СВОЈУ
ДУЖНОСТ.

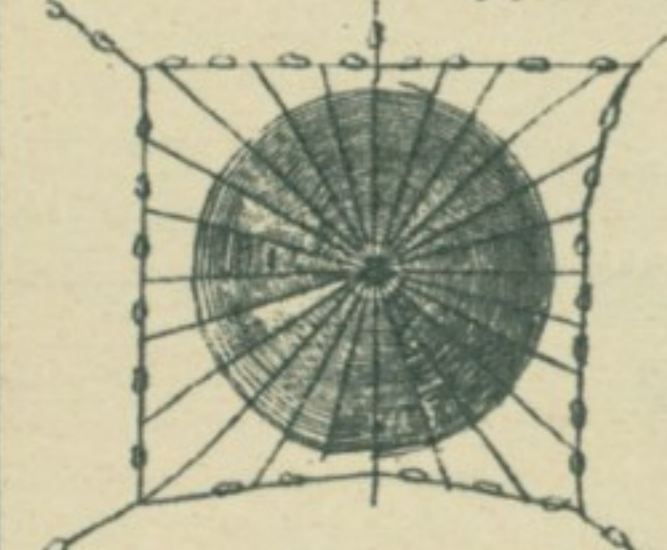
ДРВО - МУЊА

ЗА ВРЕМЕ ТРОПСКИХ НЕПОГОДА У
ЈУЖНОЈ АМЕРИЦИ МОГУ СЕ ВИДЕТИ
МУЊЕ КОЈЕ ИЗГЛЕДАЈУ КАО ОПОЛЕ-
ЛО ДРВЕЊЕ. ЗА РАЗЛИКУ ОД ОБИЧНИХ,
ОВЕ МУЊЕ УВЕК БЛЕСНУ ОДОЗГО
НАГОРЕ!

**ДРВОСЕЧА ИЗМЕНИО
ШВАЈЦАРСКУ ГРАНИЦУ**

ЖАН КОСТО, ЈЕДАН ИЗУЗЕТНО
СНАЖАН ДРВОСЕЧА ИЗ ЛИХТЕН-
ШТАЈНА, РЕШИО ЈЕ РАЗМИРИЦУ
ОКО ГРАНИЦЕ ИЗМЕЂУ СВОЈЕ
ЗЕМЉЕ И ШВАЈЦАРСКЕ НА ТАЈ
НАЧИН ШТО ЈЕ КАМЕН ТЕЖАК
510 КИЛОГРАМА ПРЕНЕО 1600
МЕТАРА ДУБЉЕ У ШВАЈЦАРСКУ
ТЕРИТОРИЈУ. НА МЕСТУ ГДЕ
ЈЕ ИСЦРПЕН ПАО ПОСТАВЉЕН
ЈЕ ЗВаничНИ ГРАНИЧНИ
КАМЕН КОЈИ ТУ СТОЈИ
ВЕЋ 235 ГОДИНА!

ПАУК

ЈУЖНОАМЕРИЧКИ
ГАТЕРАСАНТНА РАЛІДА
ПРИВРШКУЈЕ СВОЈУ МРЕЖУ
ПОМОЋУ „РАМА“ ОД ОБИЛЕНИХ НИТИ
ДУЖ КОЈИХ ПОСТАВЉА ОБИЛДЕТО
ПРАМЕЊЕ. ТИМЕ ОДБРАКА ПАЖ-
ЊУ НЕПРИЈАТЕЉА ОД СЕБЕ.

**ОВА
ВАЗА,**

ВЛАСНИШТВО
ВЛАДАЈУГЕР
КНЕЗА
ЛИХТЕНШТАЈНА,
ИСКЛЕСАНА ЈЕ
ИЗ ЈЕДНОГ
КОМАДА
АРАГОЊЕНОГ
КОМЛАД
ТОПАЗА
И
ТЕШКА ЈЕ
1500
ГРАМА.

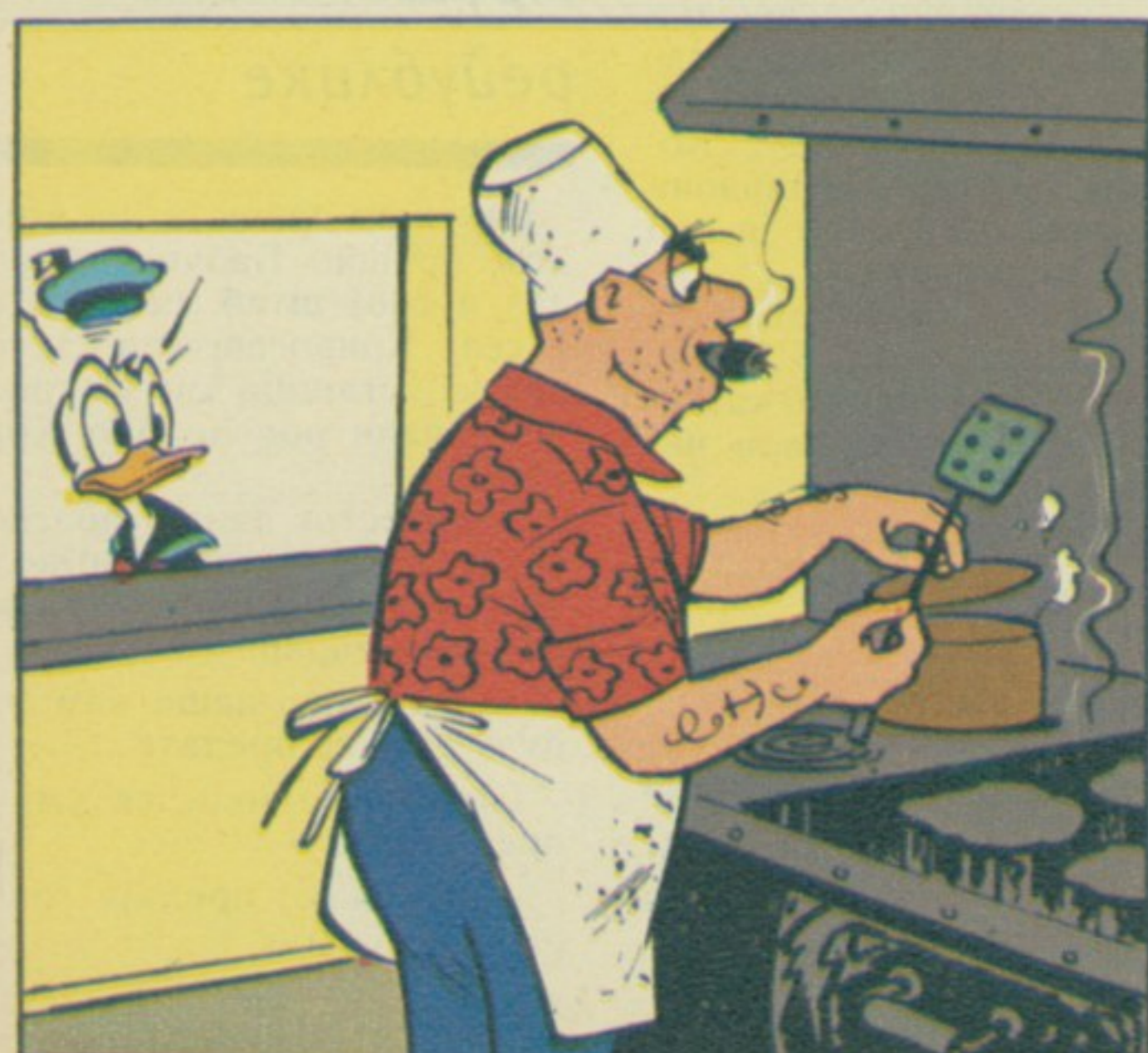
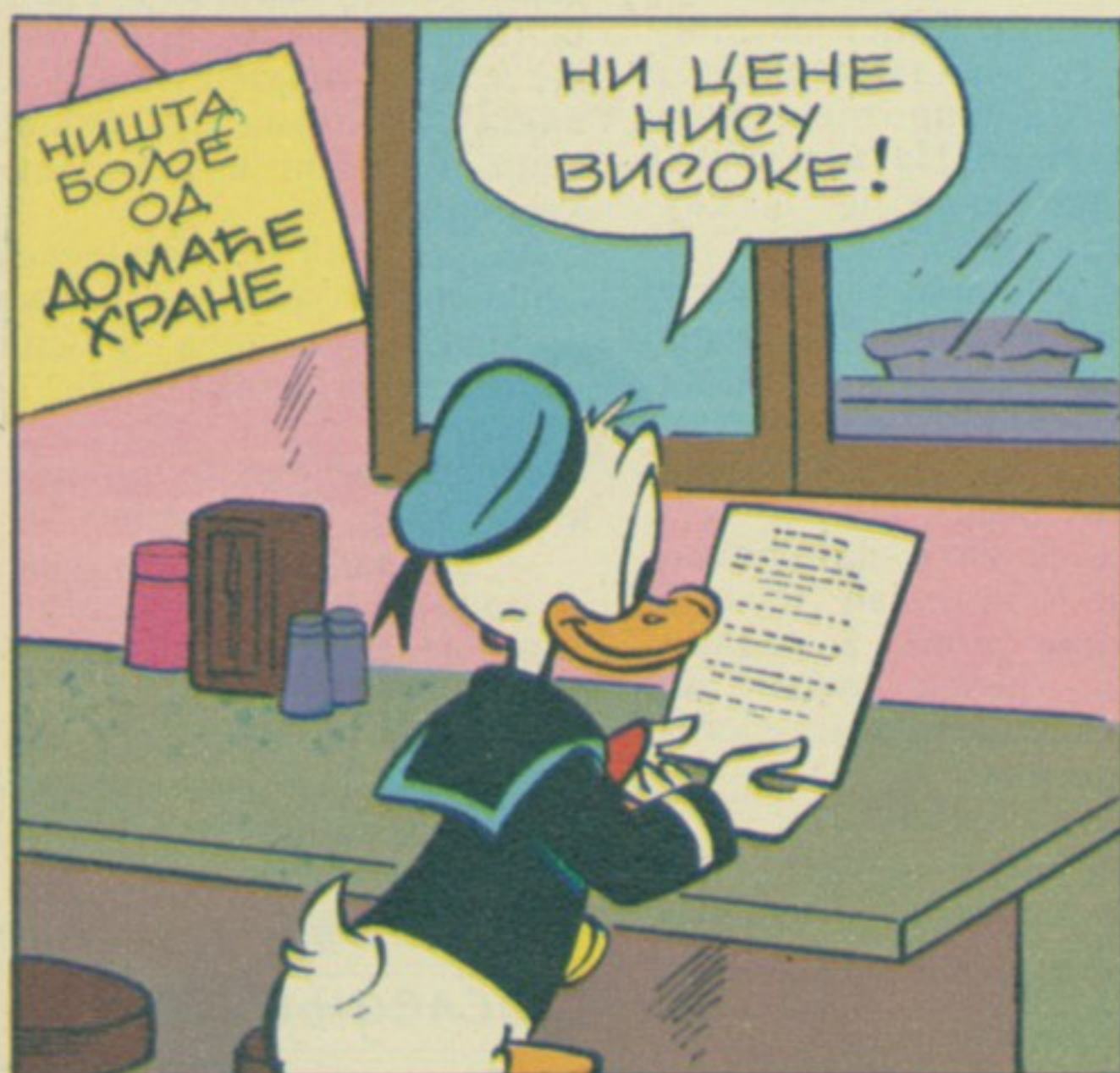

**АФРИЧКА РИБА
ЗВАНА
СЛОНОВСКА СУРЛА**

ОДРЖАВА ВЕЗУ СД СВОЈОМ
САБРАБОМ ИСПУШТАЈУКИ
ЕЛЕКТРИЧНЕ СИГНАЛЕ.

WALT
DISNEY

ПАЈА
ПАТАК

ПИТУ ГУЛИ
ХЕРОЈ
ИЛИНДЕНСКОГ
УСТАНКА

ИЗБОРНИ ЗАКЛУЧОК

Око поноћи 2. августа 1903. године 800 устаника, збијених у осам одреда, стезало је обруч око Крушева, малог планинског градића на југу Македоније. Одред војводе Андреје Христова прикрадао се жандармеријској станици. Са супротне стране војвода Иван Наумов Аљабака опкољавао је турску касарну.

— На мој знак отворите ватру на врата и прозоре. Не смејемо им дозволити да напусте зграду касарне — говорио је војвода Аљабака својим људима.

Одред се тихо прикрадао касарни. У њој као да није било живе душе. У једном тренутку, резак пуцањ из правца жандармеријске станице пресекао је таму. За њим други, трећи...

— Отворите ватру, браћо! Војвода Христов је кренуо у напад! — узвикнуо је војвода Аљабака и притиснуо обарац своје „малихерке“.

Тог тренутка више десетина устаничких пушака грунуло је у исти мах. Стакло са касарнских прозора просуло се на улицу. Командант турског гарнизона Али-ефендија скочио је као опарен из кревета.

— Ипак су се усудили да нас нападну!

Трубач је узбунио касарну. Војници су за тили час посели пушкарнице.

Поноћни ваџромей

Устаничко Крушево пламтело је од силне пушчане ватре.

Тачно у поноћ, на белом коњу, пред касарну је стигао војвода Питу Гули са својим одредом. На челу одреда лепршала се црвена застава крушевских устаника.

— Врашки се опиру — примети му војвода Аљабака.

Питу је неколико тренутака осматрао касарну.

— Донесите флаше са шпиритусом. Ватром ћемо их истерати из зграде...

Убрзо затим пламене буктиње, начињене од крпа натопљених шпиритусом, полетеле су на кров и кроз прозоре касарне. Црвени пламени језици сукнули су увис осветљавајући, попут ватромета, градић и околна брда. Притешњени у запаљеној згради, турски војници су са подигнутим рукама излазили из касарне.

Сутрадан је руководство устанка, у присуству око 60 представника свих народности града, изабрало владу такозване Крушевске републике на челу са Николом Каревом. Новонабрана влада и устанички штаб преузели су сву власт у граду. Организовано је прикупљање хране, никле су мале ливнице у којима су израђивани пушчани и револверски меци.

Десет дана је Крушевска република, као аутономна државица, живела у срцу велике турске империје. Једанаестог дана ујутру, у Крушево је ујахао прилепски војвода Петар Ацев.

— Силна војска притисла је прилепско поље... Предводи је Бахтијар-паша... рекао је Кареву.

— Морамо дочекати Турке ван града. Ако овде останемо, срушиће град топовима — одговорио је Карев.

Последњи дан Крушевске републике

Бахтијар-паша је са војском прешао Бабунски пролаз и свој штаб сместио је у селу Кривогаштани. За то време устаници су ујурбанско копали ровове око Крушева.

Тринаестог дана у праскозорје, пред положај војводе Ђурчина, дојахао је турски парламентарцац.

— Бахтијар-паша вам поручује да се предате...

Старом војводи се смрче пред очима.

— О каквој предаји говориш! — загрме.

СМО СЕ, БРАЋО!

Трубачи су још дана многи јуша свирали јуриш али ниједан шурски војник није успео да се приближи устаницима

— Да га саслушамо, војводи, — умиривао га је један од његових старешина.

Војвода се мало смирио.

— Дедер... казуј што ми имаш рећи?

— Ако се предате, пресветли паша вам обећава султанову милост.

— Реци твом паши да смо ми, раја, устали не да се предајемо, већ да се боримо све догле док не изборимо слободу. То је наш одговор!

Када му је парламентарца пренео одговор устаничког војводе, Бахтијар-паша је позеленео од беса. Убрзо затим грмљавина топова и пушака сручила се на малобројне браниоце Крушевске републике.

Два сата су устанички положаји одолевали турским налетима. Али, када су положаји источне и западне одбрамбене линије пали у турске руке, руководство устанка је увидело да се град не може дуго одржати и одлучило се на повлачење. И док се устанички штаб са одредима повлачио ка Демир Хисару и Мечкином камену, последњем бастиону Крушевске републике, остао је Питу са својим одредом. Високо је подигао црвену заставу крушевских устаника:

— Заклели смо се, браћо, да ћемо за републику сви изгинути. Дошао је час када то треба да докажемо!

— Хоћемо, војводи! Доказаћемо! — заорило се из десетина младих грла.

Неуспело шурско лукавство

Бахтијар-паша је знао ко брани Мечкин камен.

— Неће тај ни корака одступити — рекао је официјерима свог штаба.

— Да покушамо лукавством, пресветли пашо, — примети један од официјера.

— Како то мислиш? — заинтересовао се паша.

— Ево како. Упутићемо мањи одред који ће са узвиком „ура“ кренути ка њиховом положају. Баури ће помислити да им то њихови долазе у помоћ и пустиће да им се приближе. Када наши приметну борбу изблиза, прискочићемо и ми...

Неколико тренутака само и турски одред се уз громогласне повике ступио ка Мечкином камену. Питу је прозрео турску намеру и кад су Турци пришли на стотинак метара, дочекала их је снажна плотунска ватра.

Бахтијар-паша је посматрао повлачење својих војника.

— Дајте топове! Сравнићемо их са земљом! — сиктао је бесно.

Артиљеријска зрна су запарала прегрејани ваздух и уз страховити прасак заорала по камењару. Комади распрнутог стегња засули су устанике.

— Лезите на дно ровова. Немају толико муниције да би преорали Мечкин камен — довикнуо је Питу друговима.

Под заштитом топовске ватре Турци су у три колоне кренули у напад.

— Подигни високо заставу. Нека виде да ни педља нећемо маћи одавде! — довикнуо је Питу младом заставнику Ђорђу Димеву.

Урлик топова је утихнуо. Када су се први турски редови прикучили каменитој заравни Мечкиног камена, одозго се на њих сручила киша олова. Јауци и запомагање рањених војника престрашили су оне иза њих. Узалуд су турски официјери покушавали да задрже своје јединице. Војници су се у паници повукли на полазне положаје.

У окружењу

Турски трубачи су тог врелог августовског дана много пута свирали јуриш, али се ниједан турски вој-

ник није успео приближити устаничком положају.

Мада бесан на толики неуспех, Бахтијар-паша је био задивљен херојским отпором малобројних устаника.

— Алаха ми, оволику храброст још нисам видео...

Турци су предвече појачали притисак. Један њихов одред успео је да зађе устаницима за леђа, тако да се Мечкин камен негде око седам часова увече нашао у потпуном окружењу.

— Војводи, опкољени смо — примети заставник Димев.

Питу је тужно климнуо главом.

— Учинили смо све што смо могли. Умрећемо како доликује јунацима...

Киша зрна из турских пушака проређивала је и иначе ретке редове храбрих устаника. Једно од њих погодило је заставника Димева. Затетурао се.

— Не дај да застава падне на земљу! — довикнуо је свом заменику Смугреву.

Гинуло се на обе стране. Турци су почели да ускачу у устаничке ровове. Пао је и заставник Смугрев. Прискочио је млади, још голобради Ванчо Томов и прихватио заставу.

Питу се лавовски борио. У смирај дана турско зрно погодило га је у груди.

— Војводи! — крикнуло је неколико најближих устаника.

Питу је с напором отворио очи. Погледом који се гасио, обухватио је своје другове.

— Не плашите се, браћо... Наставите борбу!...

И устаници су наставили борбу прса у прса.

— За Републику! За војводу Питу! — орило се разбојиштем.

Касно у ноћ пала је последња одбрана Крушевске републике. Њени браниоци су до последњег даха остали верни устаничкој заклетви.

И. Ј.

УСТАНИК КРУШЕВСКЕ РЕПУБЛИКЕ

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

МИС ПАПРИЧИЦА

После дугог пута, Дикан и Вукоје су дошли до реке Нисаве...

КАКО УЛОВИТИ МАЈМУНА?

У баснама јужноамеричких Индијанаца главни јунаци су мудри мајмуни

У тропским крајевима америчког континента живи око седамдесет врста мајмуна, а отприлике половина припада два великим групама Новог света: капуцинерима и мармозетима. У ову другу спадају и најмањи мајмуни, чије је тело једва петнаест сантиметара, али зато им је реп дугачак исто толико.

За разлику од Африке, у Америци нема мајмунских врста које живе на отвореним просторима. Мајмуни америчког континента углавном живе на дрвећу, и то у густим дунглама, најчешће на ивицама шума и у близини река.

Најпознатија и најраспрострањенија врста у Бразилу су капуцинери које домороци називају „микус“. Они се и најчешће могу наћи у кућама људи. Лако их је држати, у храни нису пробирани, али са дресуром већ теже иде. Да би те животиње могле потпуно да се припитоме, потребно је да као сасвим мала младунчад доспеју у руке људи. Због тога ловци, да би се домогли младунчади, често убијају женке које су тек добиле младе. Њих одлично продају у градовима.

ГЛАВНИ ЈУНАЦИ ПРИЧА

Домороци мисле о мајмунима сасвим друкчије него о осталим животињама. Мајмуни су у многим њиховим

ловачким причама главни јунаци. У тим причама најчешће нема много истине, али Индијанци их причају веома уверљиво. Штавише, и сами су уверени у истинитост својих казивања. Тако један ловац прича:

— Сасвим сам сигуран да су мајмуни били на Земљи пре људи. Зато и не волим да их убијам. Једног дана угледао сам једну мајмуницу с младунчетом. Готово у истом тренутку и она је мене спазила. И знате ли шта је учинила? Одмах је схватила да сам ловац. Узела је своје младунче, подигла га у наручје и показала ми га. Толико ме је дирнуо тај гест, готово људски, да сам спустио пушку.

Други ловац из тог краја испричао је како је устрелио мајмуницу која је заједно са својим смртно рањеним младунчетом пала са дрвета на земљу. Иако и сама рањена, она је дограбила један широк лист, притиснула га на груди, исцедила на њега неколико капи млека и пружица свом младунчету последњи оброк.

У Бразилу мајмуна сматрају оличењем живахности и оштроумности. Бразилци у њему виде биће које, захваљујући својој оштроумности и изненађујуће брзим решењима, може да нађе излаз и из безнадежног положаја. О томе сведочи и једна стара бразилска пословица: стари мајмун никада не пада са гране.

О ЈОШ ЈЕДНОЈ ПОСЛОВИЦИ

Насупрот овоме, могу се чути и приче у којима мајмун нема тако завидну улогу. О томе прича и бајка како је лако уловити мајмуна: у ђуп са уским грлићем треба ставити кукуруз у зрну. Грлић треба да буде тек толико широк да мајмун с мукком може да увуче руку. Вуп се стави на место које мајмуни често посећују. Радо знали мајмун се приближи ђупу, гурне руку у њега и напуни шаку кукурузом. Али, руку пуну кукуруза скупљену у песницу, не може више да извуче из ђупа. Ловац само треба брзо да приђе и ухвати свој плен.

Да би ова прича звучала уверљивије, ловци одмах кажу да се на овај начин могу ловити само млади мајмуни. Домороци и за то имају пословицу: стари мајмун никада не ставља руку у ђуп.

Често се у Бразилу могу чути басне о животињама истоветне са онима које имају народи Европе и Африке, само у Јужној Америци мудри јунаци басни нису корњача, зец или лисица већ — мајмун.

Нека индијанска племена сматрају мајмуна симболом плодности и верују да он ту своју особину може пренети на човека. Индијанци, пажљиви посматрачи природе, још давно су запазили да се мајмуни не размно-

ДУГОРЕПИ МАЈМУНИ ЧЕСТО СУ ЖИВЕ ИГРАЧКЕ ИНДИЈАНСКЕ ДЕЦЕ

жавају само у одређено доба, већ да су у току целе године спремни за настављање врсте и да су у томе слични човеку.

У СЕЛИМА САМО МАЈМУНЧИЋИ

Индијанци сматрају мајмуне животињама које могу служити и као храна и зато се често догађа да ловац убије мајмуницу, а њено младунче однесе у село где га добро чувају и хране.

Жена и деца с мајмунчетом у наручју — то је обичан приказ. Али, одрастао мајмун се никада не може видети у близини индијанских насеља. Шта се, онда, догађа са ухваћеним младунцима? Неке поједу а и они, који ту судбину избегну јер су постали љубимци укућана, тешко преживе опасно доба „детинства“.

Колико је тешко одгајити младунце мајмуна ван њихове природне средине најбоље знају чувари у зоолошким вртovima. Најчешће се догађа да се мајмуни одгајени у индијанским селима касније придружују чопорима мајмуна у дунгли. Познато је да чопори мајмуна у дивљини веома лако, у

одређеним условима, примају нове чланове. Тако се, на пример, догађа да мајмундрекавац који је изгубио своју породицу постаје члан групе капуцинера.

И Умутина-Индијанци који живе у долини реке Паравгаја често одгајају младунце мајмуна. До њих долазе, разуме се, ловом. На пример, ловац се заштићен густим растињем, полако прикрада групи капуцинера. Из свог заклона пушта крике као младунче мајмуна у опасности. Сваки крик доводи мајмуне све ближе Индијанцу, односно, како они мисле, ближе њиховом младунчету које је у опасности. Ловац мора само да води рачуна да је добро сакривен.

Када мајмуни дођу на пушкет до њега, ловац излази из заклона и без муке убија бар неколико животиња. Преживели одрасли мајмуни уплашено беже на крошње дрвећа а младунци, који су се шуњали за њима, остају. Ловац купи свој плен: живе мајмунчиће и убијене одрасле мајмуне, који су животом платили своју спремност да помогну младунчету у невољи.

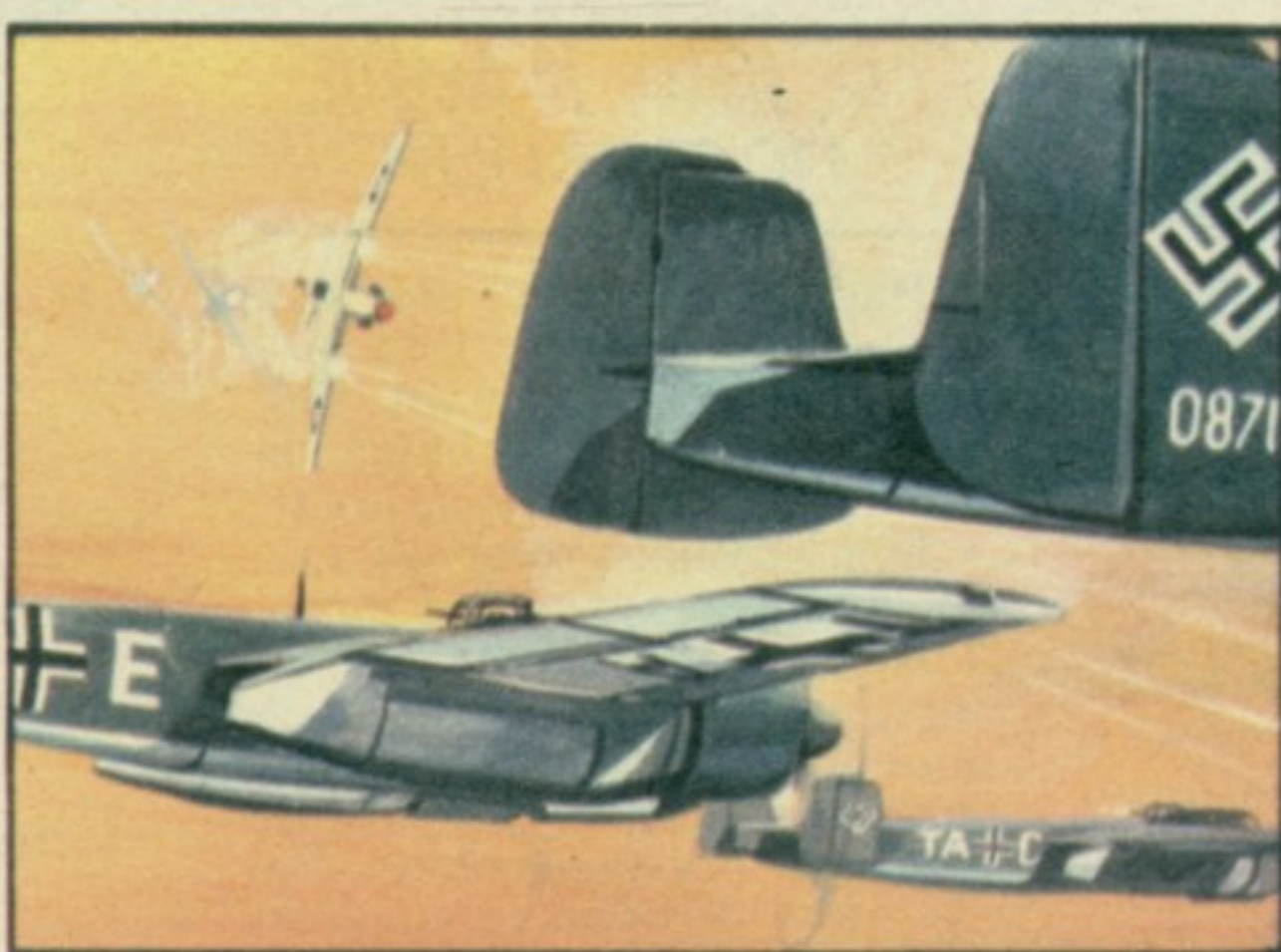
ЂУП СА УСКИМ ГРЛИЋЕМ НАПУНИ СЕ КУКУРУЗОМ У ЗРНУ

ШАКУ ПУНУ КУКУРУЗА МАЈМУН НЕ МОЖЕ ДА ИЗВУЧЕ ИЗ ЂУПА.

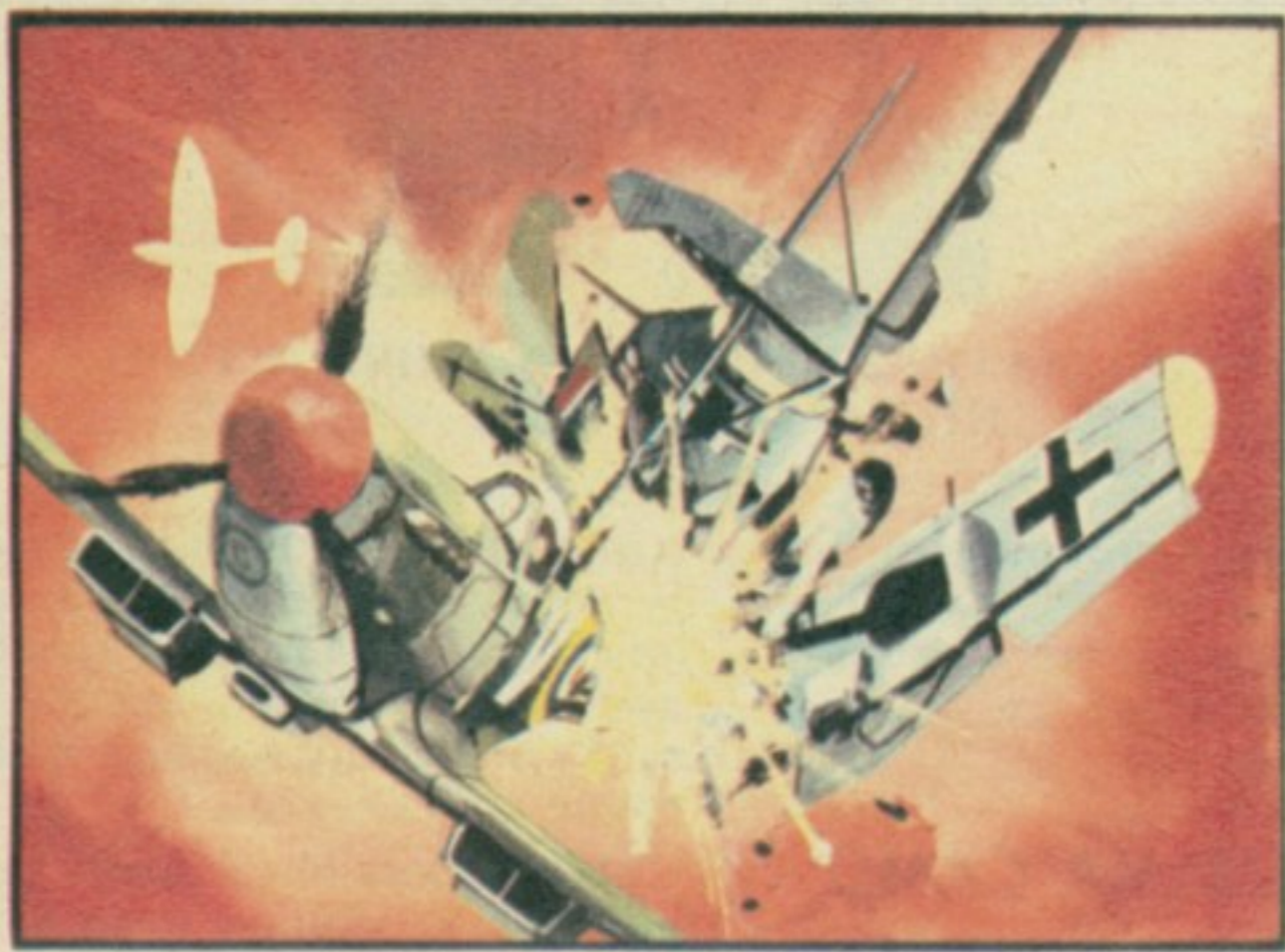
122. ФРАЊО КЛУЗ — Први пилот Народноослободилачке војске Југославије и народни херој. После првих подвига за његову главу расписана је награда од милион усташких куна. Погинуо је 1944. године над Омишом када је немачка противавионска артиљерија оборила његов „Спитфајер“.

123. БЕЗ ЖРТАВА — Априла 1941. 12 савезничких „Харикена“ сукобило се у ваздуху с великом формацијом немачких „ДО-215“. После тешке борбе савезници су успели да оборе 12 непријатеља и да се врате у базу без иједне жртве. Ескадрилом „Харикена“ командовао је Даглас Бадер.

124. ДАГЛАС БАДЕР — Британски ваздухопловни капетан, командант 242. канадске ескадриле „Спитфајера“. Мада без обе ноге, учествовао је у многим окршајима другог светског рата и сам оборно двадесет два непријатељска авиона. Бадеру су се дивили авијатичари широм света.

125. ВЕШТАЧКЕ НОГЕ — Пред крај рата један немачки „Ме-109“ оборио је Бадеров авион и Бадер је заробљен. Пошто су његове вештачке ноге уништене у пламену, Немци су, у знак нарочитог поштовања, дозволили да му Британци спусте падобраном у логор нови пар протеза.

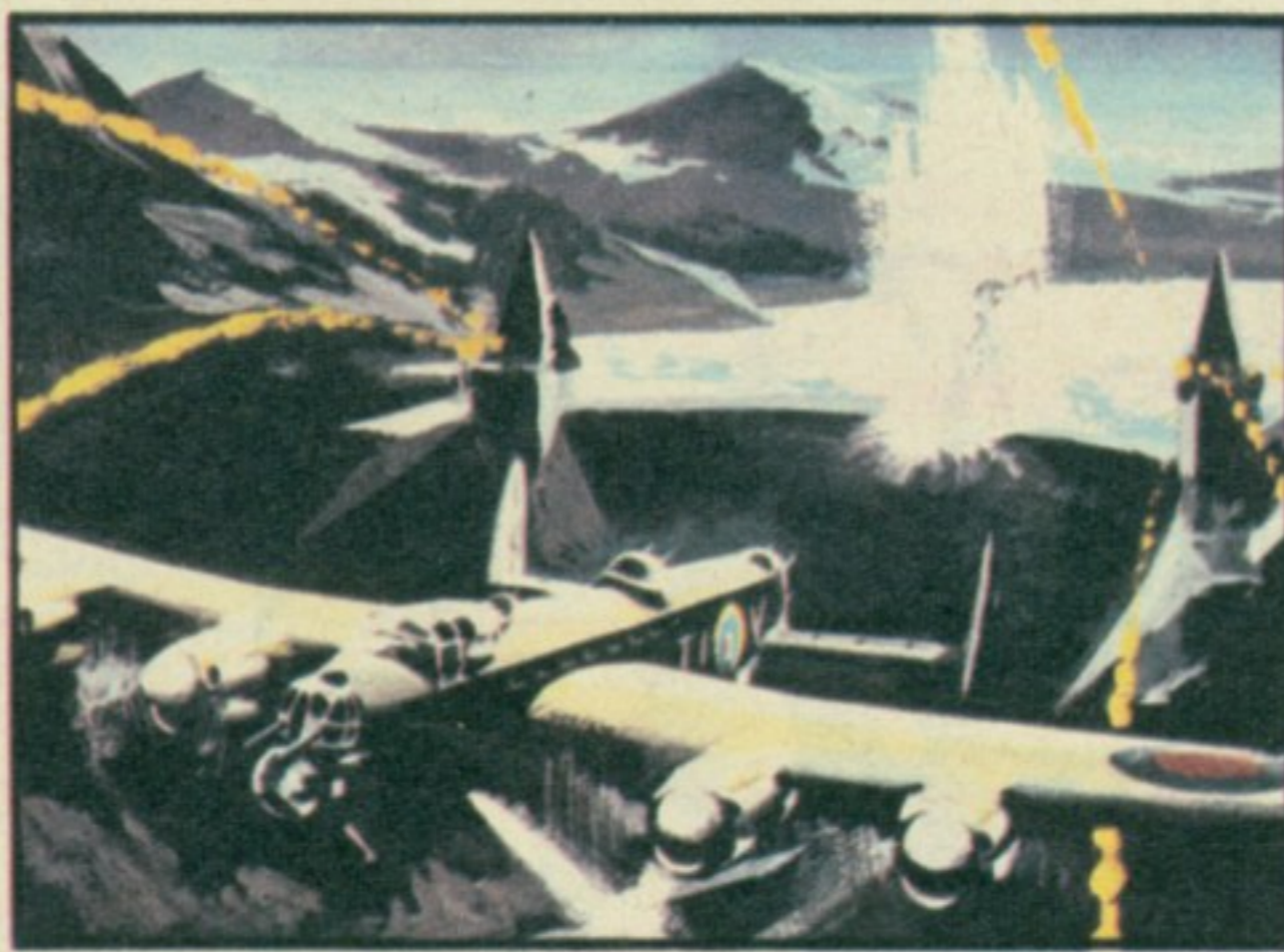
126. НА СРЕДОЗЕМЉУ — Италијанска авијација се 1942. заједно са својим немачким савезницима борила на небу изнад Средоземног мора. Италијани нису имали нарочито јаку авијацију и она је углавном служила као подршка Немцима. На слици је једна битка у базену Средоземља.

127. ИСТОЧНИ ФРОНТ — Већ 1942. године Совјетски Савез је почео да употребљава авион идеалан за сарадњу са сувоzemним снагама. Био је то блиндиран и до зуба наоружани апарат „Штурмовик“ који је први лансирао опасне убојите ракете за уништавање тенкова и убијање људи.

128. ПЕРЛ ХАРБУР — Децембра 1941. Јапанци су без објаве рата напали америчку базу Перл Харбур на Хавајским острвима у Пацифику. Јапански апарати узлетели су с носача авиона и уништили читаву америчку пацифичку флоту. После овог напада Сједињене Државе су ступиле у рат.

129. ЕВРОПСКИ ФРОНТ — Да би уништили бране немачке рударско-индустријске области Рур, Енглези су 1943. направили специјалне бомбе које је на Рур изручила ескадрила „Ланкастера“. Рур је до 1945. био честа мета савезничких напада а тада је извршена победоносна операција.

130. АМЕРИКАНЦИ НАД ТОКИЈОМ — Још пре него што су Американци започели контранапад на Пацифику, рат се захваљујући смелој акцији генерала Дулитла пренео на јапанску престоницу. Априла 1942. амерички апарати „Б-29“ узлетели су с носача авиона и тешко бомбардовали Токио.

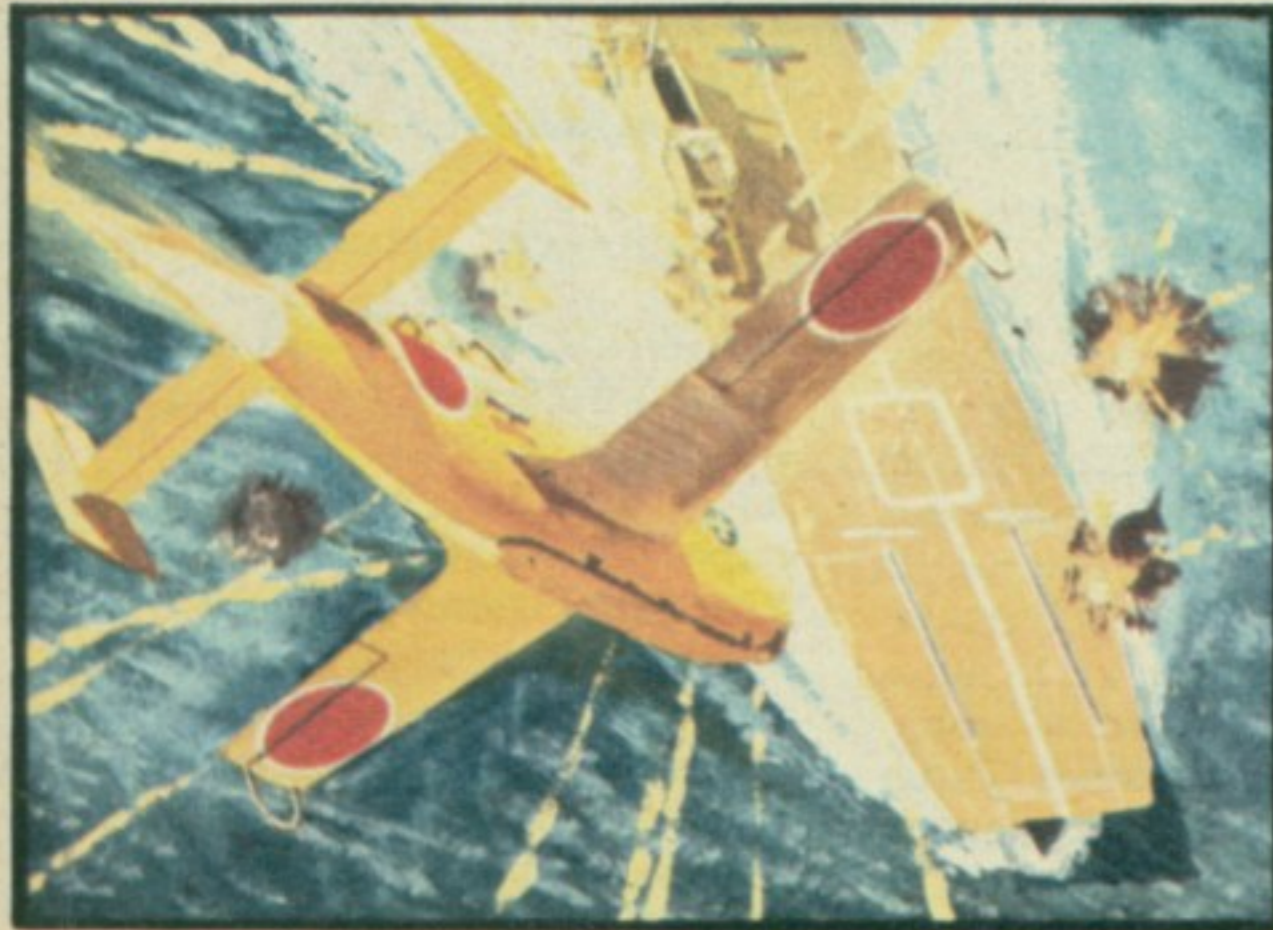
131. ПАРТИЗАНСКА ЕСКАДРИЛА — Прва ескадрила нашег новог ваздухопловства формирана је 1944. у Италији. Имала је 16 „Спитфајера“ а у њен састав ушли су партизани упућени из наше земље, међу њима и Фрањо Клуз, и пилоти и механичари Краљевског енглеског ваздухопловства.

132. ДИВЕРЗИЈЕ У ЕВРОПИ — Поред организованих војних акција врше се широм Европе и појединачни диверзантски напади на установе немачких окупационих снага. У тим акцијама учествују и авиони. На слици су британски двомоторци „Москито“ за време напада на гестапо у Холандији.

133. НОРМАНДИЈА — Да би образовали базу за даље операције у Европи, савезници су се 6. јуна 1944. године искрцали у Нормандији на северозападу Француске. У овом десанту важну улогу одиграла је авијација. Савезници су у Нормандији имали 12.830 а немачке снаге 890 авиона.

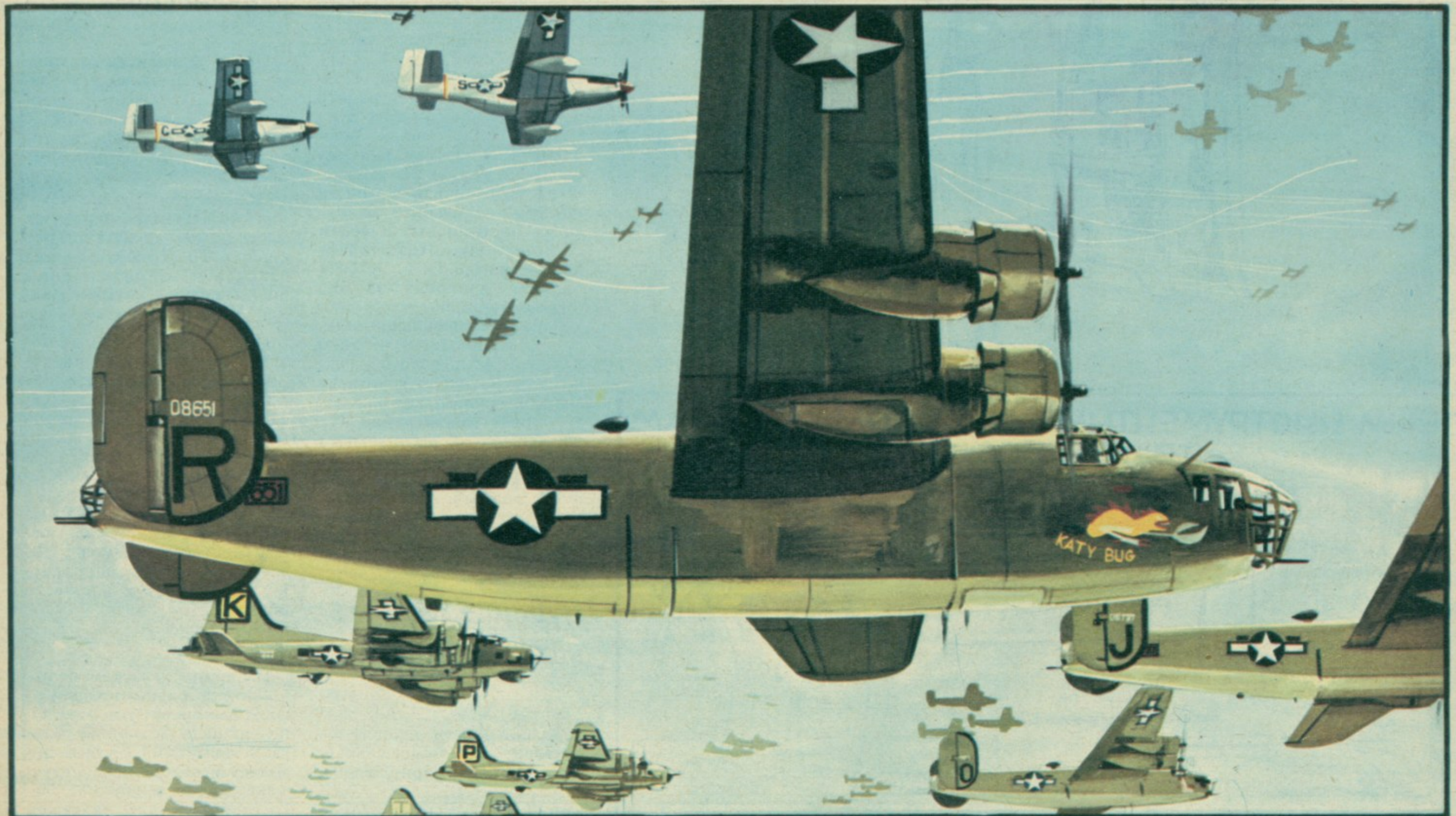
134. ПИЛОТИ — САМОУБИЦЕ — Крајем рата, када је пораз фашиста већ свима био јасан, Јапани уводе у борбе на Пацифику очајничко оружје — чувене **камиказе** или пилоте — самоубице. Камиказа се заједно с авионом пуним експлозива обрушава на непријатељски брод где и сам гине.

135. ПОСЛЕДЊИМ СНАГАМА — Да би се супротставила снажним савезничким нападима, Немачка 1944. грозничаво прави ново, све убојитије оружје. Једно такво оружје био је ловац-ракета „Ме-163“ типа „Комет“, приказан на нашој слици. Ови авиони показали су се као веома ефикасни.

136. АТОМСКА БОМБА — Шестог августа 1945. године амерички бомбардер „Б-29“ избацио је над јапанским градом Хирошимом атомску бомбу. Том приликом погинуло је око 80.000 људи а око 65.000 је повређено. Само три дана касније атомска печурка никла је и над Нагасакијем.

137. ВАЗДУШНА БИТКА — Карактеристика ваздушних борби за време II светског рата била је употреба великог броја бомбардера при нападима на непријатељску територију. Овај начин онеспособљавања непријатеља започели су Немци, тешко бомбардујући Енглеску у првој фази рата. Врхунац масовних ваздушних операција достигнут је после 1943. када су стотине америчких авиона истовремено бомбардовале немачке градове и индустријске области. Оваква тактика захтевала је од Немаца велики број одбрамбених ловачких авиона а од савезника апарате који би пратили бомбардере, штитили их и снабдевали тако да могу дуго да се задржавају у ваздуху без враћања у базе. На слици је једна битка у којој су учествовали бомбардери „Б-24 Либераторс“ и „Б-17 Летеће тврђаве“, праћени ловцима „П-38 Лајтнинг“ и „П-51 Мустанг“.

ЈА ОПРАВЉАМ ТЕЛЕВИЗОРЕ

Зовем се Радић Петар и имам 25 година. Рођен сам у Београду, а ту и данас живим и радим као радио-механичар у сервису „Радиотон“ у улици 7. јула. Ту се врше исправке телевизора, радио-апарата, транзистора, магнетофона и сличних апарата и уређења.

Кад говорим о томе зашто сам изабрао баш радио-механичарски занат, не могу рећи оно што људи најчешће говоре, наиме, да сам још у детињству гајио љубав према одабраном позиву, да сам га волео. Радио-механичарско занимање сам изабрао, то није никаква тајна, по жељи родитеља који су утицали на мој избор. Шта ћете, то често тако бива. Као дечак маштао

сам да postanem ауто-механичар. Волео сам аутомобиле и желео да их што више упознам. Али временом сам заволео радио-механику и данас свој посао обављам с

љубављу. Оно што ме некад није привлачило почело је да ме интересује. Сада сам потпуно задовољан што сам изабрао ово занимање.

После основне школе упи

сао сам се у школу ученика у привреди „Раде Кончар“ која траје три године. То је услов да би се постао радио-механичар.

Теорија и пракса

У школи сам учио теоријске предмете као што су: радио-механика, електромеханика, електрична мерења, радио-уређаји, технологија електротехничког материјала и друге. Данас се у школи поред ових уче и предмети: хемија, физика страни језик. Сви ти предмети, бар се мени сада тако чини, били су отприлике исте тежине и није било тешкоћа са учењем. Једино нам је било тешко што нисмо имали довољно уџбеника, па смо морали да учимо углавном из бележака са предавања. Али све у свему ипак није било тешко.

Поред теоријских часова у школи имали смо и праксу у радио-сервисима. Тамо је наравно требало радити па је неким од мојих другова то било тешко. Мени лично није јер сам још као дечак стекао радне навике. Отац ми је био приватни за натлија, поправљао је музичке инструменте, и сећам се да сам му готово сваког дана помагао. То ми је била одлична припрема за моје будуће занимање.

Радио-механичарски занат је занимљив и не тако напоран. За његово обављање није потребно неко веће телесно напрезање, али зато треба имати добар вид на близину и распознавати боје, добар слух да би се могла контролисати исправност апарата, затим спретност руку и развијен смисао за решавање техничких проблема.

Чувајте се назовимајстора!

У сервису „Радиотона“ најчешће вршим исправке телевизора. На пример, отклањајем сметње у тону, слици, губљење тона или слике итд. Колико трају поједине врсте исправки зависи од много чега. Ако се ради о апарату код кога је познат узрок квара, одмах се приступа његовом отклањању. Међутим, ако се не зна прavi узрок, често се више времена утроши за открива-

ње квара него за његову исправку! Рецимо, код телевизора се повремено јавља губљење тона. Тада треба укључити апарат и чекати до оног тренутка када се тон изгуби, што може да потраје и по неколико часова. Тек онда се приступа исправци.

Често се дешава и ово: многи назовимајстори, који приватно раде код својих кућа, оправљајући апарат из незнања толико све запетљају у њему да он постане гори него раније. И онда се власници телевизора с таквим апаратом упуте у сервис, а сервисни радио-механичари нађу се у тешкој ситуацији: треба прво вратити све на стање пре исправке, па тек тада приступити откривању квара и његовом отклањању.

Занимање будућности

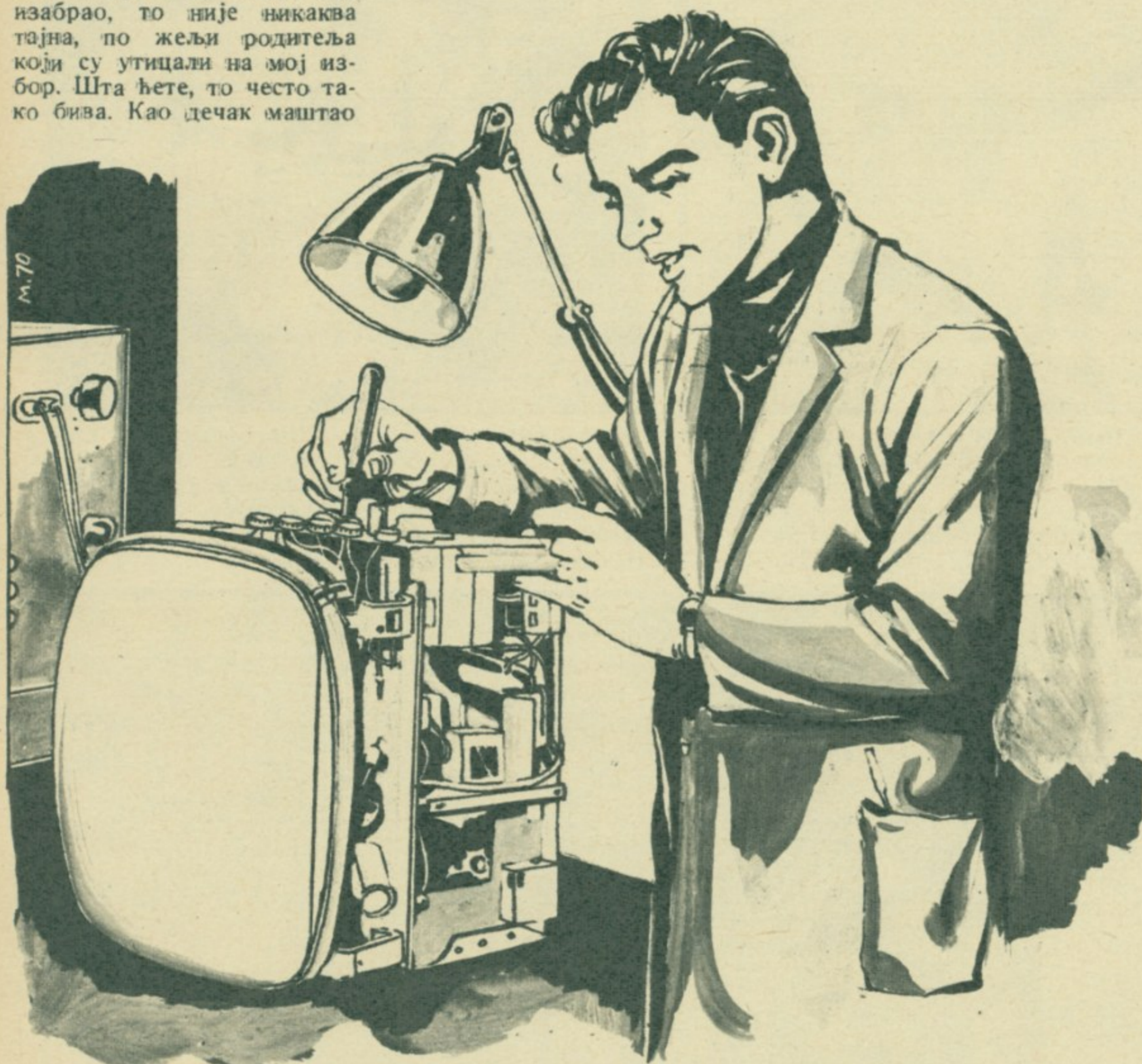
Цена једне исте исправке може бити различита у различитим случајевима: зависи доста од времена које се утроши и повезаности тог квара са другим деловима апарата.

Обављајући радио-механичарски занат зарађујем месечно 104 хиљаде старих динара. То је моја основна плата, а може бити и виша што зависи од укупног радног учинка у сервису.

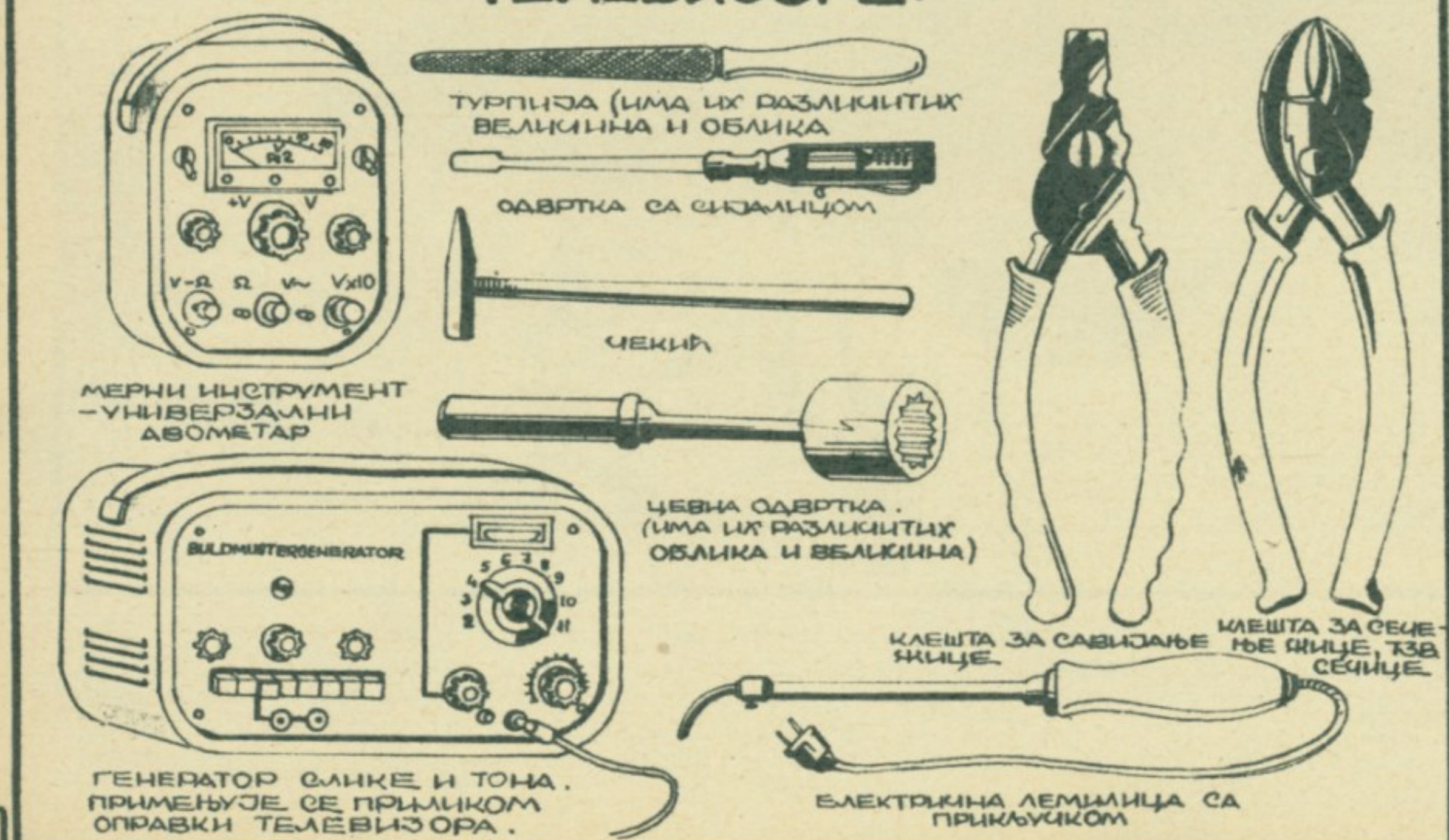
Понекад се дешава да дођем у сукоб са људима којима оправљам апарате. Ми слим да је та појава позната и другим мојим колегама радио-механичарима, а долази отуда што људи мало знају о телевизорима. Наиме, понекад непосредно после исправке апарата дође до новог квара. Тада његов сопственик дођури у сервис љут као рис, отгукујући мајстора да је несавесно обавио свој посао. Такве људе тешко је убедити да нису у праву.

На крају да кажем нешто уопште о радио-механичарском занимању: том занимању припада будућност. Стога у њему има савим довољно места за нове стручњацима, а биће и убудуће. Зато слободно могу да кажем свима који тек треба да одлуче о свом будућем занимању да неће погрешити ако се одреде за радио-механику, а нарочито они који то воле.

Петар Радић,
радио-механичар

ОВИМ ИНСТРУМЕНТИМА И ДЛАТОМ ОПРАВЉАМ ТЕЛЕВИЗОРЕ:

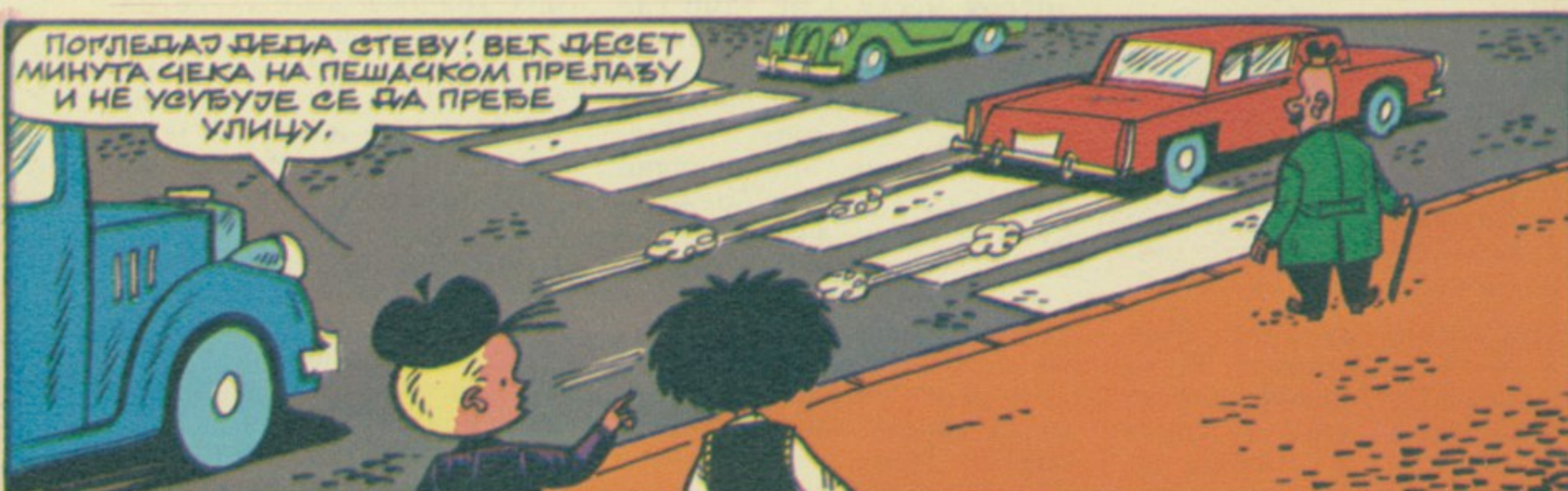
Бум и Бум

ЏОЕ МУСИЈАЛ

М. КАПЕТАНОВИЋ : МИКИНИ

саобраћајни проблеми

У малој, слабо осветљеној соби једне куће у немачком градићу Анкерсхагену осмогодишњи дечак пажљиво је слушао свога оца који му је причао како је откопавана Помпеја, стари антички град који је 79. године затрпан приликом велике ерупције Везува. Претходних вечери отац му је читао Хомерову „Илијаду“. Мали Хајнрих Шлиман упорно се отимао од сна и помно слушао оца. Одједном су му очи засијале:

— Можда би се и Троја могла исто тако откопати! — узвикнуо је он.

Отац је на то одмахнуо главом:

— Троја је, ако је икад постојала, изгорела до темеља пре неколико хиљада година.

Убрзо потом дечак је нашао у једној историји цртеж који је представљао Троју у пламену. Малишану се учинило да тако велика камена капија и дебели зидови тврђаве нису могли бити сасвим уништени пожаром. Залуд му је отац доказивао да је та слика Троје само плод маште неког сликара.

— Троја и данас постоји — тврдио је малишан упорно. — Треба је откопати.

ШЕГРТ У БАКАЛНИЦИ

У својој 12. години, мали Хајнрих је напустио школу и постао шегрт у једној бакалници. Четири године радио је од пет ујутру до поноћи и за то добијао само стан и слабу храну. Пете године је почео да добија малу плату, али га је тада задесила несрећа. Повредио је грудни кош померајући једно огромно буре. Изгубио је место, јер више није могао да носи терете.

Не знајући куда би, дечак се упутио у Хамбург. Ту га је примио у службу капетан једног брода који се управо спремао да отплови за Венецуелу. Међутим, тек што је брод испловио на отворено море, бура га је бацила на стење и разбила готово у комаде. Хајнрих Шлиман је успео да се докопа једног бурета и таласи су га, после шест часова, избацили полумртвог на пешчану обалу Холандије.

Немачки конзул му је дао два гудена за пут до Амстердама.

Живот у земљи чији језик није познавао био је гужва. Шлиман је успевао с времена на време да нађе неки привремени посао. То му је омогућавало да се једва прехрањује, али му је зато остављало доста слободног времена. Увек је носио неку књигу у џепу и у сваком слободном тренутку читао. Тако је већ прве године научио холандски, енглески, француски. Касније му је учење језика ишло још лакше. За невиђено кратко време научио је шпански, португалски и италијански. Током свог живота научио је 18 језика!

САН ИЗ ДЕТИЊСТВА

У време када је потпуно савладао седам језика, Шлиман је ступио као књиговођа у једну велику холандску трговачку кућу. Брзо се показао као веома способан, те је тако дошао и до сопственог капитала. Када је у Калифорнији почела „златна грозница“, отпловио је у Америку и тамо основао банку. Радио је много, али никада није заборавио на свој сан из детињства о откопавању Троје. То га је нагнало да, поред других језика, научи и старогрчки.

У својој 42. години напустио је рад у банци и трговини и најзад пошао за својим дечачким сном: да тражи зидове Троје. Сви научници тога времена устали су против њега. Неки су сматрали да Троја није ни постојала, други су тврдили да је на другом месту а не тамо где је он намеравао да је тражи. Смејали су му се када је са „Илијадом“ у руци почео да разгледа земљиште. Шлиман се, наиме, био одлучио да копа на једном брежуљку који је био знатно ближе обали Хелеспонта него место на коме се сматрало да се Троја налазила. Он се на то одлучио зато што је у „Илијади“ писао да су Грци са својих лађа могли да оду до Троје и да се врате два-три пута на дан и да је Одисеј, полазећи у битку, чуо на своме путу једну водену птицу.

Непоколебљив у својој одлуци, Шлиман се спремао да приступи откопавању. Недостајао му је само друг с којим би могао да подели своје одушевљење и који

ТРОЈА ПОСТОЈИ

Научници су се смејали Хајнриху Шлиману кад је с »Илијадом« у руци кренуо да тражи Троју

би га у томе раду помагао. Њега је нашао у својој жени Софији, Гркињи, која је говорила старогрчки и била спремна да подели с њим његово одушевљење.

После женидбе, Шлиман је отишао у Цариград да тражи од турске владе дозволу за ископавање. Преговоре са владом је водио преко тумача читава два месеца. На крају му више није био потребан тумач јер је за то време успео да научи турски.

ДЕВЕТ ГРАДОВА

Ископавања су почела 1871. године. Археологија је тада још била у повоју, а техника ископавања примитивна. Са сто радника, Шлиман и његова жена приступили су послу. Ископавања су трајала три године. На месту где је веровао да се налази Троја, он је за три године откопао девет разних градова, који су се налазили један испод другог.

Осми град је имао камену капију и спољне зидине и у њему се налазила једна палата. Шлиман је веровао да је то Троја, мада су и зидине и палата били мањи него што их је Хомер описао. То је Шлимана мало разочарало али је ипак био задовољан што је Троја нађена и што је доказао да је Хомеров спев о Троји истинит. Одлучио је да 15. јуна 1874. године престане са даљим радом. Четрнаестог јуна, последњег дана рада, он је ујутру са својом женом стајао крај нагорелог градског зида. Сунце се полако пело и одједном осветлило један сјајан предмет у гомили пепела. Шлиман је клекнуо и почео да копа ножем по изгорелом зиду. Није дуго радио а пред њим је зајало огромно благо: две велике златне дијадеме, двадесет четири златне огрлице, многобројне минђуше, статуе богова, једна златна ваза, златна купа тешка 600 грама, хиљаде златних брошева и преко 12 хиљада прстенова. То је било неизмерно богатство.

РИЗНИЦА НАКИТА

После овог открића Шлиман је све своје милионско богатство употребио за ар-

хеолошка истраживања грчке културе. Ослањајући се опет на податке које су му пружили стари грчки писци, отишао у Микену, у Јужној Грчкој, да тражи гроб храброг Агамемнона, који је водио Грке против Тројанаца. Опет су се научници смејали Шлиману археологу аматеру. Али је Шлиман имао

поверења у старе писце. Дуго је копао и није нашао ништа. Када се већ одлучио да прекине рад, откопао је шест гробова у којима су скелети били још добро очувани. Поред њих, била је читава краљевска ризница златног накита и украса. То је било педесет пута веће благо од онога у Троји!

ОДИСЕЈЕВА ЛУТАЊА

На нашој карти обележене су етапе Одисејевог путовања: 1. Тројански коњ; 2. Тракија, земља Киконаца који су десетковали Одисејевог ратника; 3. Либија у којој су живели Лотофаги, они који једу лотосов цвет од кога се све заборавља. Одисеј је једва спасао своје људе тог зла; 4. Киклопи, једнооки џинови. Одисеј је заробио киклопа Полифем и овај је успео да се спасе помоћу лукавства, пошто га је напио и избио му једино око; 5. Царство Еола, бога ветрова (острво Стром-

боли). Бог је лепо дочекао Одисеја, обећао му добре ветрове а зле ветрове и олује затворио у мешину и поклопио је Одисеју да је чува док не стигне кући. Али, Одисејеви другови су кришом отворили мешину мислећи да се у њој налази благо. Ослобођени ветрови гурнули су њихову лађу према острву Сардинији; 6. Земља људождера Лестригона који су уништили скоро читаву Одисејеву посаду. Само један брод с малим бројем људи успео је да се

12 ХАЈНРИХ ШЛИМАН

СОФИЈА ШЛИМАН

ОДИСИЈА БУЈЕ НАЊИ!

Дуго се у научним круговима расправљало о томе да ли је оно што је он откопао доиста Троја и да ли је нађени гроб Агамемнонов. Ово друго није ни данас решено. Мада је Шлиман обузимао бес када би му говорили да град који је откопао није Троја, он је више волео истину од сопствене славе. Са једним познатим археологом, предузео је нова ископавања у Троји. Дугим заједничким радом они су утврдили да се Шлиман преварио само у једном: Троја је била четврти, а не осми град, као

је некој краљевској породици која је живела много пре лепе Јелене. Али, Хомер је имао право: права Троја била је одиста онолико велика како је он то у свом бесмртном спеву певао.

х х х

Тројански рат је историјски догађај и одиграо се између 1350. и 1100. године пре наше ере. У њему су се под бедима малоазијског града Троје сукобили грчки освајачи са староседеоцима Мале Азије. Појединости рата нису историјски доказане и једино се поуздано зна да су Грци Троју заузели и ра-

спу „Илијади“ повод рата била је лепа Јелена, најлепша жена на свету, удата за грчког владара Менелаја, коју је уграбио и одвео у Троју Парис, син тројанског краља Пријама. На челу грчке војске налазио се Менелајев брат Агамемнон, краљ Микене, а на челу тројанске Пријамов син Хектор.

Десет година је трајала опсада Троје и легенда каже да су Грци победили само захваљујући лукавству Одисеја, краља грчког острва Итаке: Одисеј је био тај који се сетио да у Троју

БЕКИМ ФЕХМИЈУ КАО ОДИСЕЈ

преваром убади великог дрвеног коња у чијем су се шупљем трupu налазили грчки ратници који су освојили уснули град. После победе

Грци су опљачкали Троју и с богатим пленом кренули у домовину. И Одисеј се укрцао на брод и нестрпљиво пошао кући. Али, богови су хтели да га казне за његово лукавство и Нептун, бог мора, гурнуо је његов брод у најжешће олује и буре које су га носиле морима не дозвољавајући му читавих 10 година да се врати на Итаку где су га чекали жена Пенелопа и син Телемах. Само чврста воља и неодрљива чежња за домом спасле су мудрог Одисеја из свих клопки и недаћа и најзад га довеле кући.

што је он раније сматрао. Откопано благо припадало спасе и утекне; 7. Пећина чаробнице Кирке која све Одисејеве другове претвара у свиње а њега окружује највећим изобиљем и пажњом. Ко зна колико би краљ Итаке остао код лепотице Кирке да га другови нису подсетили да треба ићи кући. Одисеју за љубав Кирка враћа његовим људима људски лик и они одлазе даље; 8. Острво сирена (Капри), пола девојка — пола риба. Сирене певају тако умилно да свако ко чује њи-

зорили. Према Хомеровом хову песму остаје заувек њихов заробљеник. Да би избегао опасност, Одисеј је свим својим друговима запушио уши воском. Он сам желео је да чује песму сирена, а да јој не би подлегао наредио је да га вежу за катарку и ни по коју цену не одвезују. Док је лађа пловила поред острва сирена, Одисеј, неодрљиво привучен песмом, отимао се из све снаге и очајнички дозивао другове да га одвежу али они нису могли да га чују и мирно су веслали да-

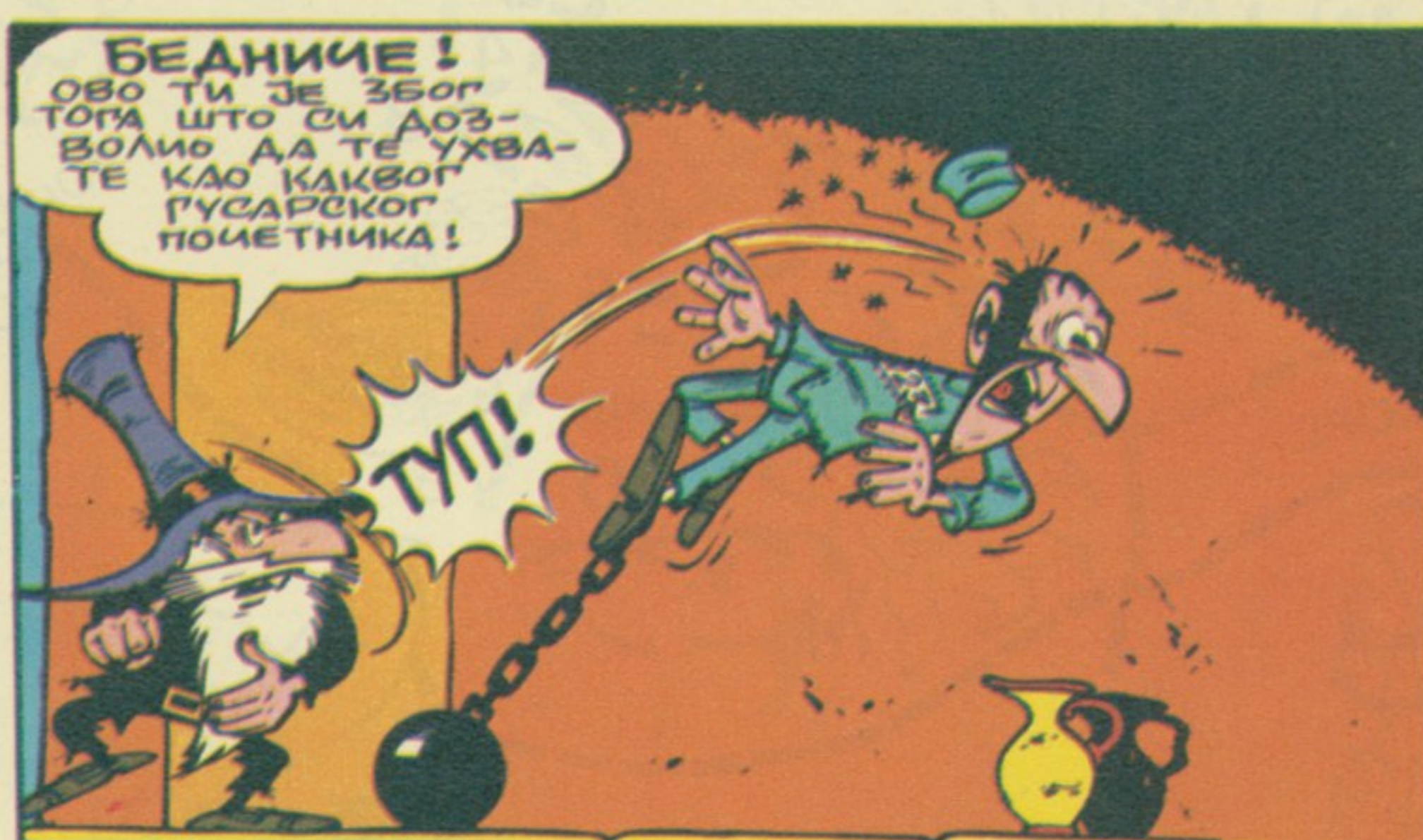
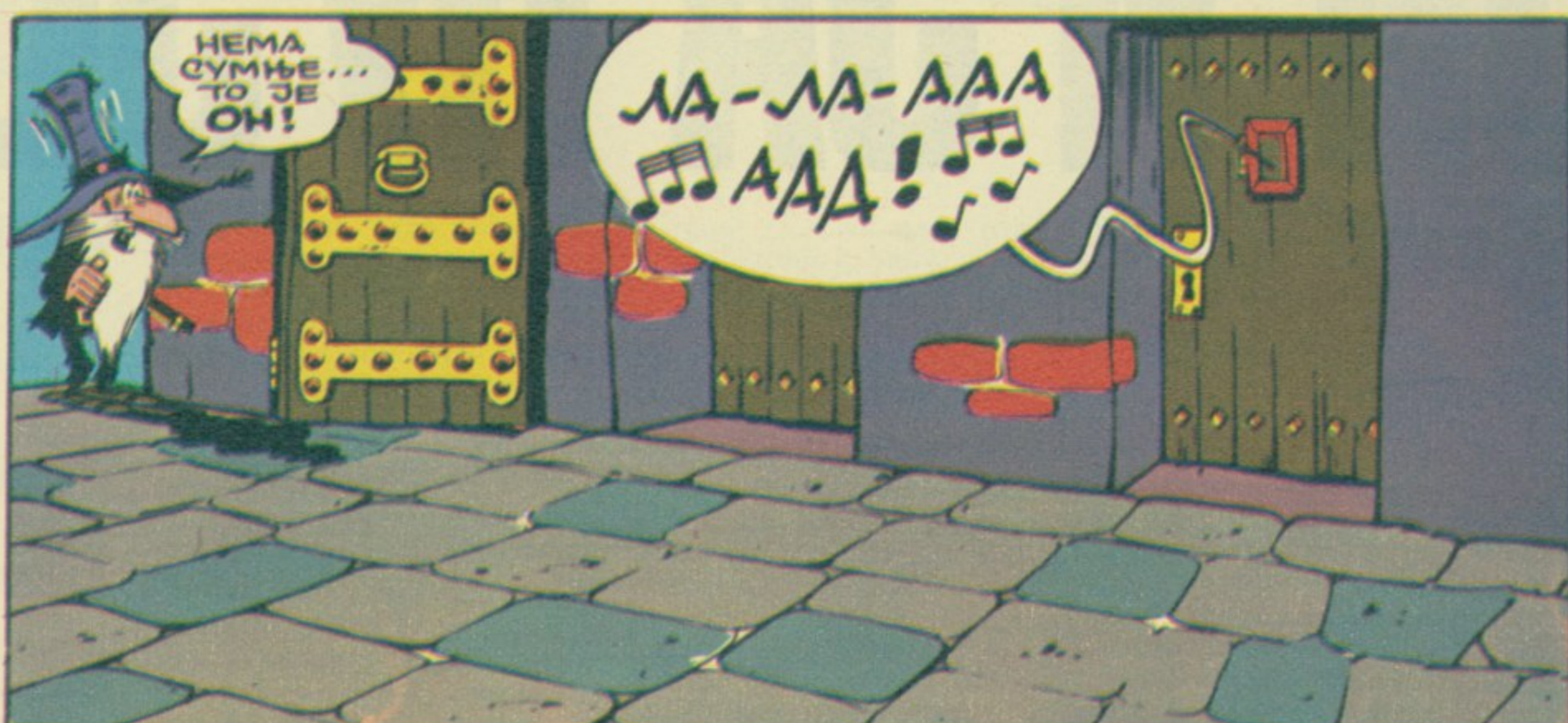
ље; 9. Сцила и Харибда (огромне стене у Месинском мореузу) су два чудовишта која гутају воду правећи вирове. Али, Одисеј је био одличан морепловац и спасао је свој брод од немани; 10. Острво сунца (Сицилија) где пасу стада бога Аполона. Изгладнели морнари заклали су неколико оваца и разљућени бог им је послао страховиту буру у којој су пострадали сви изузев Одисеја; 11. Острво нимфе Калипсо (код Гибралтара) која

КАРТА ОДИСЕЈЕВИХ ЛУТАЊА НАПРАВЉЕНА ПРЕМА ФРАНЦУСКОМ НАУЧНИКУ ВИКТОРУ БЕРАРУ КОЈИ ЈЕ РЕДОМ ПОСЕТИО СВА МЕСТА ПОМЕНУТА У „ОДИСЕЈИ“.

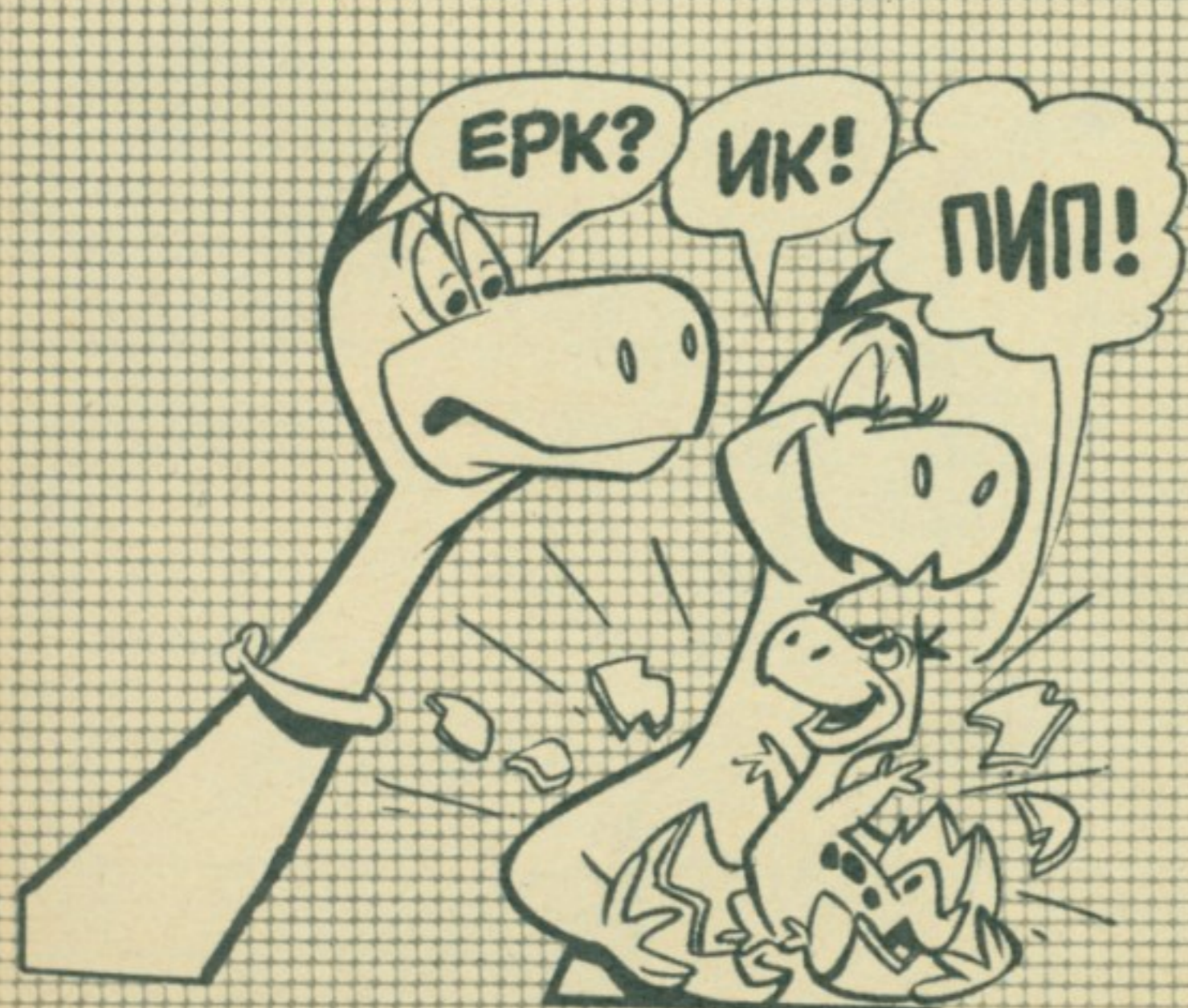
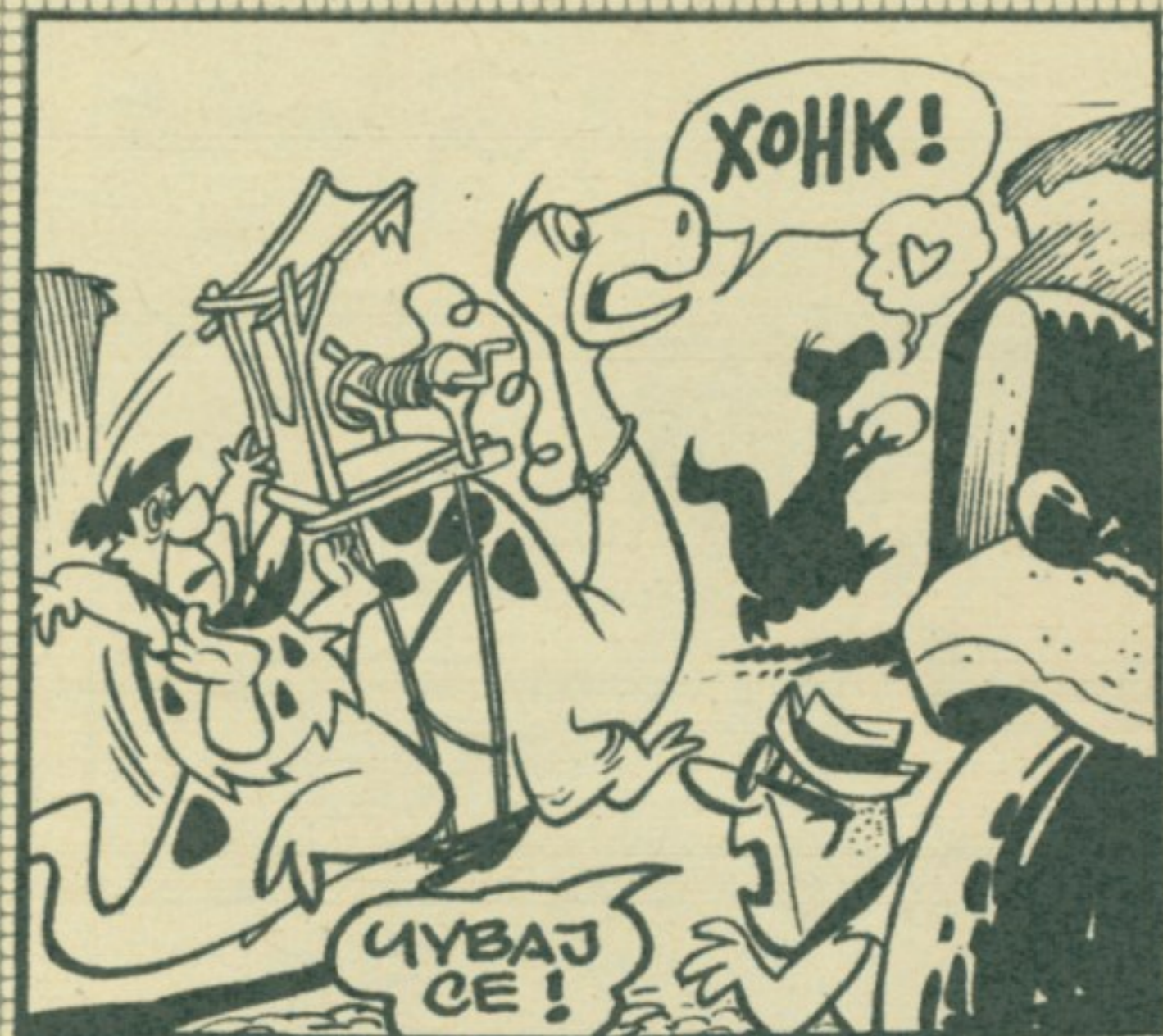
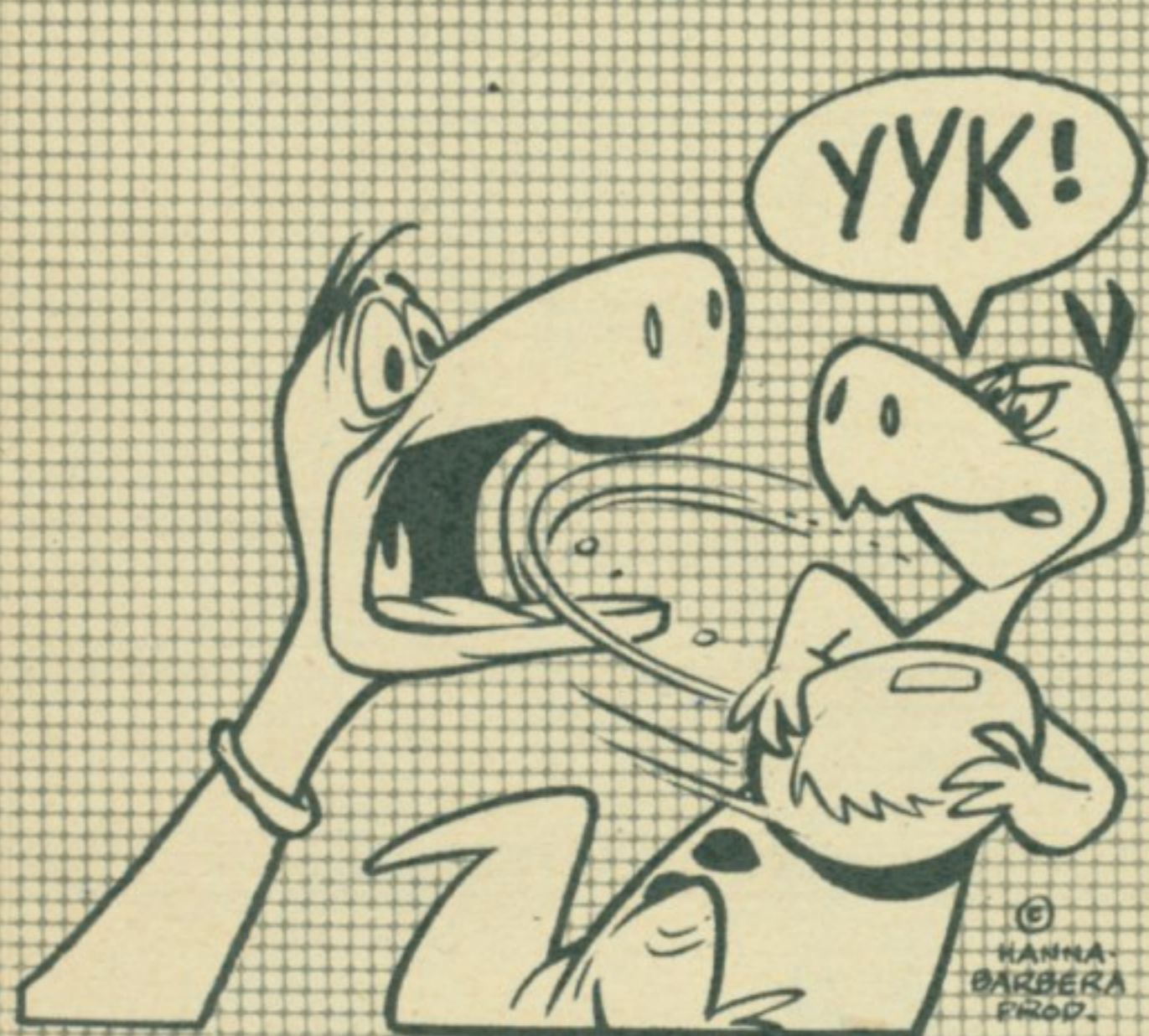
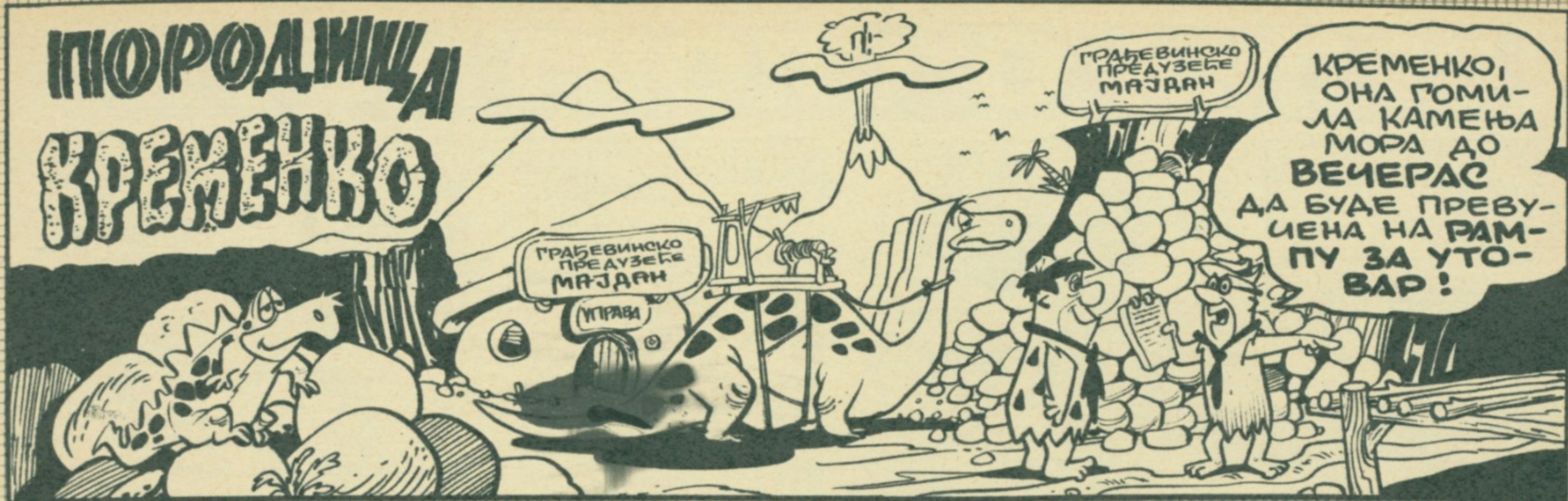
спасава Одисеја из мора и држи га код себе седам дугих година. Али, Одисеј никако не може да заборави своју Итаку. Богови, најзад, ганути Одисејевом тугом, наређују Нимфи да га пусти и он одлази на сплаву који је сам направио; 12. Острво Феачана (Крф) где страховита бура разбија

Одисејев сплав, а њега таласи избацују на обалу. Тамо га је нашла лепа Наусика, кћерка феачког краља Алкиноја, који Одисеју даје брод и посаду да се врати на Итаку 13. Најзад, Итака, где Одисеј после читавог низа нових перипетија с просцима своје жене Пенелопе поново преузима власт

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ПОРОДНИЦА КРЕМЕНКО

ПРИЧА О СПОРТИСТИ

**КРЕШИМИР
КОСИЋ**

ДВАДЕСЕТ ДЕАНОГОДИШЊИ КРЕШИМИР КОСИЋ ИЗ ЗАДРА НАЈБОЉИ ЈЕ ЈУГОСЛОВЕНСКИ КОШАРКАШ У 1969. ГОДИНИ. ПРОСЛАВИО СЕ ШИРОМ ЕВРОПЕ, А НАЈВИШЕ НА ПРВЕНСТВУ НАШЕГ КОНТИНЕНТА У НАГУЉУ...

КОСИЋ ИМА ВЕОМА ПРЕЦИЗНУ ДЕСНИЦУ. БИО ЈЕ НАЈБОЉИ СТРЕЛАЦ СВОЈЕ ЕКИПЕ У ПРВЕНСТВУ, СТУБ ОДБРАНЕ И ГЛАВНИ ИГРАЧ У НАПАДУ. ЗА ЊЕГА КАЖУ: КАД КОСИЋ ИЗВОДИ СЛОБОДНО БАЦАЊЕ, ТО ЈЕ СИГУРАН КОШ!

НА СВАКОЈ УТАКМИЦИ ЊЕГОВА НОРМА ЈЕ 20-30 КОШЕВА, КАТКАД И ВИШЕ. САВЛАДАО ЈЕ ТЕХНИКУ ШУТА КАО МАЛО КОЈИ НАШ КОШАРКАШ...

ЧУВЕНЕ СУ ЊЕГОВЕ ТАКОЗВАНЕ "РАМПЕ". ВИСОК 206 СМ, СЕМ ТОГА ОН ДОБРО И СКАЧЕ И МАЈСТОР ЈЕ ДА СПРЕЧИ ПРОТИВНИКА У НАПАДУ...

ПРОСЛАВИО СЕ НА ЕВРОПСКОМ ШАМПИОНАТУ У КАЗЕРТИ КАД ЈЕ ЈУГОСЛОВЕНСКА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА ПОБЕДИЛА ЕКИПУ СОВЈЕТСКОГ САВЕЗА. ПОСЛЕ ТОГ СУСРЕТА, СТРУЧЊАЦИ СУ ИЗЈАВИЛИ: КОСИЋУ ЈЕ МЕСТО У ИДЕАЛНОМ ТИМУ ЕВРОПЕ!

ЗА ДРЖАВНИ ТИМ ИГРАО ЈЕ 82 ПУТА. САДА ЈЕ НА ШКОЛОВАЊУ У АМЕРИЦИ, У КОЛЕЏУ ПРОВО, ГДЕ ИГРА И КОШАРКУ. "РАЧУНАМ НА ЊЕГА ЗА СВЕТСКО ПРВЕНСТВО У ЉУБЛАНИ" КАЖЕ ТРЕНЕР РАНКО ЖЕРАВИЋА...

И. КРУЖЕВИЋ 69

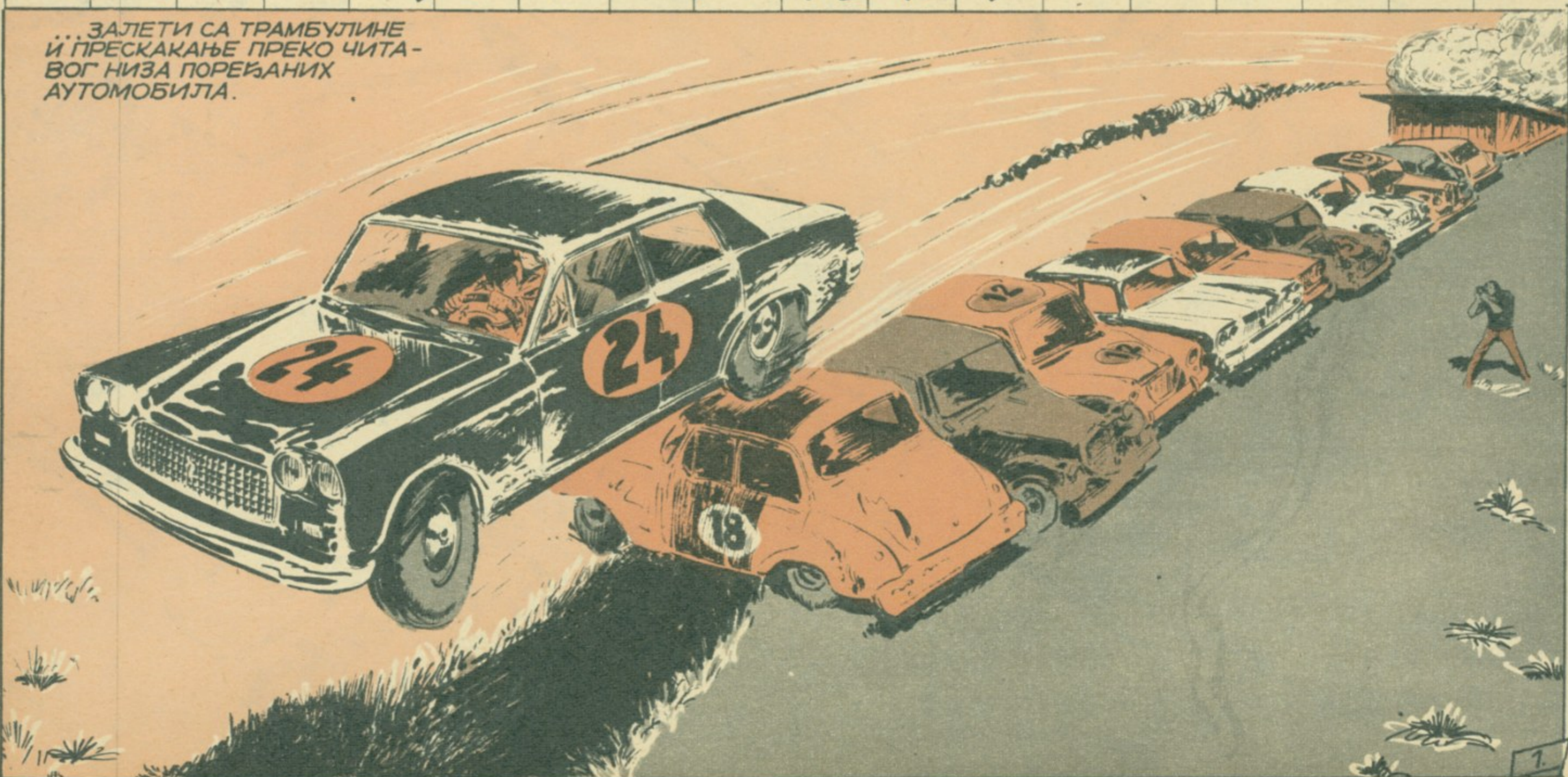
АВАНТУРЕ БОБА МАЛАРА И ПИЩОНА

НА ТОМ АЕРО-МИТИНГУ КОЈИ СУ НЕКИ НОВИНАРИ НАЗВАЛИ „МИТИГ ИЗЛОМЉЕНИХ“ А ДРУГИ „МИТИГ ВРАТОЛОМИЈА“ МОГЛА СУ СЕ ВИДЕТИ УБИЦАЈЕ НА ПРЕВРТАЊА...

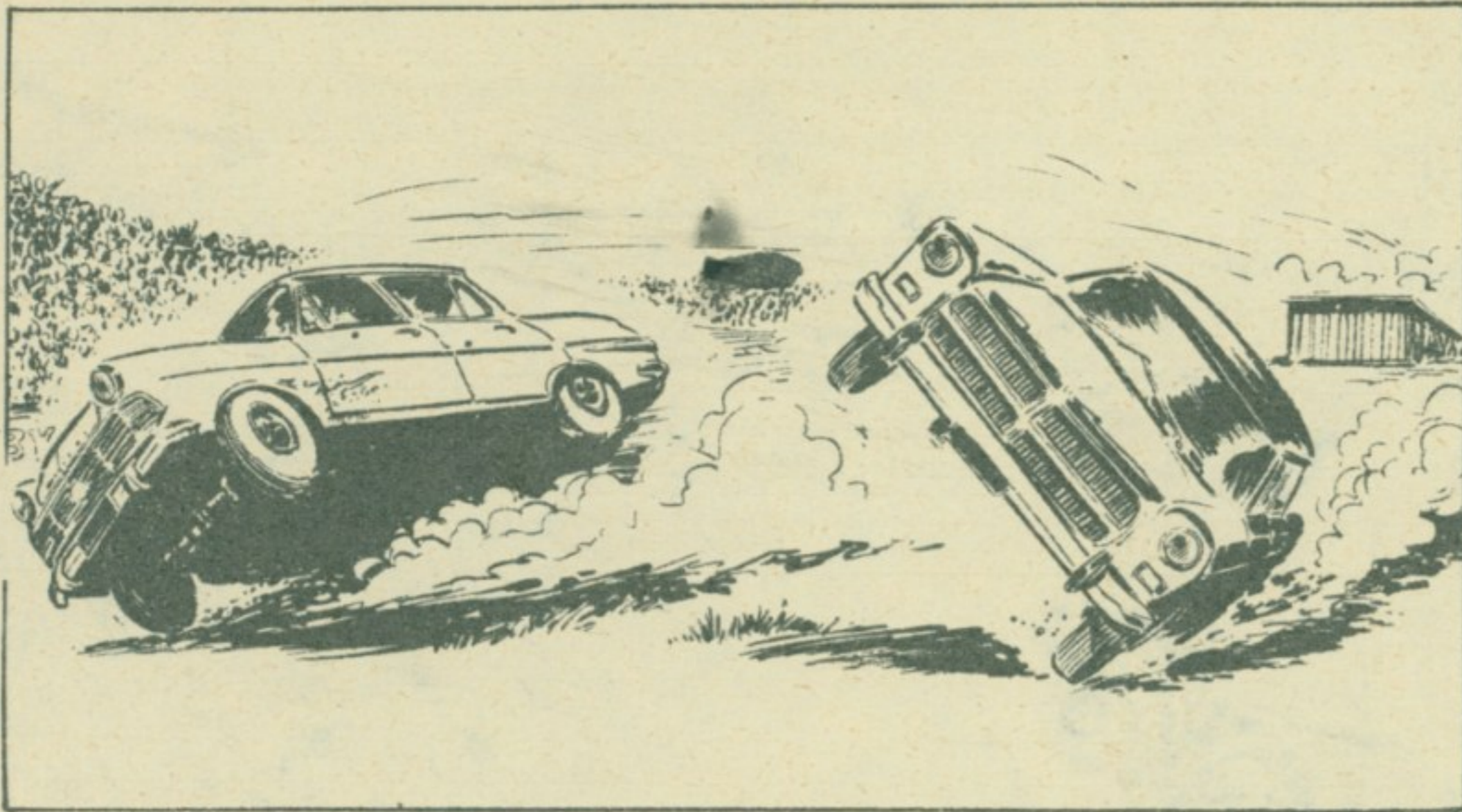

ПАДА ВУЧИЦА ПАДА ВУЧИЦА

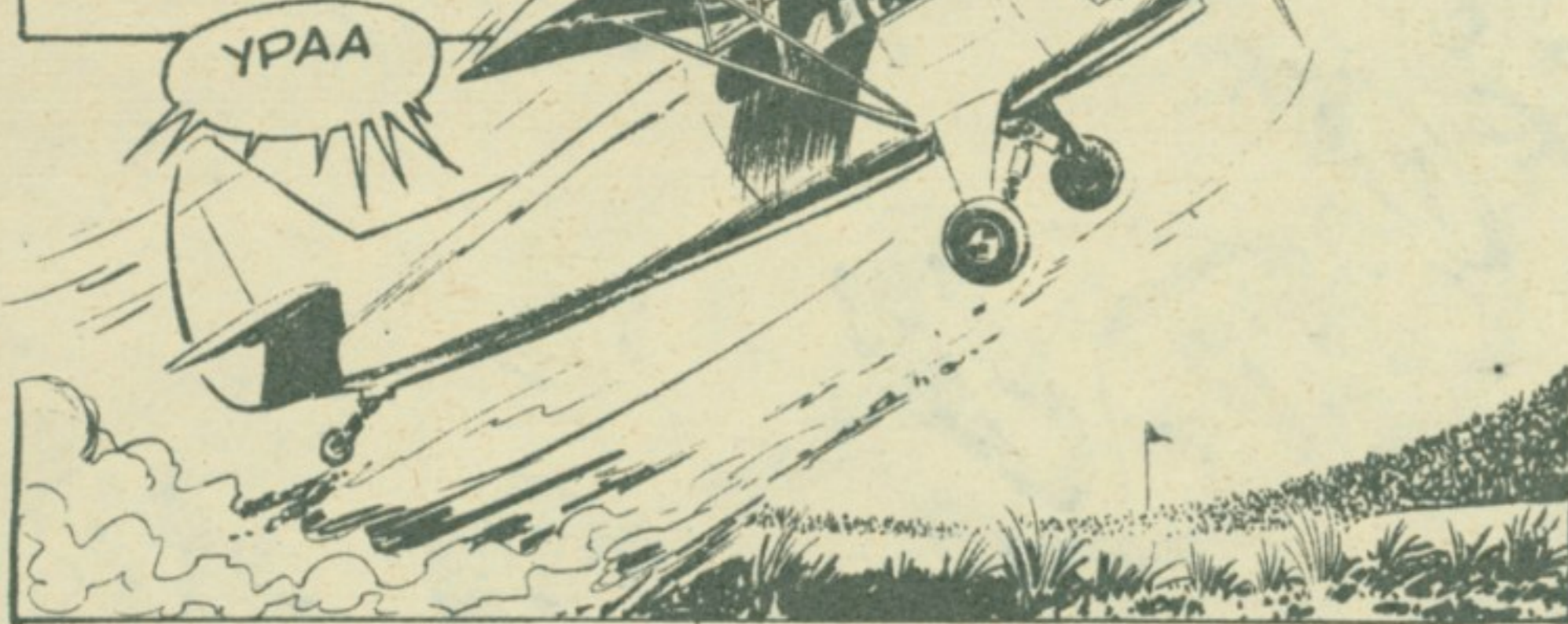
ЗАЈЕТИ СА ТРАМБУЛИНЕ И ПРЕСКАКАЊЕ ПРЕКО ЧИТАВОГ НИЗА ПОРЕЂАНИХ АУТОМОБИЛА.

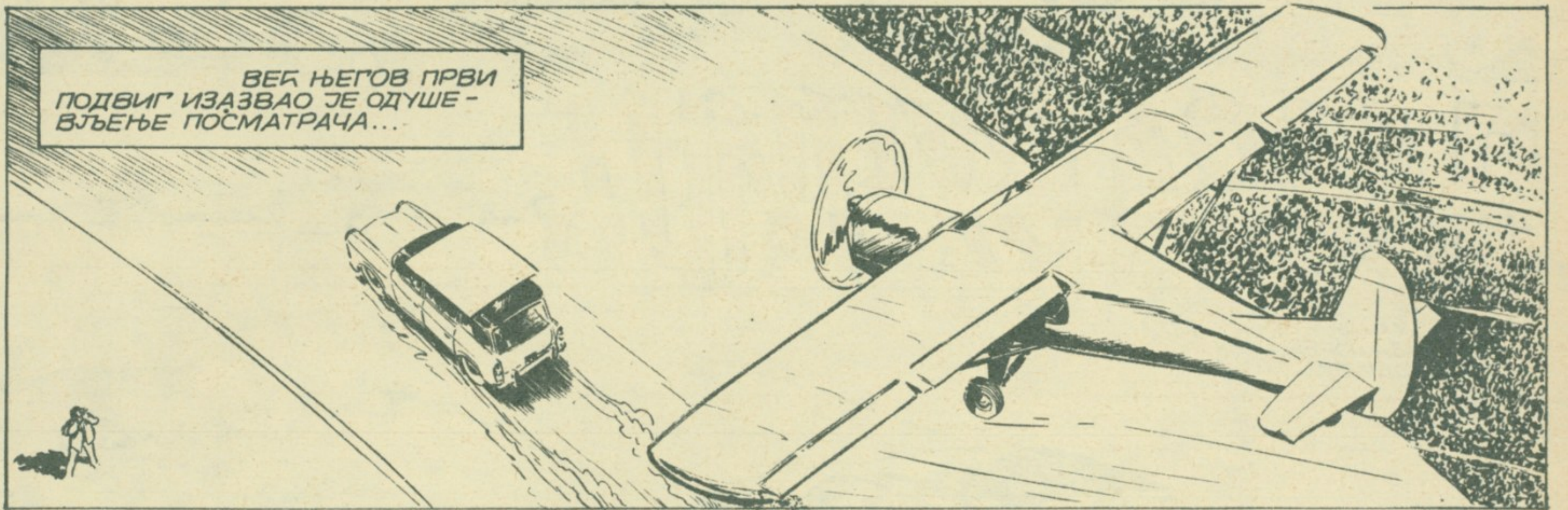
АЛИ И МНОГИ ТЕШКИ АКРОБАТСКИ ПОДВИЗИ...

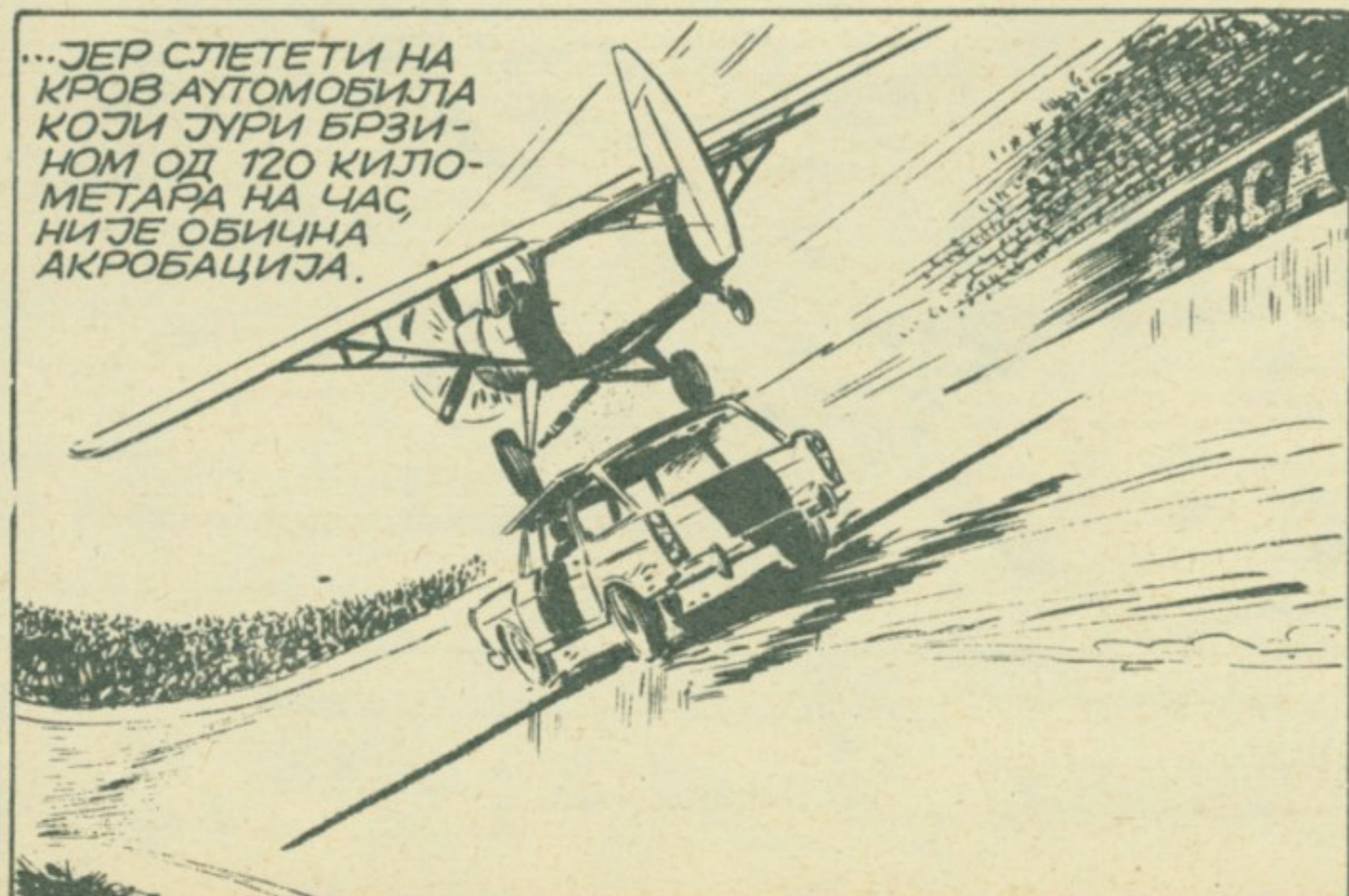
НАЈЗАД ЈЕ НАЈАВЉЕНА НАЈСЕМ
ЗАЦИОНАЛНИЈА ТАЧКА: АКРО-
БАЦИЈЕ „МАСКИРАНОГ ПИЛОТА“
О КОМЕ СЕ ВЕК МЕСЕ-
ЦИМА ПРИЧАЛО А
КОГА НИКО, ИЛИ СКО-
РО НИКО, НИЈЕ
ПОЗНАВАО...

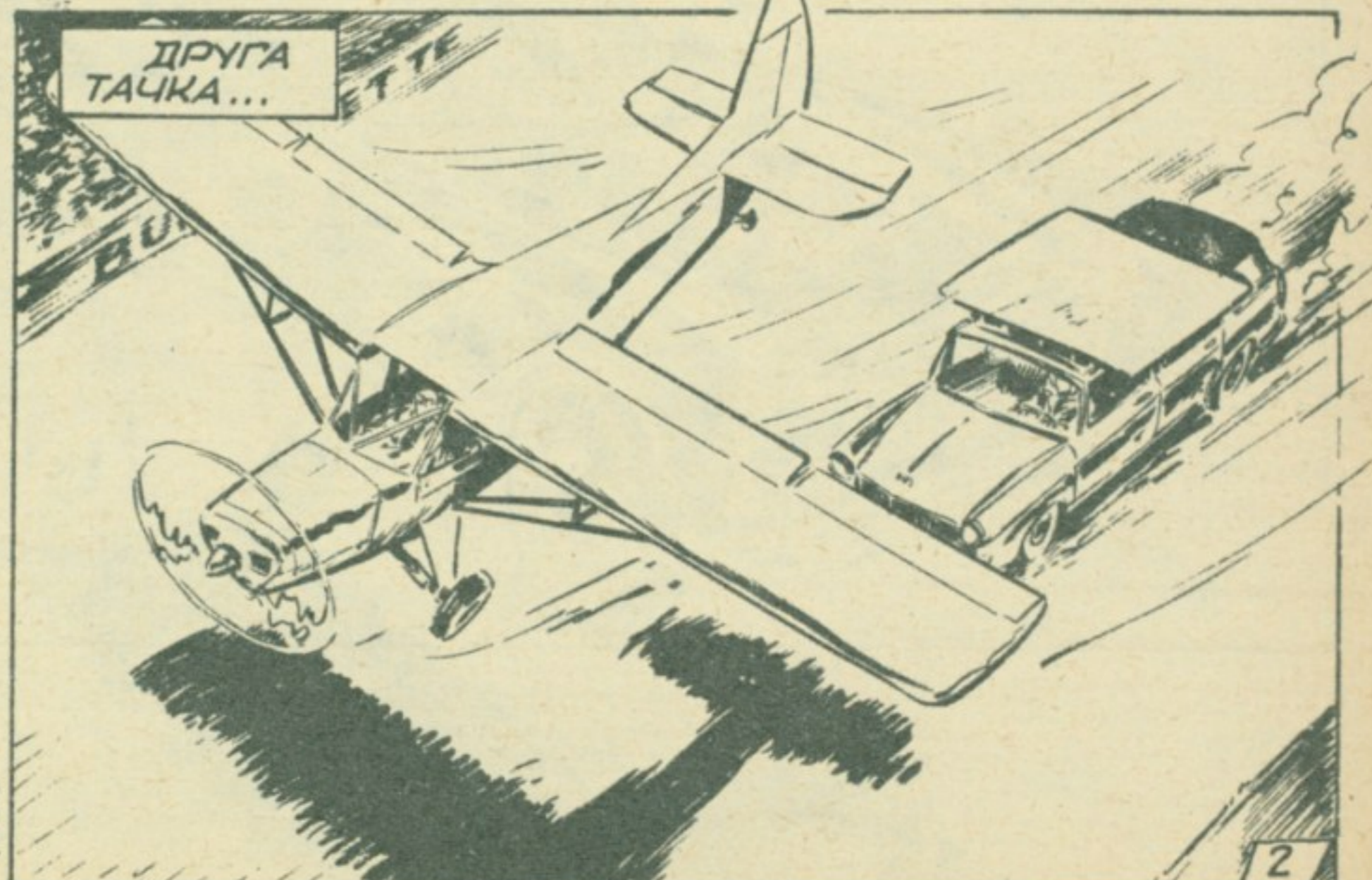
ВЕК ЊЕГОВ ПРВИ
ПОДВИГ ИЗАЗВАО ЈЕ ОДУШЕ-
ВЉЕЊЕ ПОСМАТРАЧА...

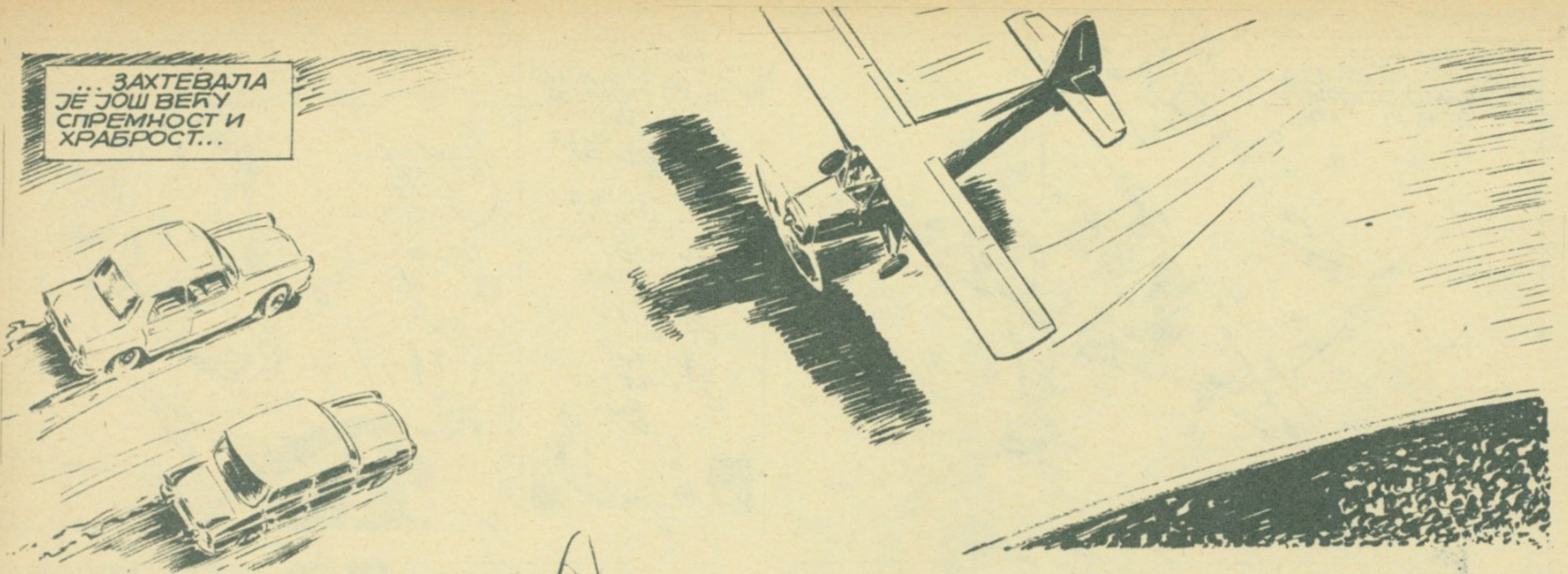
...ЈЕР СЛЕТЕТИ НА
КРОВ АУТОМОБИЛА
КОЈИ ЈУРИ БРЗИ-
НОМ ОД 120 КИЛО-
МЕТАРА НА ЧАС,
НИЈЕ ОБИЧНА
АКРОБАЦИЈА.

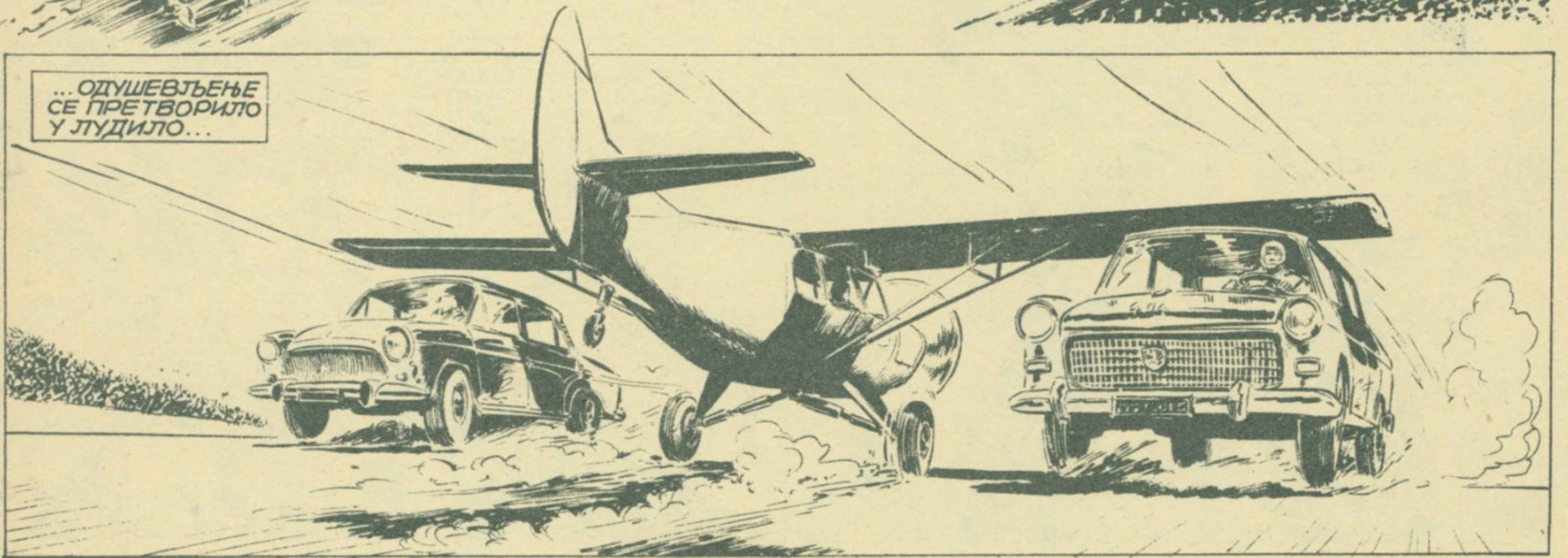
ДРУГА
ТАЧКА...

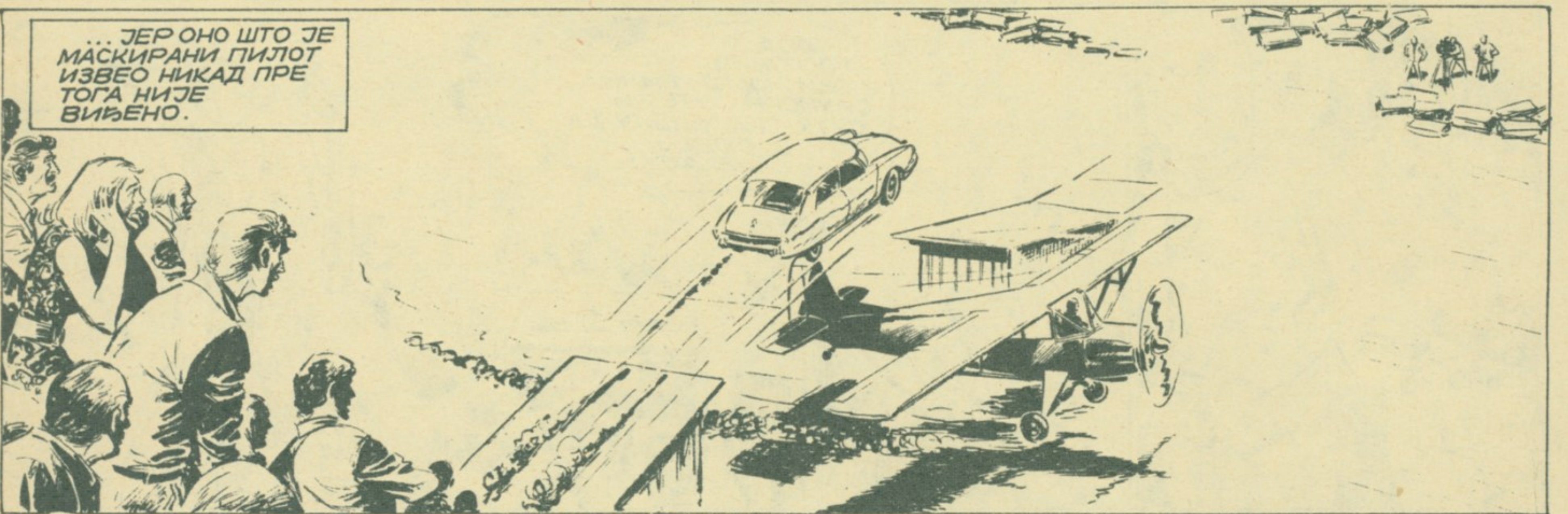
... ЗАХТЕВАЛА
ЈЕ ЈОШ ВЕЌУ
СПРЕМНОСТ И
ХРАБРОСТ...

... ОДУШЕВЉЕЊЕ
СЕ ПРЕТВОРИЛО
У ЛУДИЛО...

... ЈЕР ОНО ШТО ЈЕ
МАСКИРАНИ ПИЛОТ
ИЗВЕО НИКАД ПРЕ
ТОГА НИЈЕ
ВИЂЕНО.

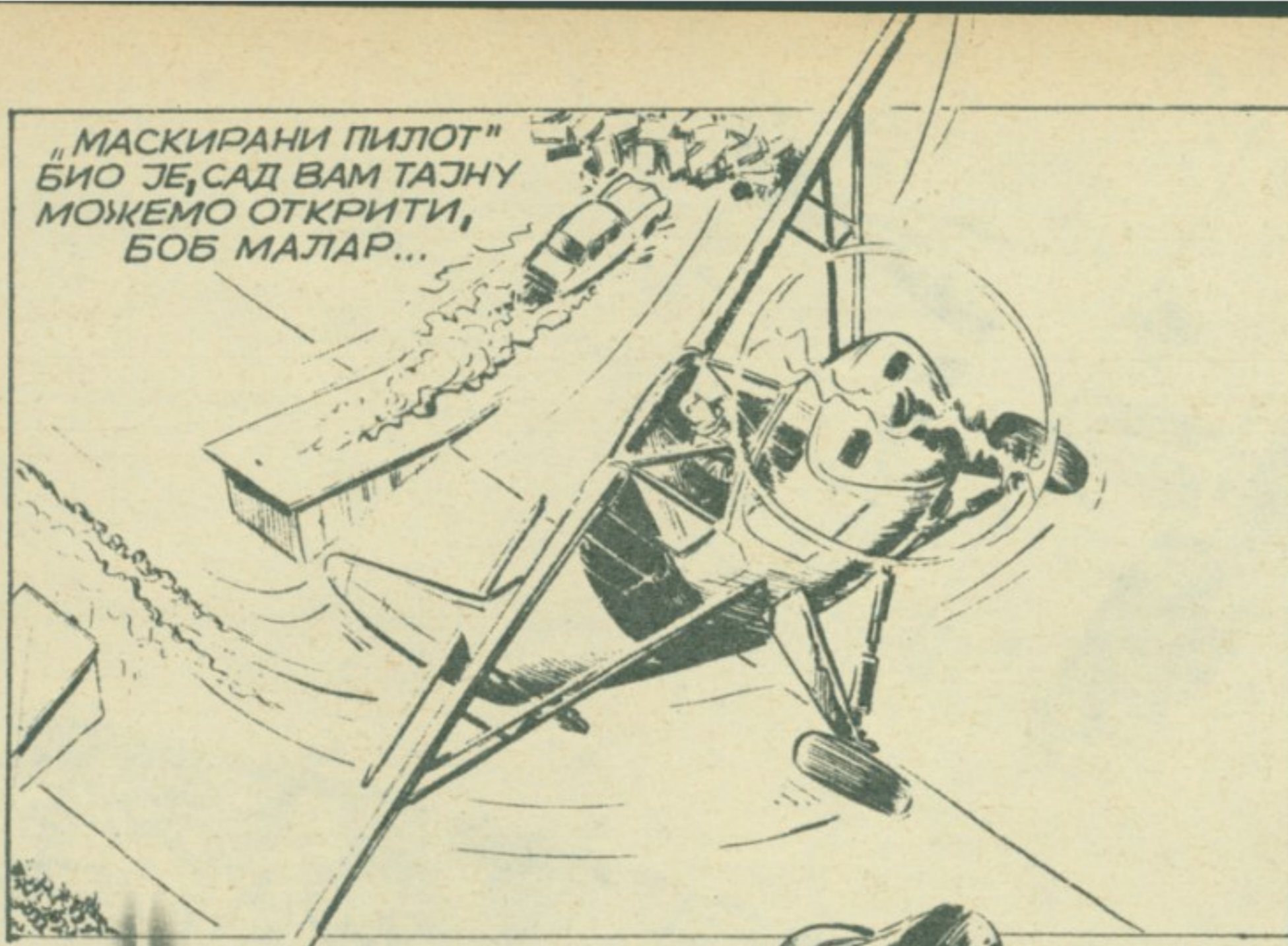
ЈЕДНА ЈЕДИНА ОСОБА НИЈЕ УЧЕСТВОВАЛА
У ОПШТЕМ ОДУШЕВЉЕЊУ - ПИШОН!

ТРЕБАЛО ЈЕ
ДА МУ ПРЕБИЈЕМ
НОГУ... ДА ОН НЕ
БИ СЛОМИО
ВРАТ!

АХ, БОБЕ!
ЗБОГ ТЕБЕ КУ
ПРЕ ВРЕМЕНА
ОСТАРИТИ!

"МАСКИРАНИ ПИЛОТ"
БИО ЈЕ, САД ВАМ ТАЈНУ
МОЖЕМО ОТКРИТИ,
БОБ МАЛАР...

И ОВАЈ
МИТИНГ
ОРГАНИЗОВАО
ЈЕ УЗ ПОМОЋ
СВОЈИХ
ПРИЈАТЕЉА
КАСКАДАРА
СА
ОДРЕЂЕНИМ
ЦИЉЕМ:
ДА ПРИВУЧЕ
ПАЖЊУ
ИЗВЕСНЕ
МИС
МОЛИ
СТУРМ,
ЗВАНЕ
ВУЧИЦА!

"ВУЧИЦА" ЈЕ БИЛА НА МИТИНГУ...

СЈАЈНО!
ОВИ МОМЦИ
СУ ЗАИСТА
СНАЖНИ И
СМЕЈЛИ!

УСТАЈТЕ! ИДЕМО ДА
САЧЕКАМО
ТАЈАНСТВЕНОГ
МАСКИРАНОГ
ПИЛОТА У
ГАРДЕРОБИ!

БОБ СЕ ЈЕДВА
ПРОБИЈАО КРОЗ ОДУ-
ШЕВЉЕНЕ ПОСМАТРА-
ЧЕ. ЧАК ЈЕ И ПОЛИЦИ-
ЈА МОРАЛА ДА МУ
КРЧИ ПУТ...

ОВА
ГОСПОЈИЦА
И ОВИ МОМЦИ БИЛИ
СУ УПОРНИ ХТЕЈЛИ
СУ ПО СВАКУ ЦЕНУ ДА
ВАС ОВДЕ
САЧЕКАЈУ!

О!
ПРЕТВОРИО
САМ СЕ У
УВО!

БОБОВО СРЦЕ
ТУКЛО ЈЕ УБРЗА-
НИЈЕ НО МАЈЛО-
ЧАС У АВИОНУ...

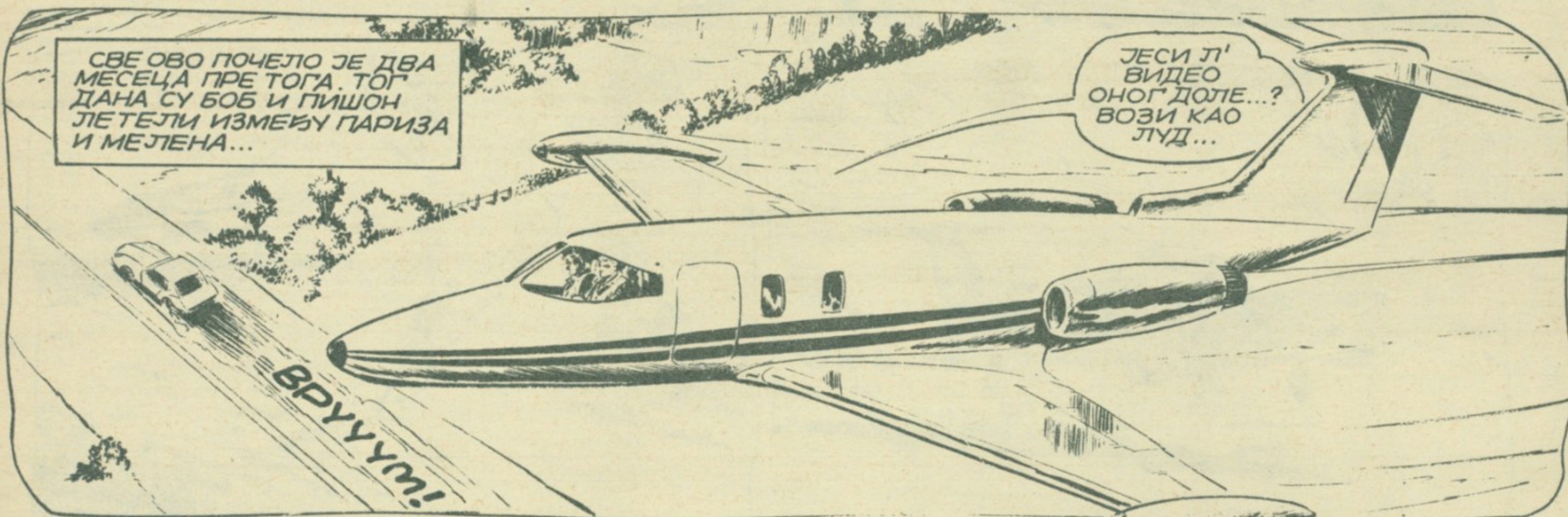

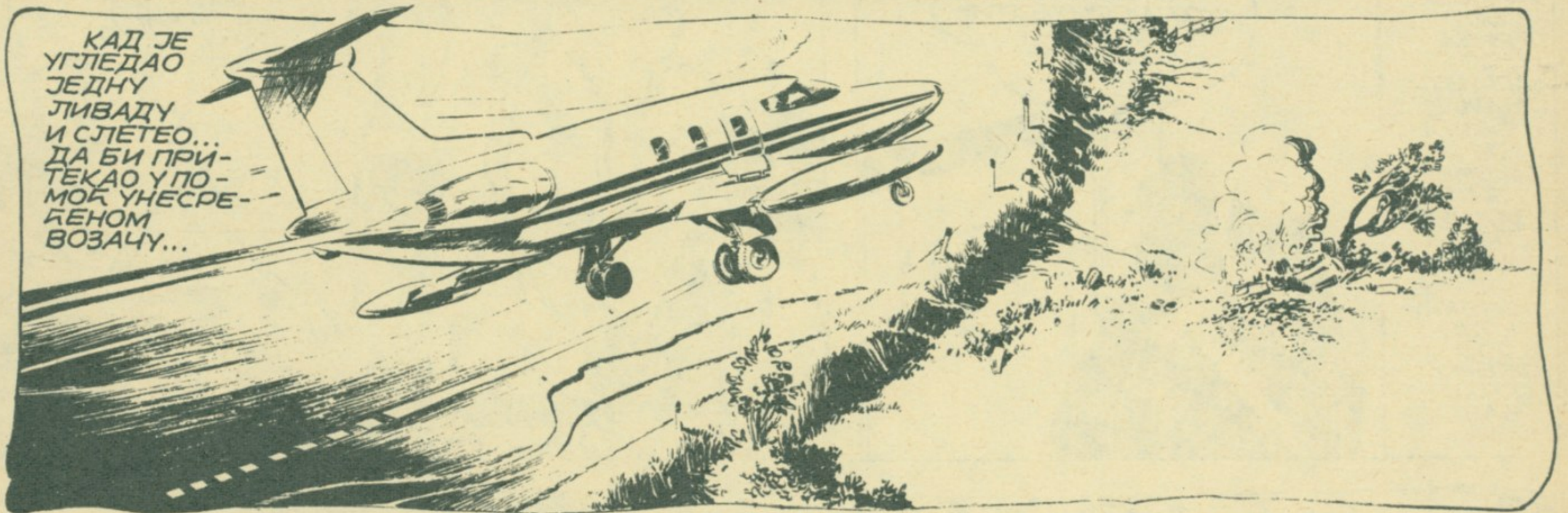
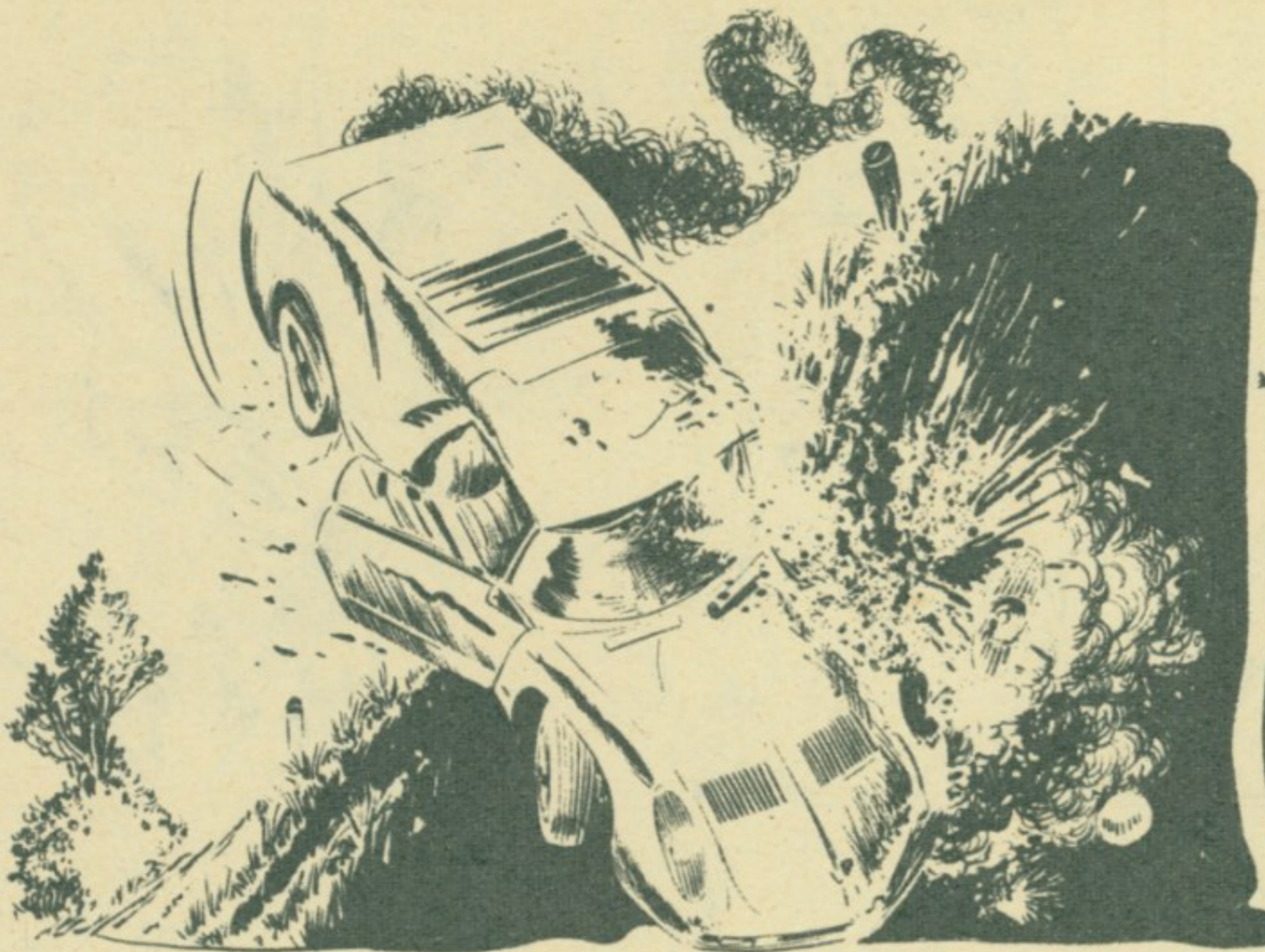
НАЈПРЕ ЈЕДНО
ПИТАЊЕ: КАД ПРИ-
РЕЂУЈЕТЕ ИДУЋУ
ПРЕДСТАВУ?

НЕКЕ БИТИ
ИДУЋЕ
ПРЕДСТАВЕ!

БОБ ЈЕ БИО ЗАДОВОЉАН: РИБА ЈЕ ЗАГРИЗЛА МАМАЦ. ВУЧИЦА ЈЕ ТАКОЂЕ БИЛА ЗАДОВОЉНА: НАШТА ЈЕ ЧОВЕКА КОЈИ ЈОЈ ЈЕ БИО ПОТРЕБАН.

КАД ЈЕ УГЛЕДАО ЈЕДНУ ЛИВАДУ И СЛЕТЕО... ДА БИ ПРИТЕКАО У ПОМОЋ УНЕСРЕЋЕНОМ ВОЗАЧУ...

НАДАМ СЕ ДА НАША ПОМОЋ НЕЋЕ КАСНО СТИГТИ!

ЧЕКАЈ, БОБЕ! ПОМОЋИ БУТИ!

ВЕЛИКО ИЗНЕНАЂЕЊЕ ЧЕКАЛО ЈЕ ДВОЈИЦУ ДРУГОВА...

АЛИ... ОВО КАО ДА ЈЕ ПОЛ... ПОЛ ДИМА! ПОГЛЕДАЈ МУ ДОКУМЕНТА, ПИШОНЕ!

ДА! ОН ЈЕ! КАКАВ ЧУДАН И ТРАГИЧАН СУСРЕТ!

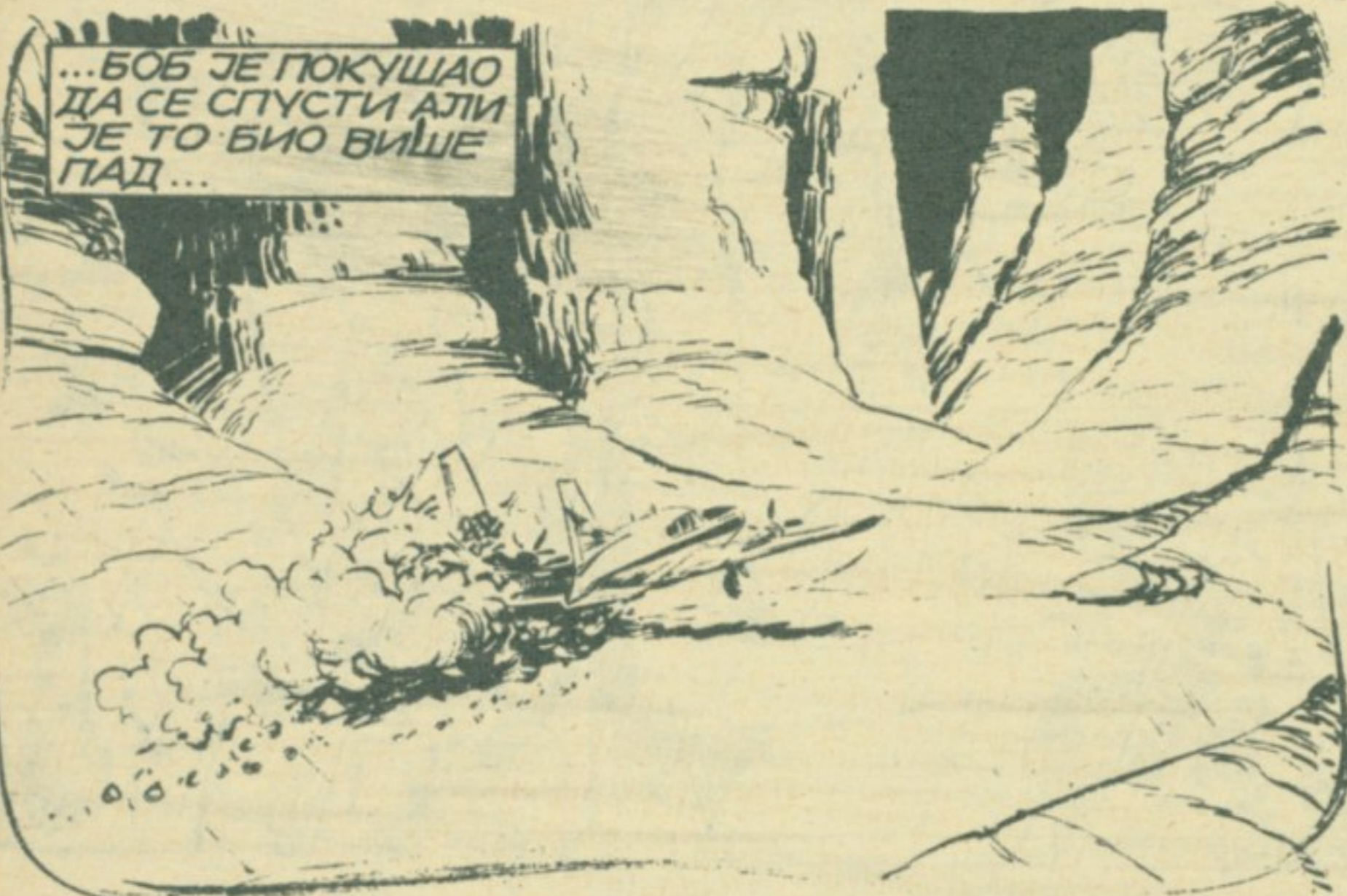

ПОЛ ДИМА... 1965... КОЛО-РАДО...

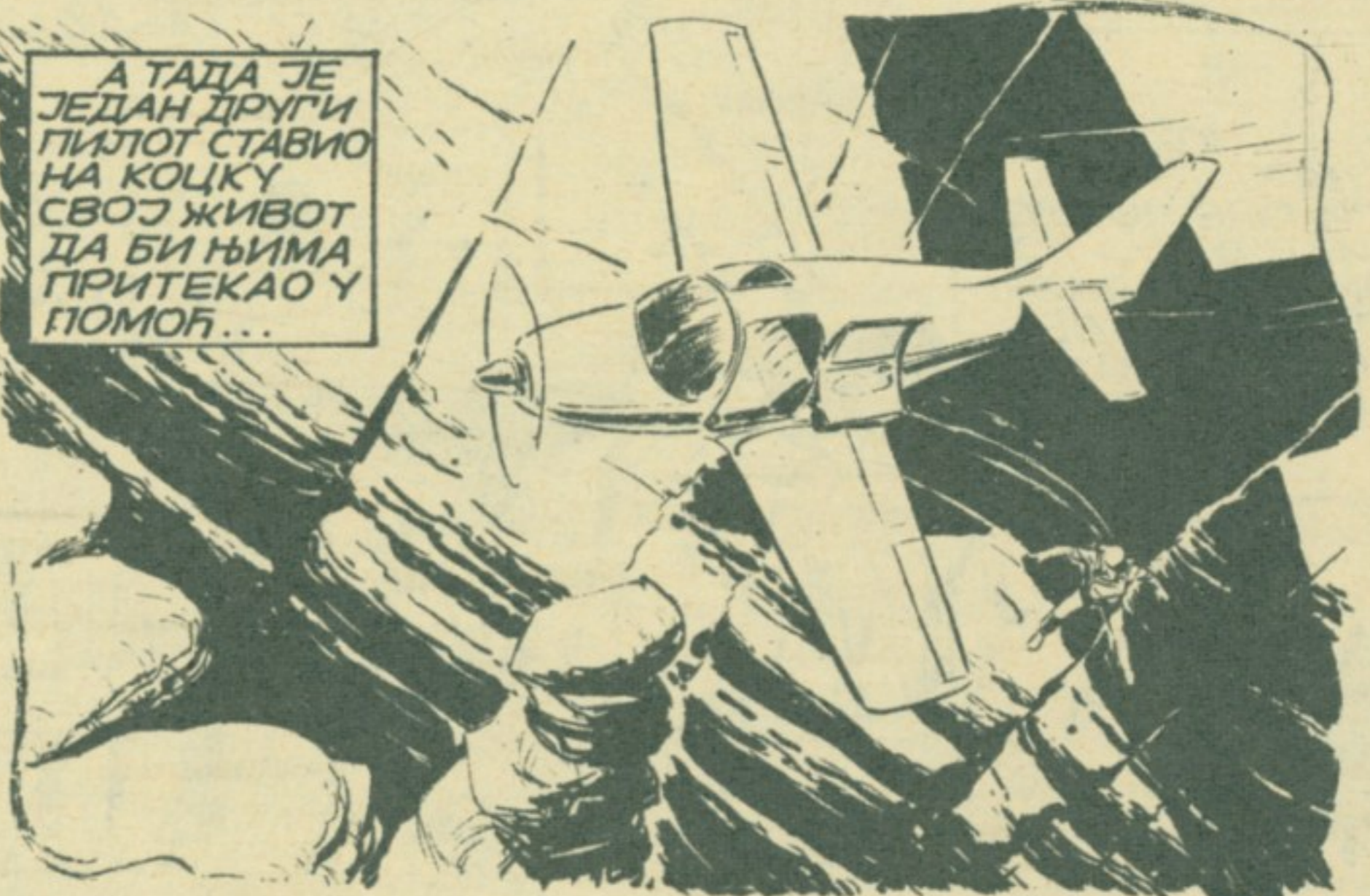
ОЛУЈА...

БОБ И ПИШОН СУ СЕ СЕЂАЛИ...

ГРОМ ЈЕ УДАРИО У АВИОН...

... БОБ ЈЕ ПОКУШАО ДА СЕ СПУСТИ АЛИ ЈЕ ТО БИО ВИШЕ ПАД...

А ТАДА ЈЕ ЈЕДАН ДРУГИ ПИЛОТ СТАВИО НА КОЦКУ СВОЈ ЖИВОТ ДА БИ ЊИМА ПРИТЕКАО У ПОМОЋ...

БИО ЈЕ ТО ПОЛ ДИМА БЕЗ КОГА ЊИХ ДВОЈИЦА ВИШЕ НЕ БИ БИЛИ МЕЂУ ЖИВИМА...

ТРЕБА ДА НАЂЕМО ЗАКЛОН... И ТО НА НЕКОМ УЗВИШЕНИЈЕМ МЕСТУ АКО НЕ ЖЕЛИМО ДА НАС ОДНЕСЕ ВОДА КОЈА ЋЕ СЕ СРУЧИТИ НИЗ КАЊОН!

И ЗАИСТА...

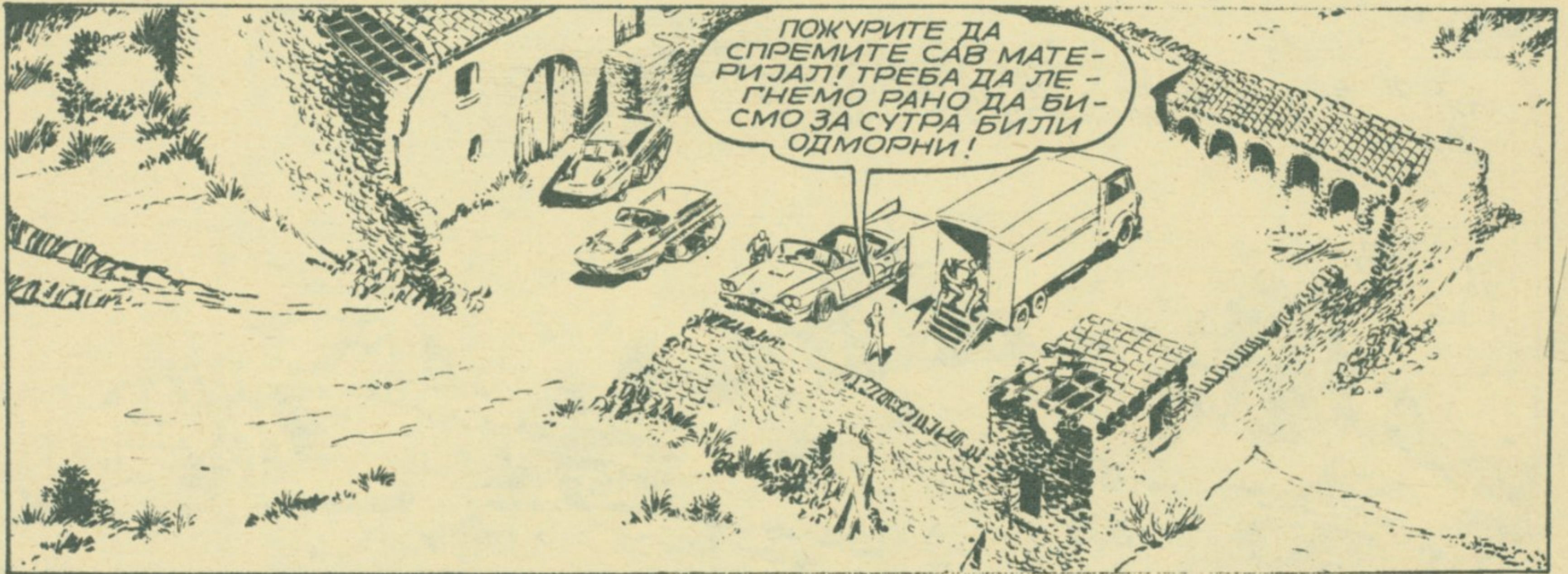

РЕНЕ БЛАНШОН
И ПЈЕР КОФЛИ,
ДВА АСА, ТАКОЂЕ
СУ ПРИСТАЛИ ДА
УЧЕСТВУЈУ У АВА-
НТУРИ. БОБ ИХ ЈЕ
НАРАВНО, УПОЗНАО
СА СВОЈИМ
ПЛАНОМ...

СУТРА-
ДАН СЕ
ЦИТАВА
ЕКИПА
НАШЛА
НА
ЈЕДНОЈ
НАПУШТЕ-
НОЈ
ФАРМИ.
ЗА СВЕ
ОСТАЛЕ
ТО ЈЕ,
НАВОДНО,
БИЛА
ЕКИПА
ФИЛМАЦИЈА
КОЈА
ТРАЖИ
ЗГОДНО
МЕСТО
ЗА
СНИМАЊЕ
ФИЛМА...

БОБ ДУГО
НИЈЕ МОГАО
ДА ЗАСПИ.
РАЗМИШЉАО
ЈЕ О ПОСЛЕ-
ДЊИМ РЕ-
ЦИМА
ПОЛА ДИМА...

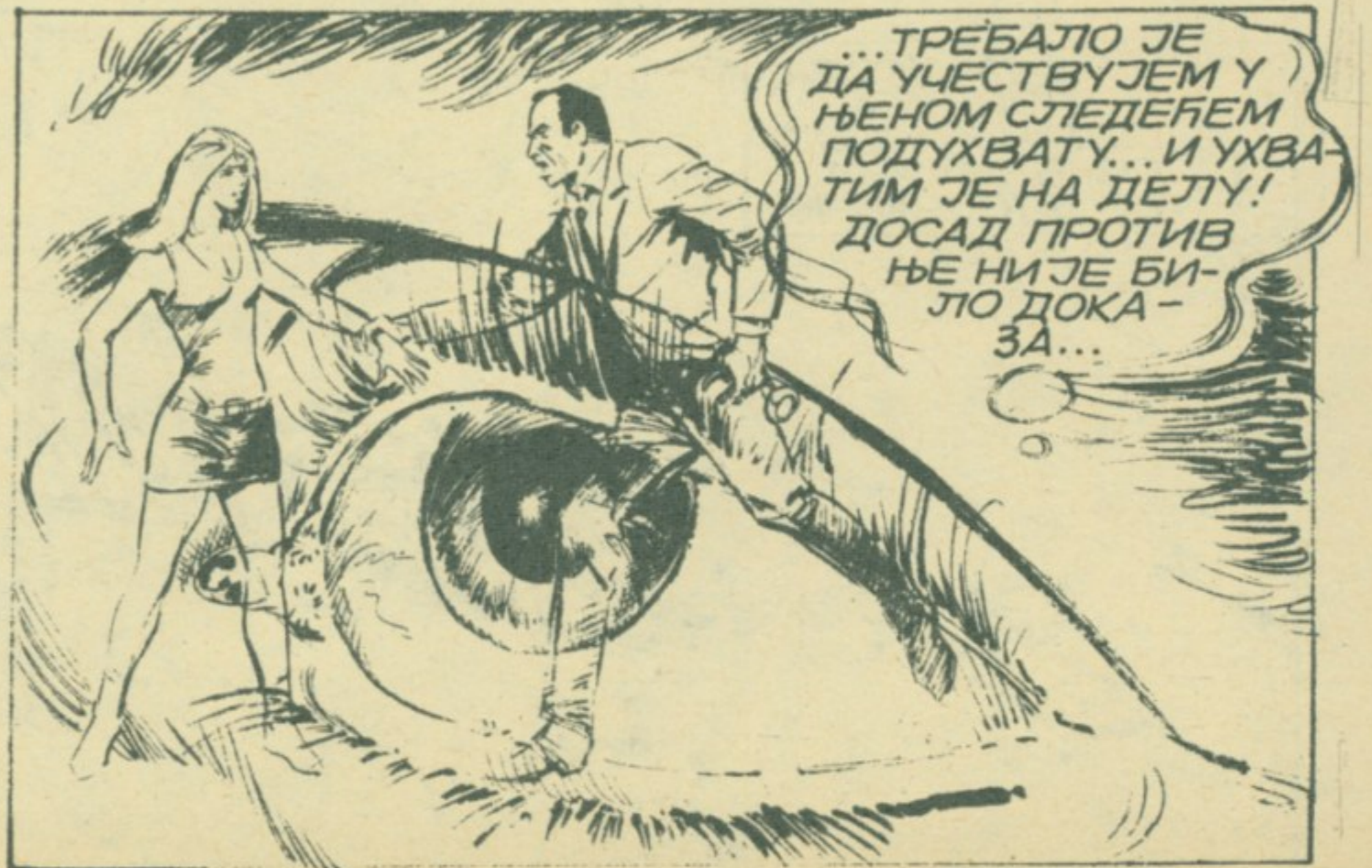
ЈА САМ
АГЕНТ ИНТЕРПО-
ЛА... БИО САМ
НА ЗАДАТКУ У
АМЕРИЦИ...
ОНДА КАД САМ
ВАМ СПАСАО
ЖИВОТ...

ТРЕБАЛО ЈЕ...
ПОКУШАВАО САМ... ДА
СЕ УБАЦИМ У ЈЕДНУ
МЕЂУНАРОДНУ ОРГАНИЗА-
ЦИЈУ... ИНДУСТРИЈСКИХ
ШПИЈУНА... КОЈОМ РУКОВО-
ДИ НЕКА МОЉИ СТУРМ...
ЗВАНА „ВУЧИЦА“.
УСПЕО САМ ДА ИМ СЕ
ПРИБЛИЖИМ...

...ТРЕБАЛО ЈЕ
ДА УЧЕСТВУЈЕМ У
ЊЕНОМ СЛЕДЕЋЕМ
ПОДУХВАТУ... И УХВА-
ТИМ ЈЕ НА ДЕЛУ!
ДОСАД ПРОТИВ
ЊЕ НИЈЕ БИ-
ЛО ДОКА-
ЗА...

ДОШАО САМ С ЊОМ
У ФРАНЦУСКУ. ДОПУ-
ТОВАЛА ЈЕ С НАМЕРОМ
ДА СЕ ДОЧЕПА ПРОТОТИ-
ПА ЈЕДНОГ ПОТПУНО НО-
ВОГ ВОЗИЛА НАМЕЊЕ-
НОГ УЛТРАБРЗОМ ОТКРИ-
ВАЊУ УРАНИЈУМСКЕ
РУДЕ!

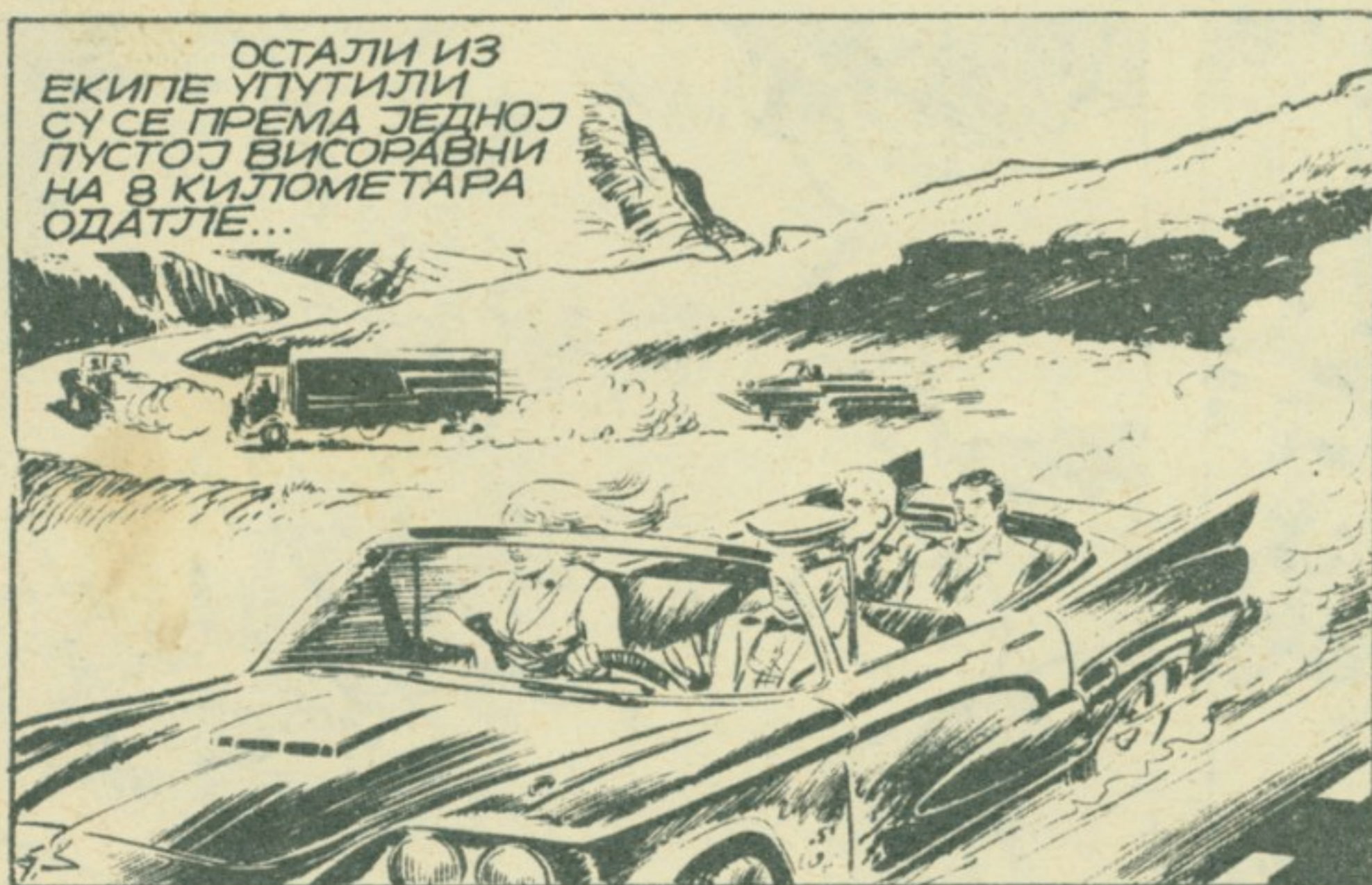

ЗНАЈУЋИ ДА
"ВУЧИЦА" НАМЕРАВА
ДА ЗА ИЗВОЂЕЊЕ
СВОГ СМЕЛОГ ПЛАНА
АНГАЖУЈЕ КАСКАДЕ-
РЕ, ПОЛ ДИМА ЈЕ ТА-
КОЂЕ СКОВАО СВОЈ
ПЛАН...

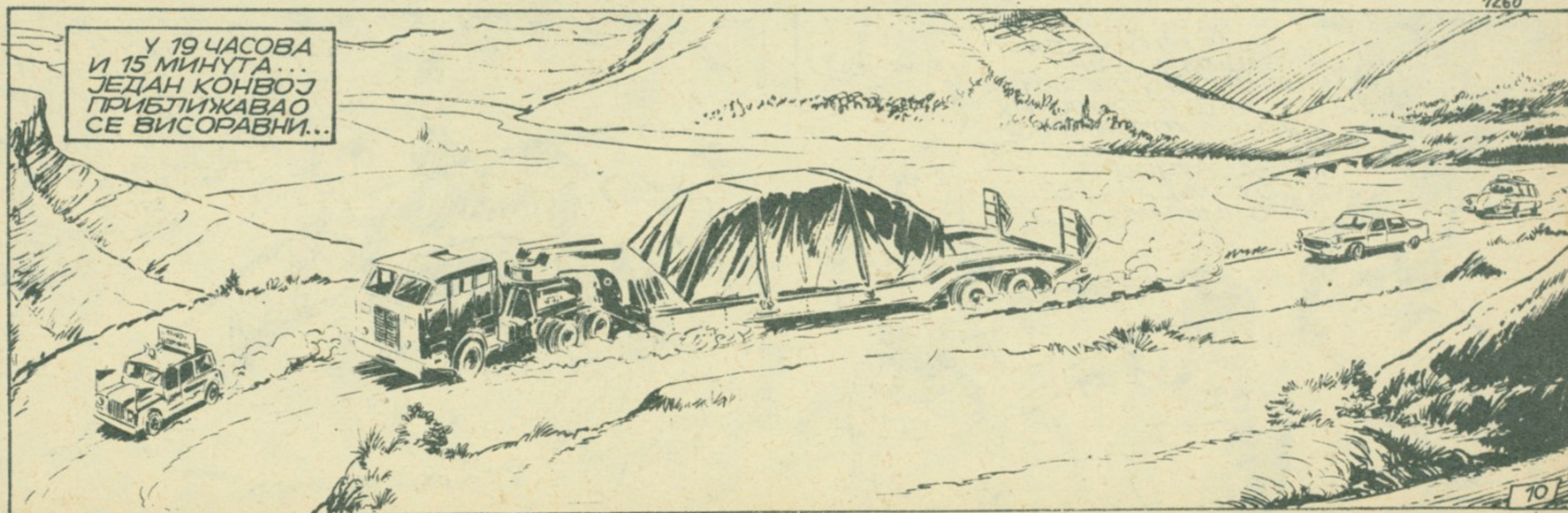
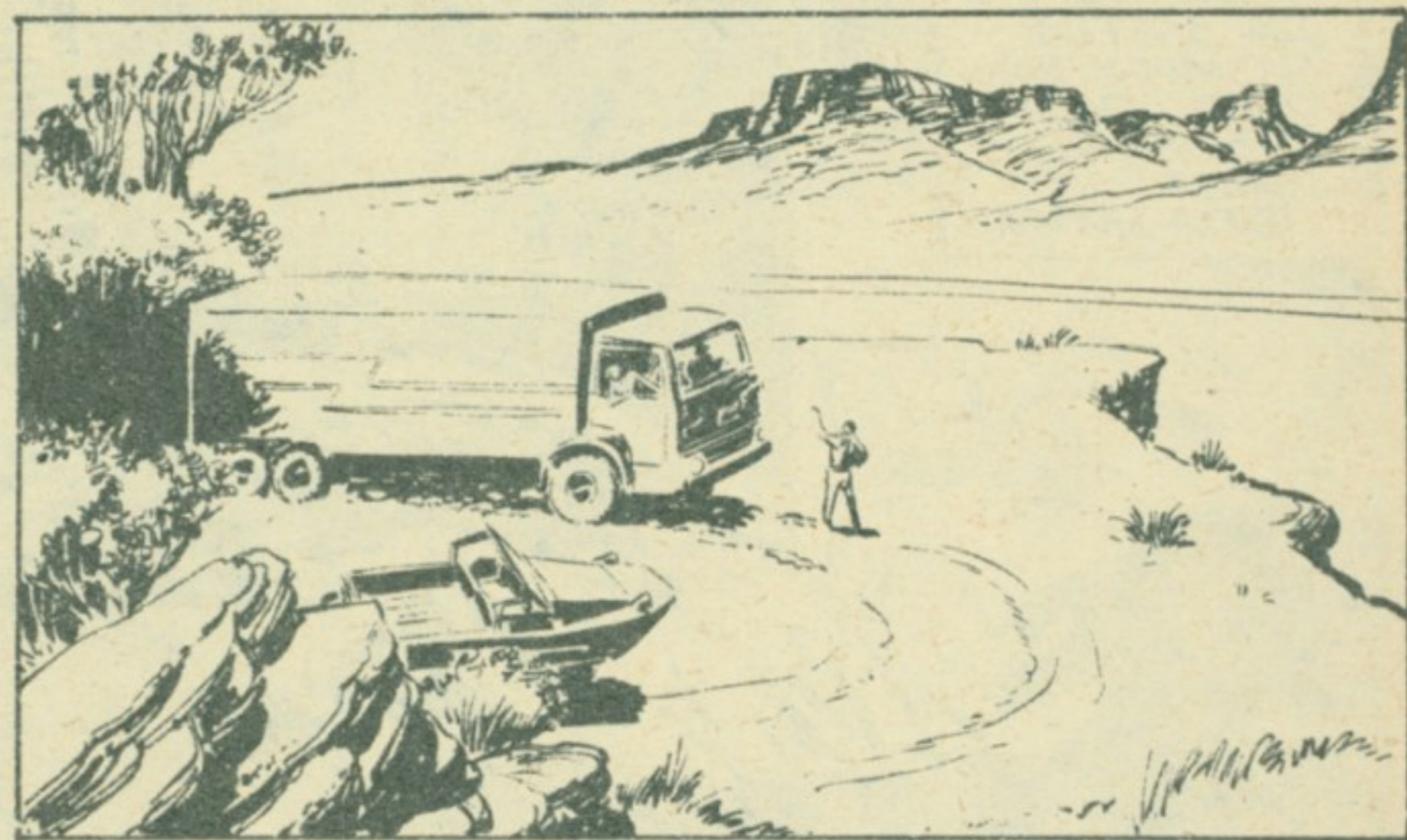
САД ЈЕ
ТРЕБАЛО
ДА БОБ
ОСТВАРИ
ТАЈ ПОЛОВ
ПЛАН...
СА
ЗНАЊЕМ
ИНТЕРПО-
ЛА, РАЗУМЕ
СЕ...

У ЗОРУ СУ БОБ, ПИШОН И "ВУЧИ-
ЦА" КРЕНУЛИ ПРЕМА ЈЕДНОМ АЕРО-
ДРОМУ ГДЕ ИХ ЈЕ ОЧЕКИВАО СПЕ-
ЦИЈАЛНИ ТЕРЕТНИ АВИОН...

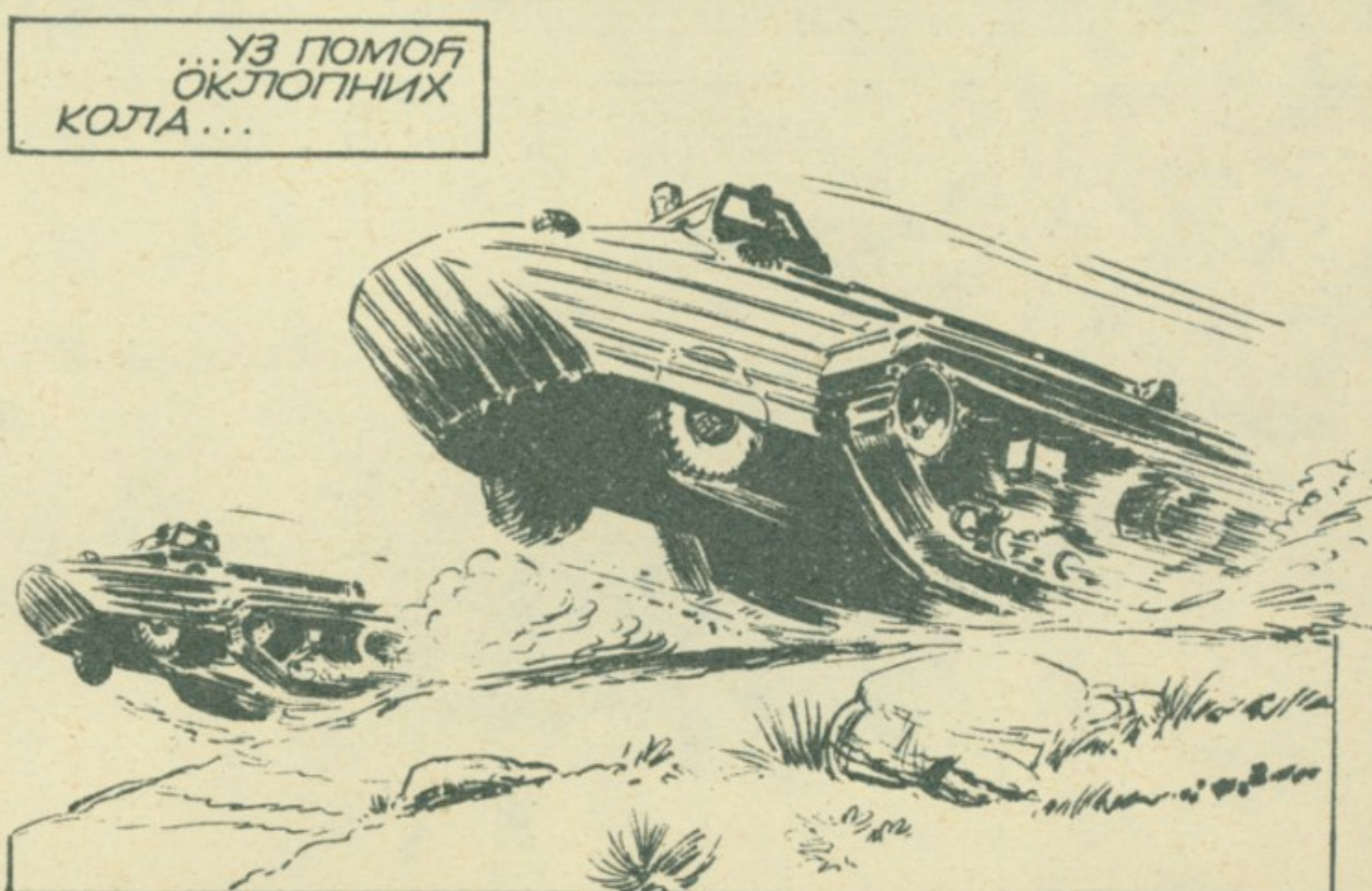
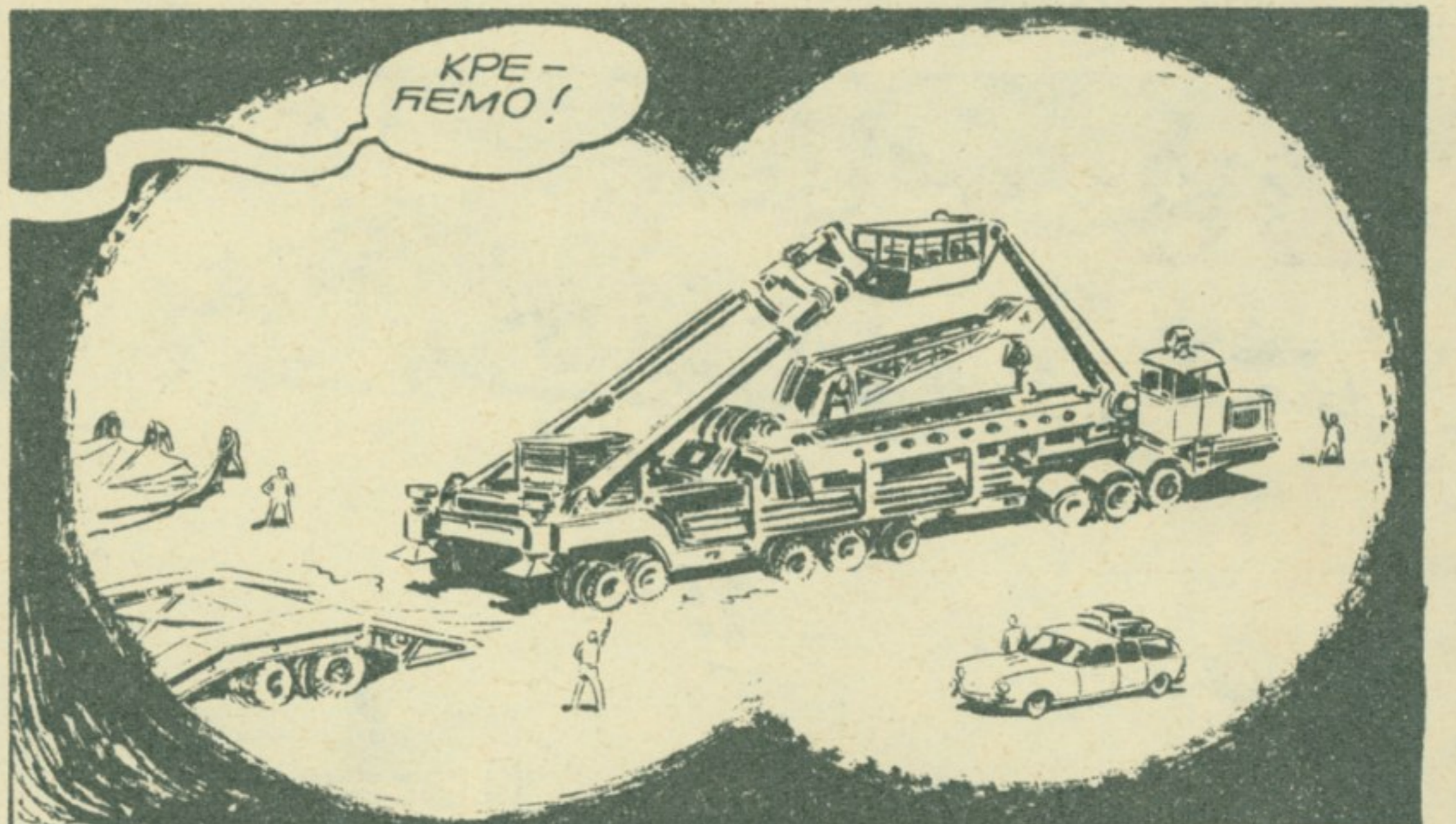
ОСТАЈИ ИЗ
ЕКИПЕ УПУТИЛИ
СУ СЕ ПРЕМА ЈЕДНОЈ
ПУСТОЈ ВИСОРАВНИ
НА 8 КИЛОМЕТРА
ОДАТЈЕ...

У 9 ЧАСОВА ДВОЈА "ТЕРЕТНА КОЛА" И КАМИОН
ЗАУЗЕЛА СУ МЕСТА У БЛИЗИНИ ВИСОРАВНИ...

У 19 ЧАСОВА
И 15 МИНУТА...
ЈЕДАН КОНВОЈ
ПРИБЛИЖАВАО
СЕ ВИСОРАВНИ...

1260

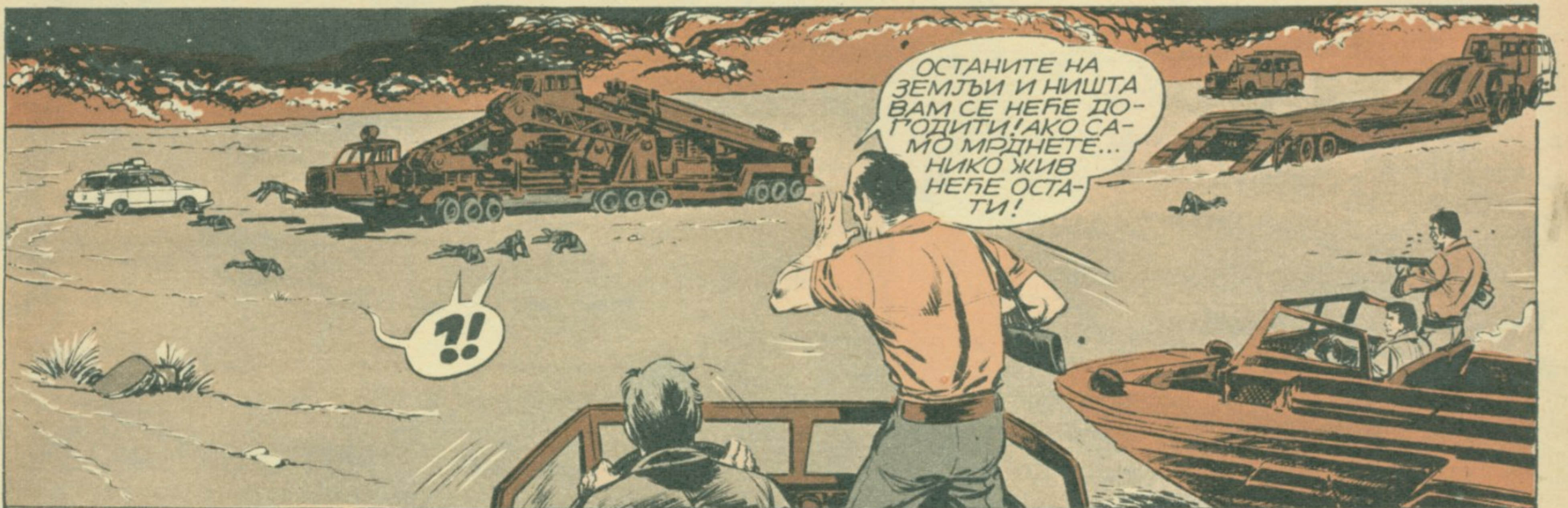
ГАНГСТЕРИ И ЊИХОВИ
ТОБОЖЊИ ПОМАГАЧИ НАПА-
ЛИ СУ ПОСАДУ ВОЗИЛА ЗА
ИСТРАЖИВАЊЕ УРАНИЈУМА...

ПОШАЉИ
ИМ
ЈЕДНУ
ОПОМЕНУ,
ДЕЈВЕ!

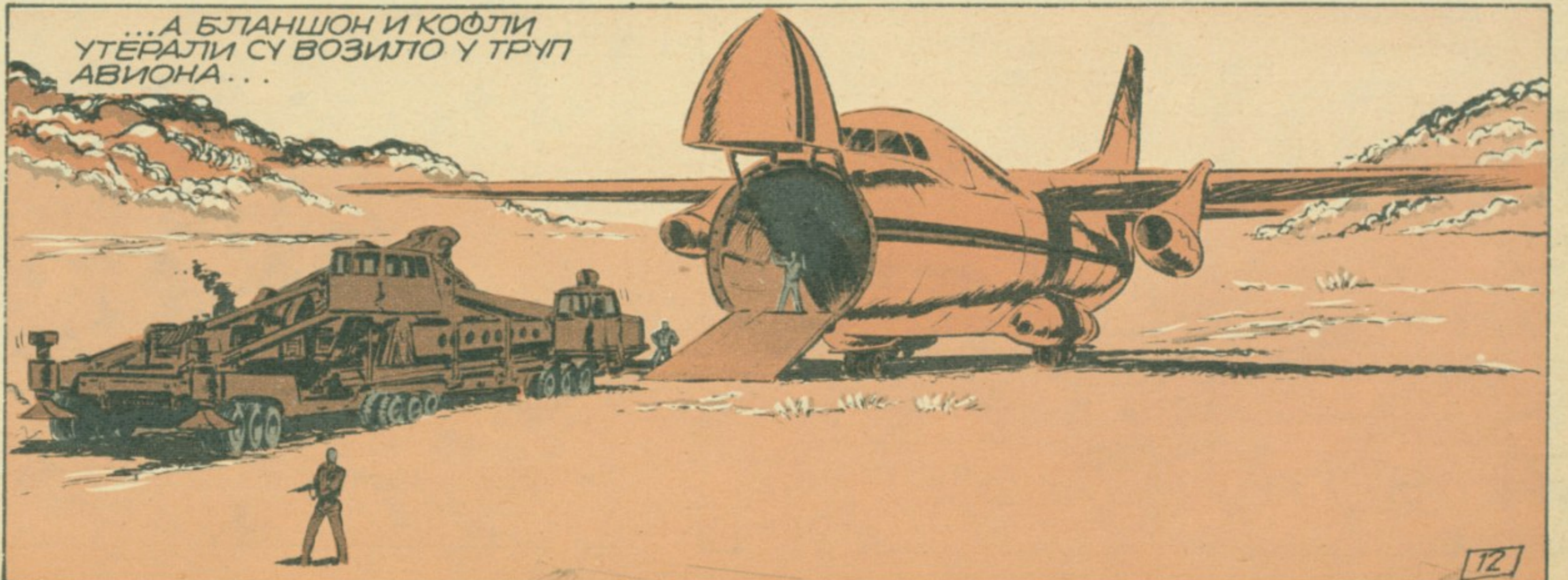

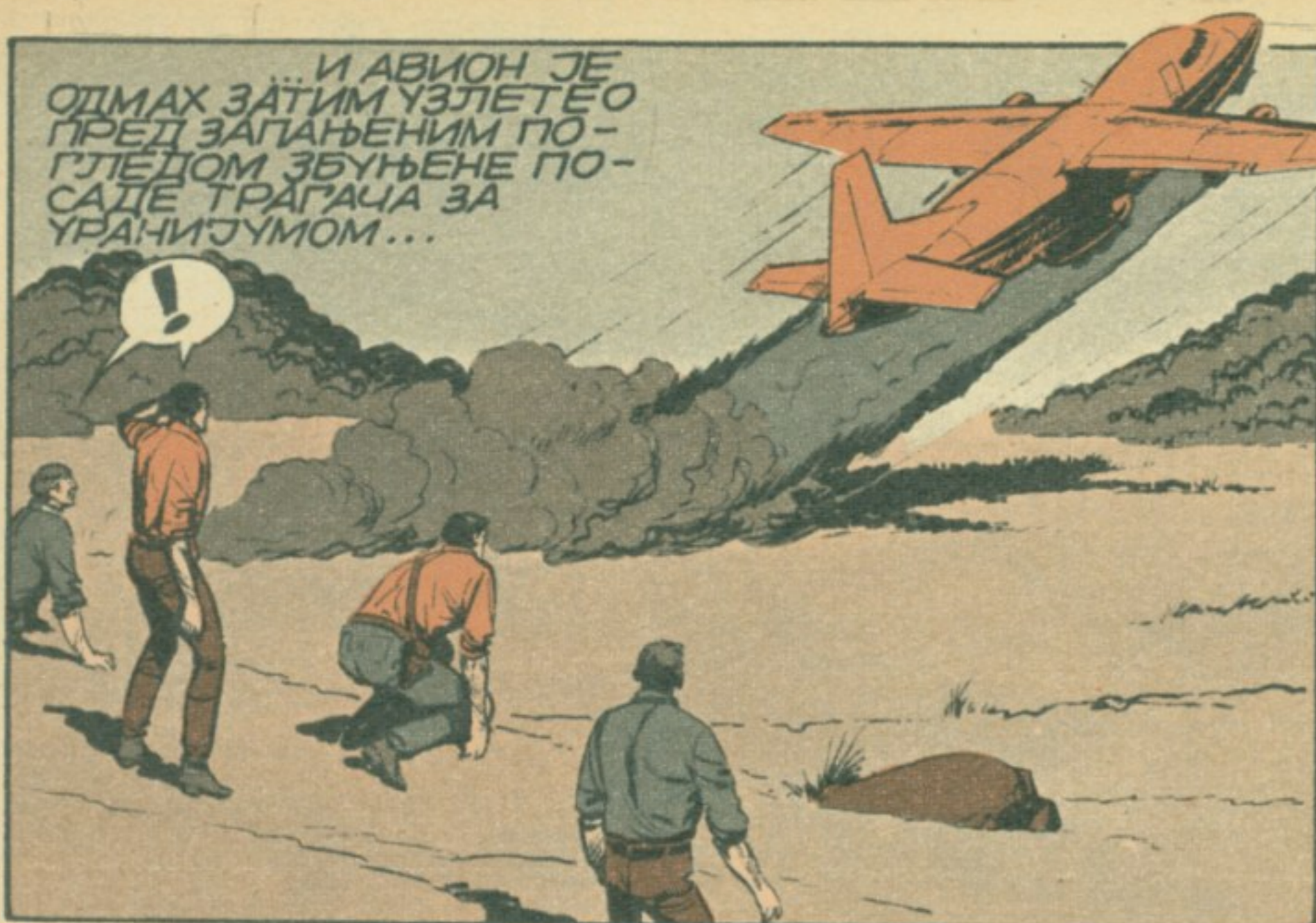
ОСТАНИТЕ НА
ЗЕМЉИ И НИШТА
ВАМ СЕ НЕЋЕ ДО-
ГОДИТИ! АКО СА-
МО МРДНЕТЕ...
НИКО ЖИВ
НЕЋЕ ОСТА-
ТИ!

СВЕ СЕ
ЗАТИМ
ОДВИЈАЛО
МУЊЕВИТОМ
БРЗИНОМ
И ТАЧНО
ПО ПЛАНУ.
БОБ ЈЕ
СЛЕТЕО
НА МАЛУ
ЗАРАВАН
ГДЕ ЈЕ
ОТКРИВАЧ
УРАНИЈУМА
ТРЕБАЈЛО
ДА
ПРОБЕ
КРОЗ
ПОСЛЕДЊЕ
ПРОБЕ...

...А БЛАНШОН И КОФЛИ
УТЕРАЛИ СУ ВОЗИЛО У ТРУП
АВИОНА...

И АВИОН ЈЕ
ОДМАХ ЗАТИМ УЗЛЕТЕО
ПРЕД ЗАПАЊЕНИМ ПО-
ГЛЕДОМ ЗБУЊЕНЕ ПО-
САДЕ ТРАГАЧА ЗА
УРАНИЈУМОМ...

ТЕК ШТО СЕ
АВИОН УДАЉИО НЕКО-
ЛИКО СТОТИНА МЕТАРА,
ДВЕ ЈАКЕ ЕКСПЛОЗИЈЕ
РАЗНЕЈЕ СУ ОКЛОПНА
КОЛА...

БРУУМ!

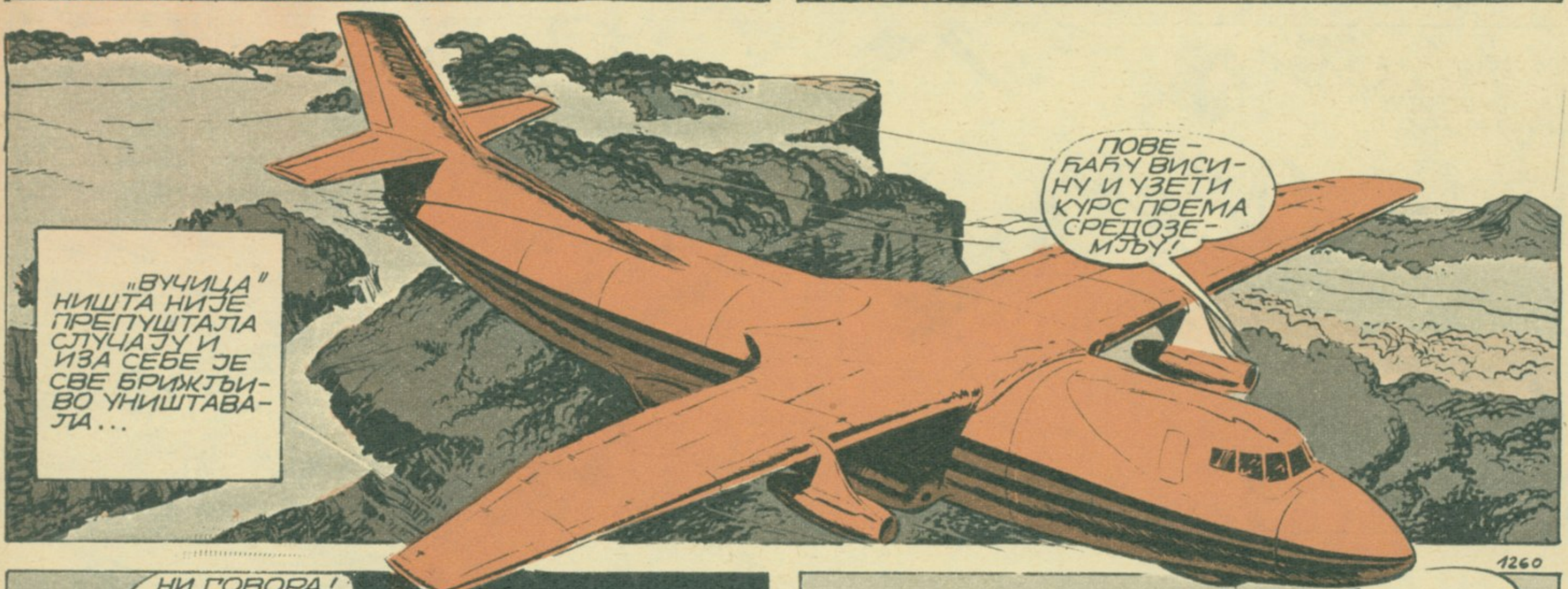

... И КАМИОН
ТОБОЖЕ
ФИЛМСКЕ
ЕКИПЕ ...

БЕНГ

... У ИСТОМ
ТРЕНУТКУ НА
СТАРОЈ НАПУ-
ШТЕНОЈ ФАРМИ
ИЗБИО ЈЕ
ПОЖАР...

„ВУЧИЦА“
НИШТА НИЈЕ
ПРЕПУШТАЛА
СТУЦИЈУ И
ИЗА СЕБЕ ЈЕ
СВЕ БРИЖЉИ-
ВО УНИШТАВА-
ЛА...

ПОВЕ-
РАЋУ ВИСИ-
НУ И УЗЕТИ
КУРС ПРЕМА
СРЕДОЗЕ-
МЉУ!

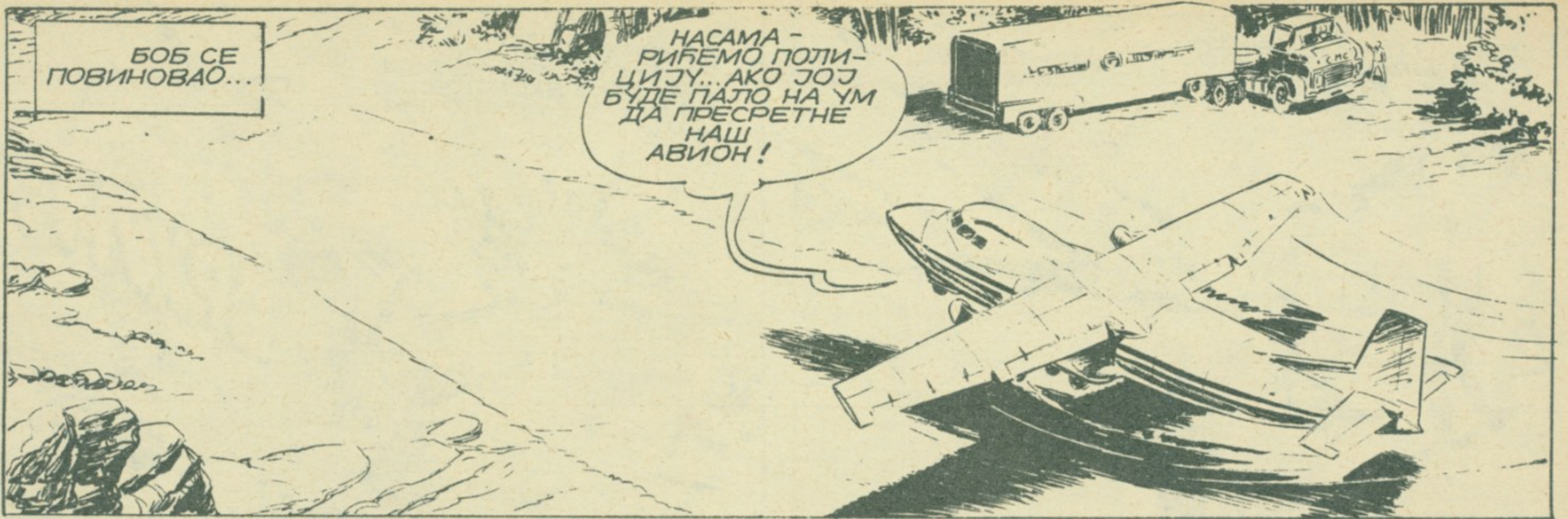
1260

НИ ГОВОРА!
ОСТАНИТЕ НА
ОВОЈ ВИСИНИ И
ЗАКРЕНИТЕ
ОКО ОНОГ БРДА
ДОЛЕ!

БРДО
ЗАКЛАЊА
ЈЕДНУ МОЧВА-
РУ НА КОЈУ БЕ-
ТЕ СЕ СПУСТИТИ!
ТАМО НАС ВЕћ
ОЧЕКУЈУ!

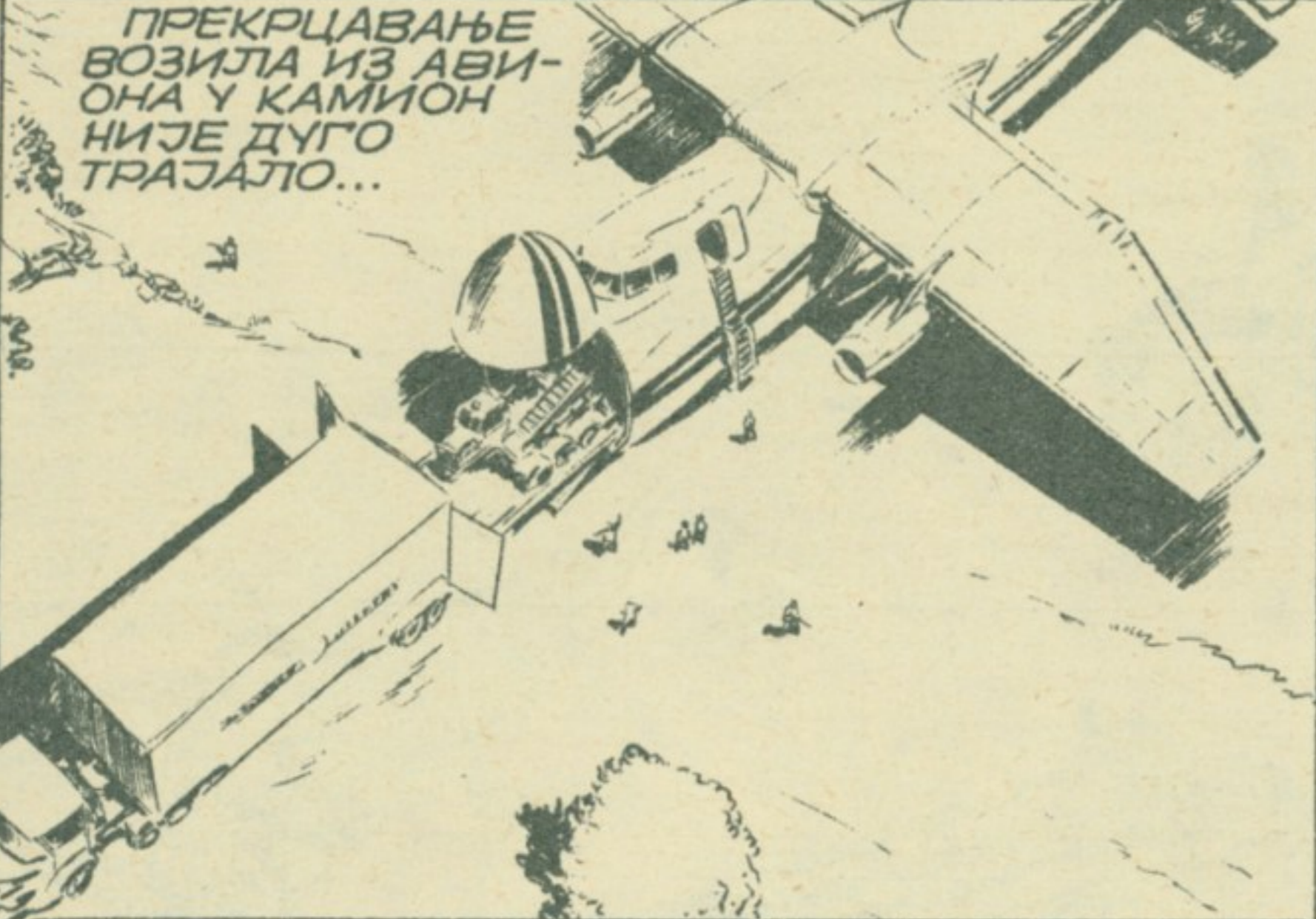
БОБ СЕ ПОВИНОВАО...

НАСАМА - РИГЕМО ПОЛИЦИЈУ... АКО ЈОЈ БУДЕ ПАЛО НА УМ ДА ПРЕСРЕТНЕ НАШ АВИОН!

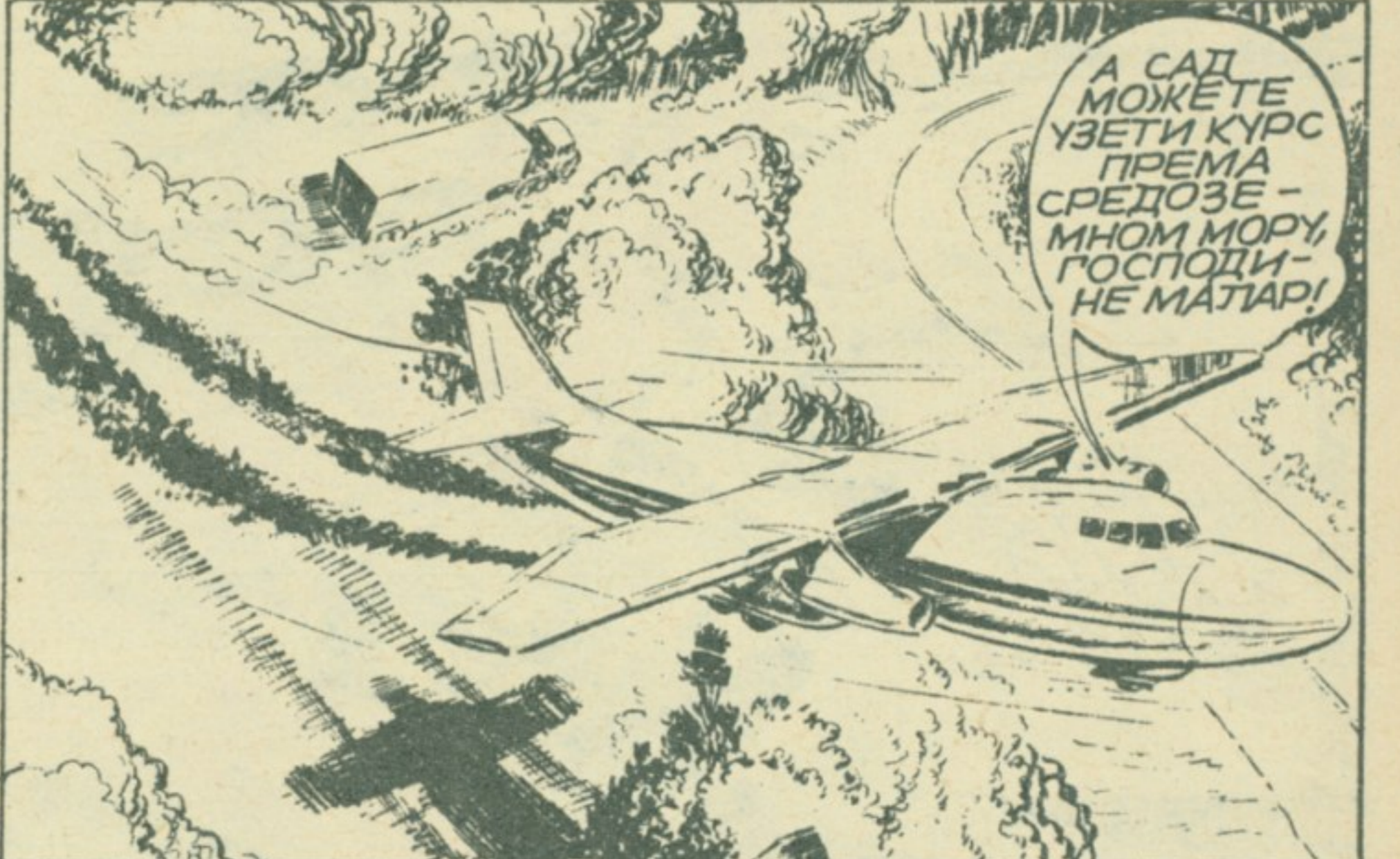

БОБ И ПИШОН, КОЈИ СУ ПОМОГУ ЈЕДНОГ ТОКИ-ВОКИ АПАРАТА СКРИВЕНОГ У ТАБАКЕРИ, ОБАВЕСТИЛИ ПОЛИЦИЈУ О ПРАВЦУ ЛЕТА, ЈЕДВА СУ САКРИЛИ ИЗРАЗ РАЗОЦАРЕЊА...

НИШТА ЈОЈ ТО НЕ ВРЕДИ: ЈА САМ ТУ ДА ОБАВЕСТИМ ПОЛИЦИЈУ... КАД БУДЕ ПРЕСРЕЛА АВИОН!

ПРЕКРЦАВАЊЕ ВОЗИЛА ИЗ АВИОНА У КАМИОН НИЈЕ ДУГО ТРАЈАЛО...

А САД МОЖЕТЕ УЗЕТИ КУРС ПРЕМА СРЕДОЗЕМНОМ МОРУ, ГОСПОДИНЕ МАТИАР!

ИНТЕРПОЛ УЗ ПОМОГ ВАЗДУШНЕ ПОЛИЦИЈЕ ПРЕСРЕО ЈЕ "НАШ" АВИОН...

НАПРАВИТЕ ОД СЕБЕ БУДАЛУ... КАД ВИДЕ ДА ЊИХОВО ВОЗИЛО НИЈЕ У НАШЕМ АВИОНУ!

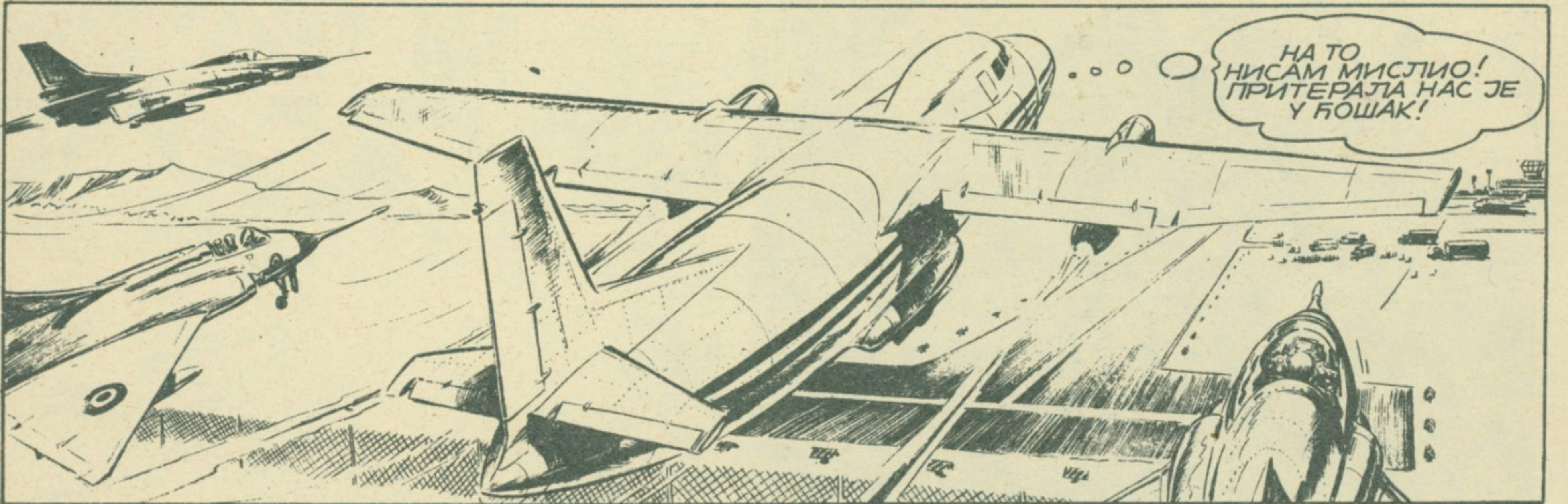

НАЈСЛАЂЕ
СЕ СМЕЈЕ ОНАЈ КО
СЕ ПОСЛЕДЊИ СМЕ-
ЈЕ... А ТО НЕЋЕ
БИТИ МОЛИ
СТУРМ!

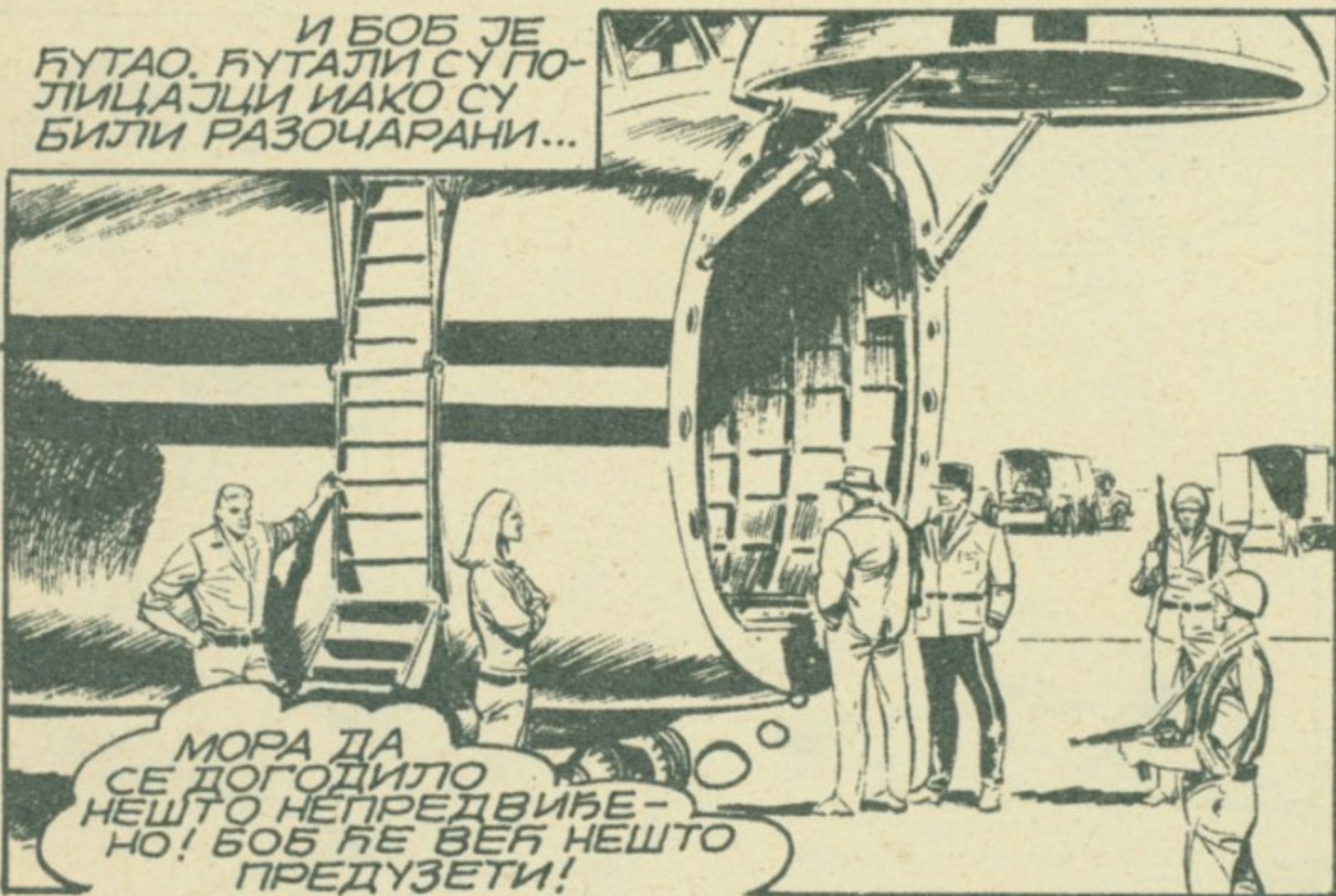

АЛИ,
ВУЧИЦА ЈЕ
ИЗГЛЕДА
МИСЛИЛА
НА СВЕ...

НЕ ЗАБО-
РАВИТЕ, ГОСПОДО,
ДА СУ ВАШИ ПРИЈА-
ТЕЉИ КАСКАДЕРИ ОТИ-
ШЛИ С КАМИОНОМ И
БИЋЕ ЛИКВИДИРАНИ
АКО ДОЂЕТЕ У
ИСКУШЕЊЕ ДА
ПРОГО-
ВОРИТЕ!

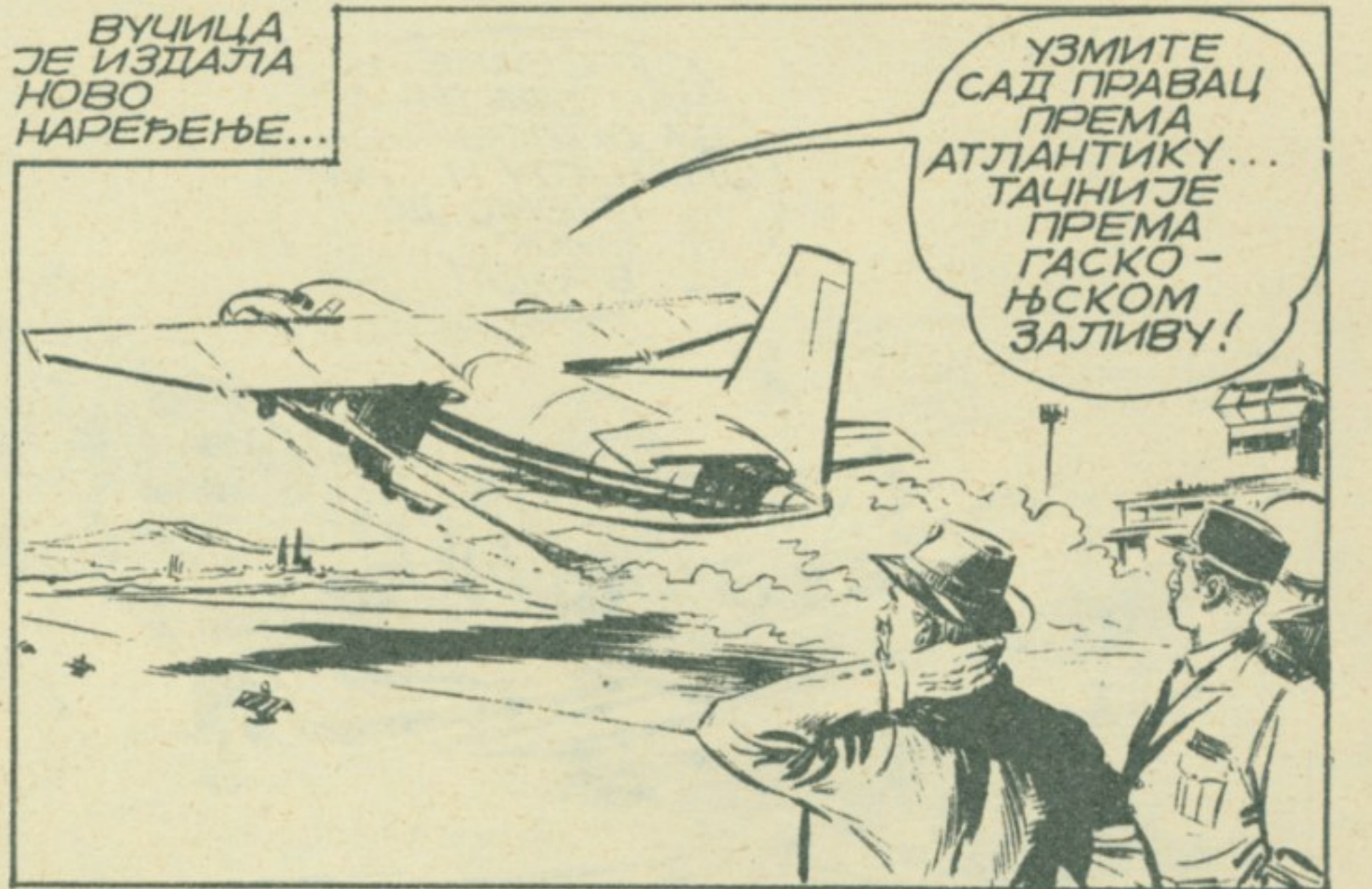

НА ТО
НИСАМ МИСЛИО!
ПРИТЕРАЈА НАС ЈЕ
У БОШАК!

И БОБ ЈЕ
БУТАО. БУТАЛИ СУ ПО-
ЛИЦАЈЦИ ИАКО СУ
БИЛИ РАЗОЧАРАНИ...

МОРА ДА
СЕ ДОГОДИЛО
НЕШТО НЕПРЕДВИЂЕ-
НО! БОБ ЋЕ ВЕЋ НЕШТО
ПРЕДУЗЕТИ!

ВУЧИЦА
ЈЕ ИЗДАЈА
НОВО
НАРЕЂЕЊЕ...

УЗМИТЕ
САД ПРАВАЦ
ПРЕМА
АТЛАНТИКУ...
ТАЧНИЈЕ
ПРЕМА
ГАСКО-
ЊСКОМ
ЗАЛИВУ!

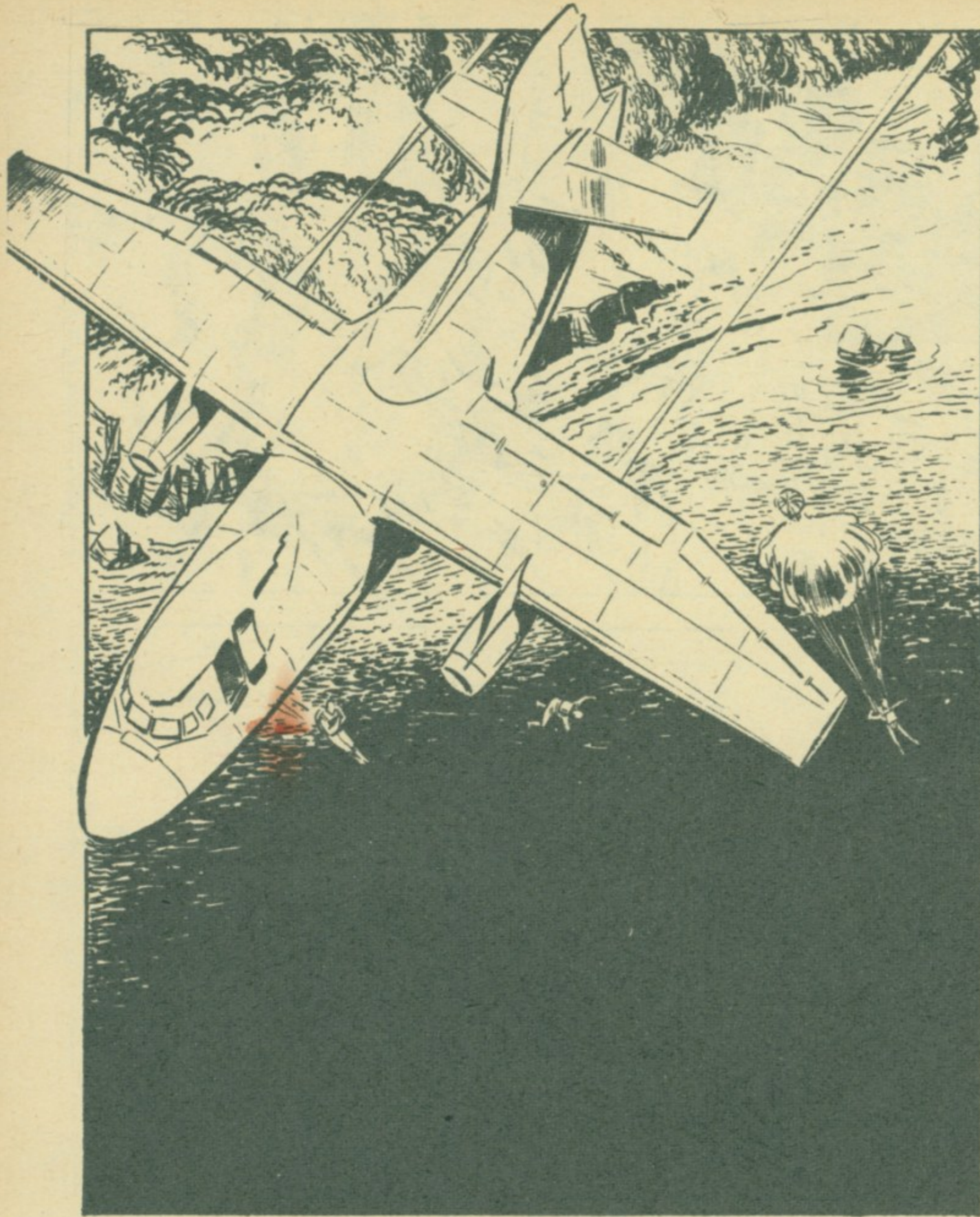
МИСЛИО САМ
ДА НАС ВАШ
БРОД ЧЕКА НА
СРЕДОЗЕМНОМ
МОРУ?!

ТАЧНО!
АЛИ ДО
ЊЕГА НЕЋЕ-
МО СТИЋИ
АВИО-
НОМ!

БИЛА ЈЕ НОЋ
КАД СУ СТИГЛИ ДО
ГАСКОЊСКОГ ЗАЛИВА.
СВЕ СВЕТИЉКЕ БИЛЕ
СУ ПОГАШЕНЕ...

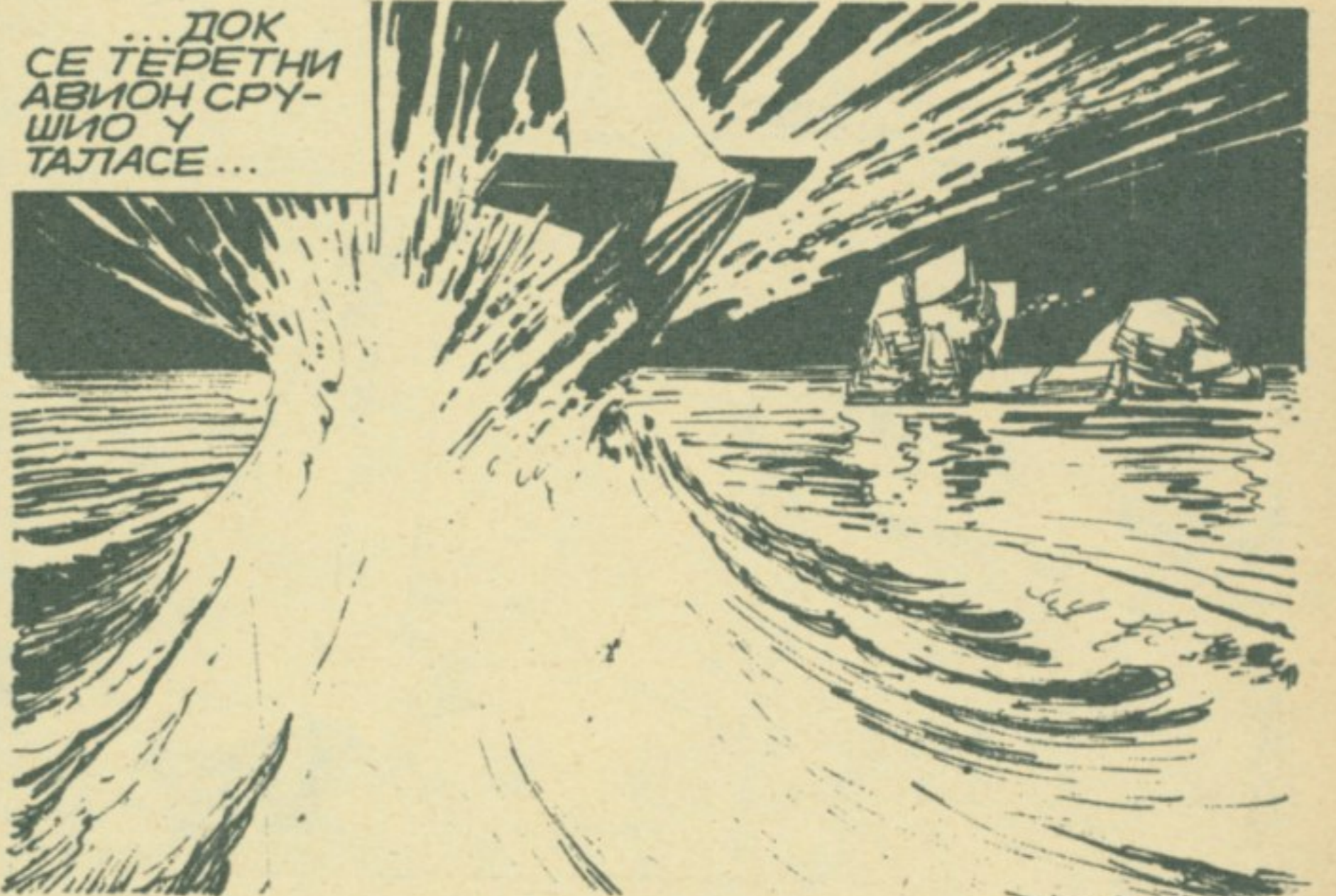
УЗМИТЕ
ПАДОБРАНЕ
И... ИСКА-
ЧИТЕ!

САЈЕКАО
ИХ ЈЕ И ПОКУ-
ПИО ВЕЛИКИ
МОТОРНИ
ЧАМАЦ...

...ДОК
СЕ ТЕРЕТНИ
АВИОН СРУ-
ШИО У
ТАЛАСЕ...

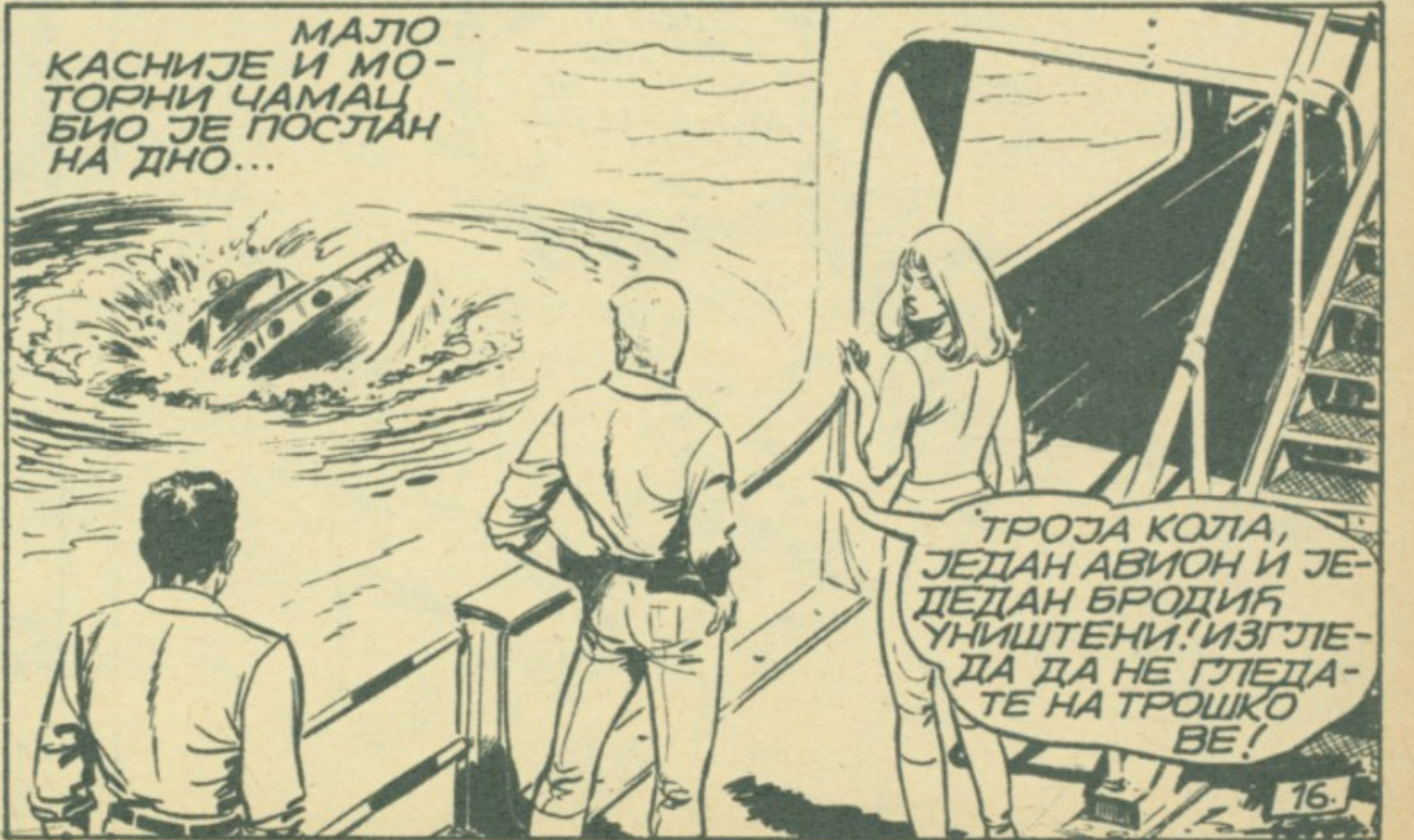
ТРЕБАЋЕ
НАМ ДВА ДАНА
ДА ОПЛОВИМО
ШПАНИЈУ И СТИ-
ГНЕМО ДО
МОГ
БРОДА!

ЕНО
МОГ БРОДА!
ПРВИ ДЕО
ПУТОВАЊА
ЈЕ ЗА-
ВРШЕН!

МАЛО
КАСНИЈЕ И МО-
ТОРНИ ЧАМАЦ
БИО ЈЕ ПОСЛАН
НА ДНО...

ТРОЈА КОЛА,
ЈЕДАН АВИОН И ЈЕ-
ДАН БРОДИФ
УНИШТЕНИ! ИЗГЛЕ-
ДА ДА НЕ ГЛЕДА-
ТЕ НА ТРОШКО
ВЕ!

ЈОШ
ОВЕ НОЋИ
ПРЕУЗЕЋЕМО
„ПАКЕТ“!

ПИХ!
УНАЈМЉЕН
МАТЕРИЈАЛ...
И НИЈЕ
СКУП!

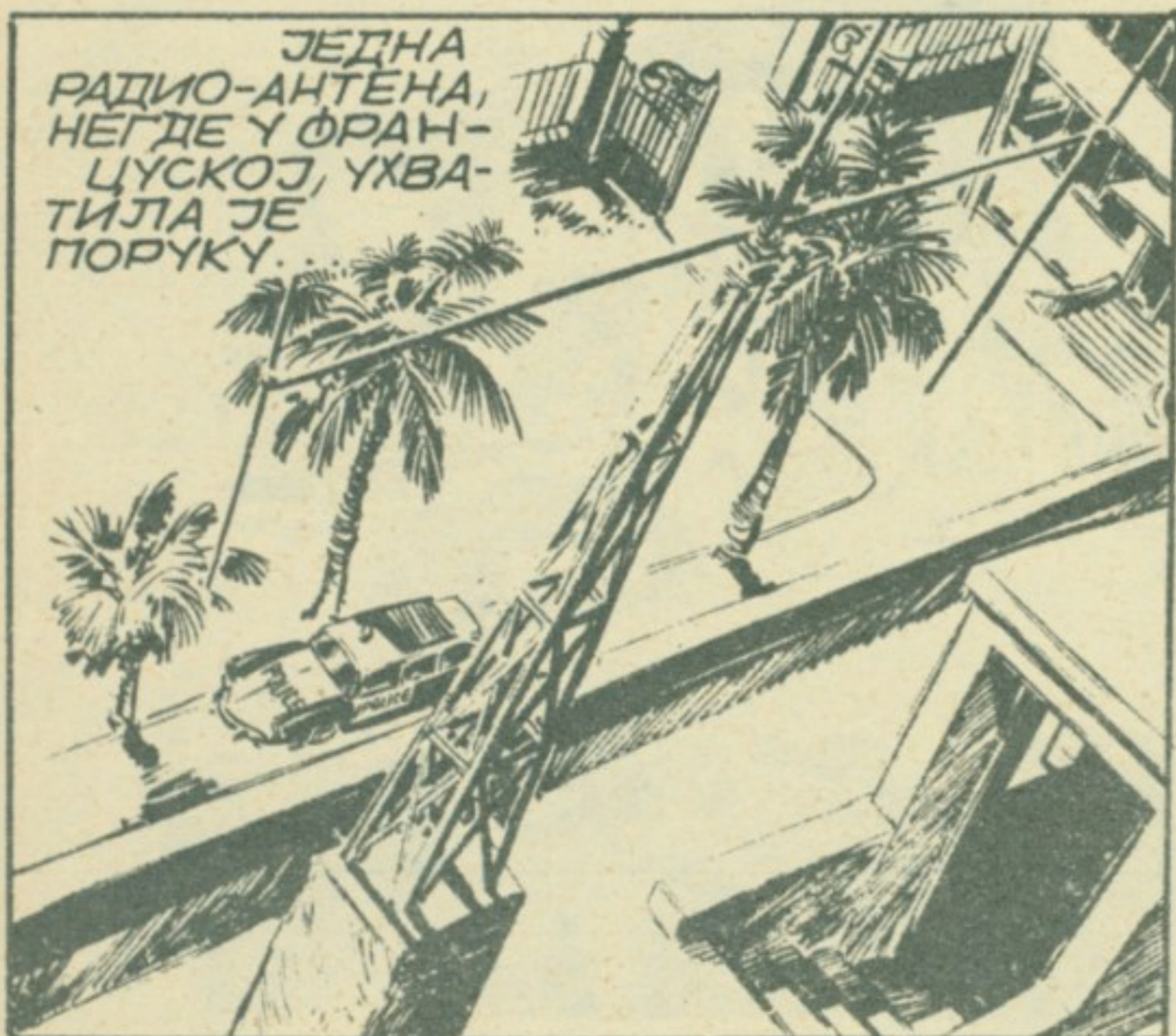
БОБ И ПИШОН
ЗАТРАЖИЛИ СУ ДА ИМ
СЕ ДОЗВОЛИ ДА СЕ МА-
ЛО ОДМОРЕ. ДОДЕЉЕНА
ИМ ЈЕ ЈЕДНА КАБИНА...

У СТВАРИ,
ХТЕЛИ СУ ДА УСПО-
СТАВЕ БЕЗУ СА
ИНТЕРПОЛОМ...

АЛФА 1
ЗОВЕ АЛФУ 2.
АЛФА 1 ЗОВЕ
АЛФУ 2.
ЧУЈЕТЕ ЛИ
МЕ? ОДГО-
ВОРИТЕ!

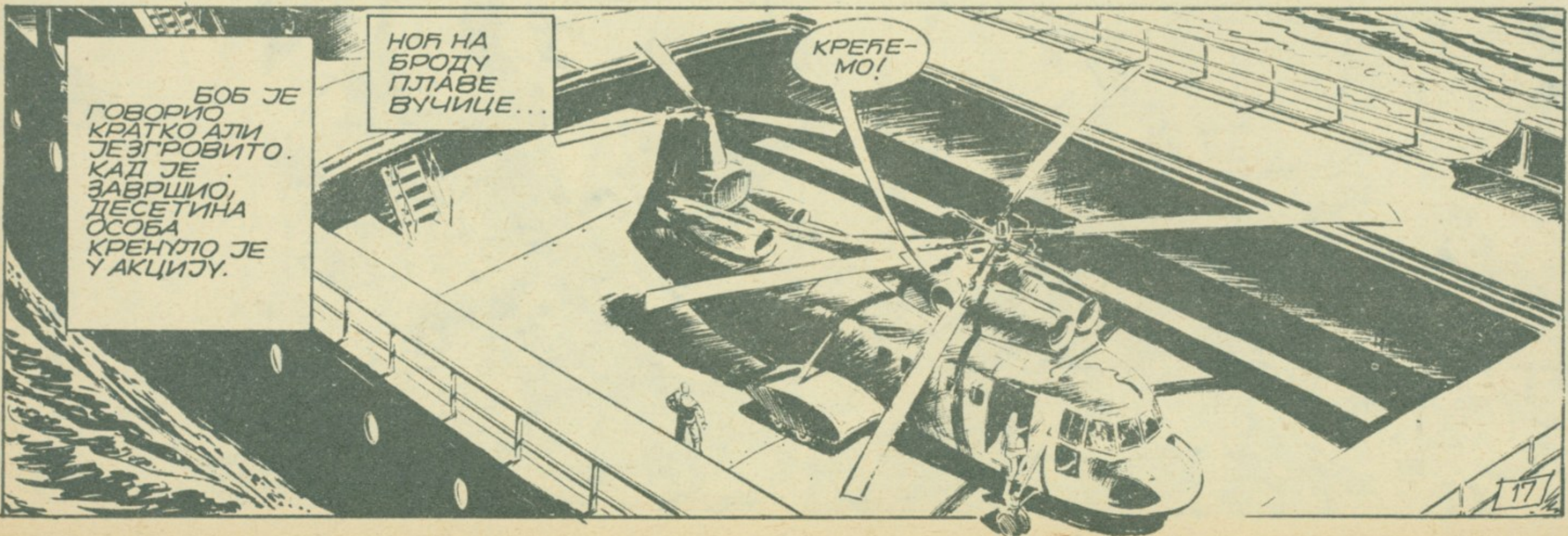

ЈЕДНА
РАДИО-АНТЕНА,
НЕГДЕ У ФРАН-
ЦУСКОЈ, УХВА-
ТИЛА ЈЕ
ПОРУКУ...

ИСПОД
ТЕ АНТЕНЕ
БИЛА ЈЕ
ЧИТАВА
ЕКИПА...

ОВДЕ АЛФА 2!
ЧУЈЕМ ТЕ,
АЛФА 1!
- ГОВОРИ!

БОБ ЈЕ
ГОВОРИО
КРАТКО АЛИ
ЈЕЗГРОВИТО.
КАД ЈЕ
ЗАВРШИО,
ДЕСЕТИНА
ОСОБА
КРЕНУЛО ЈЕ
У АКЦИЈУ.

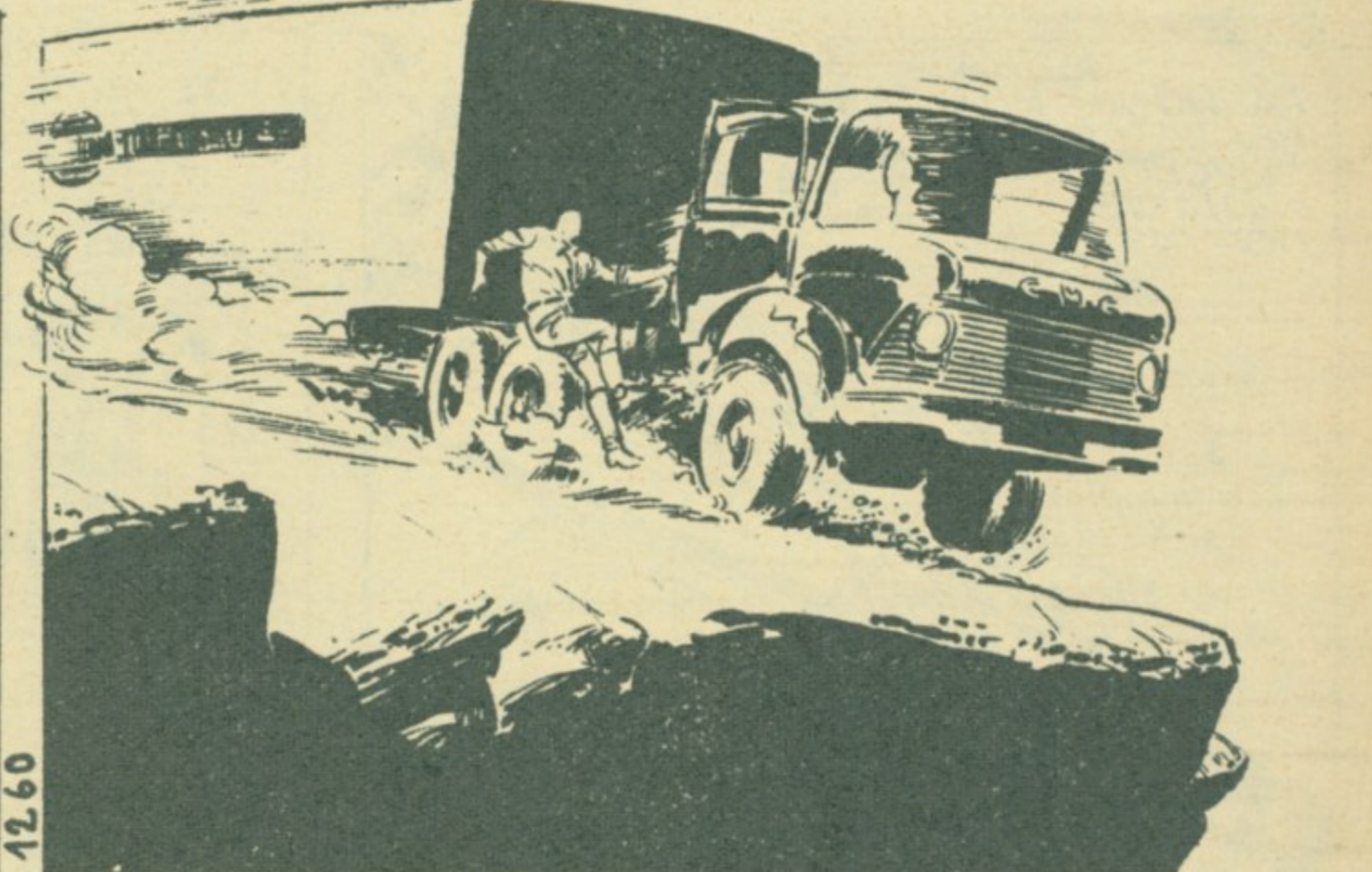
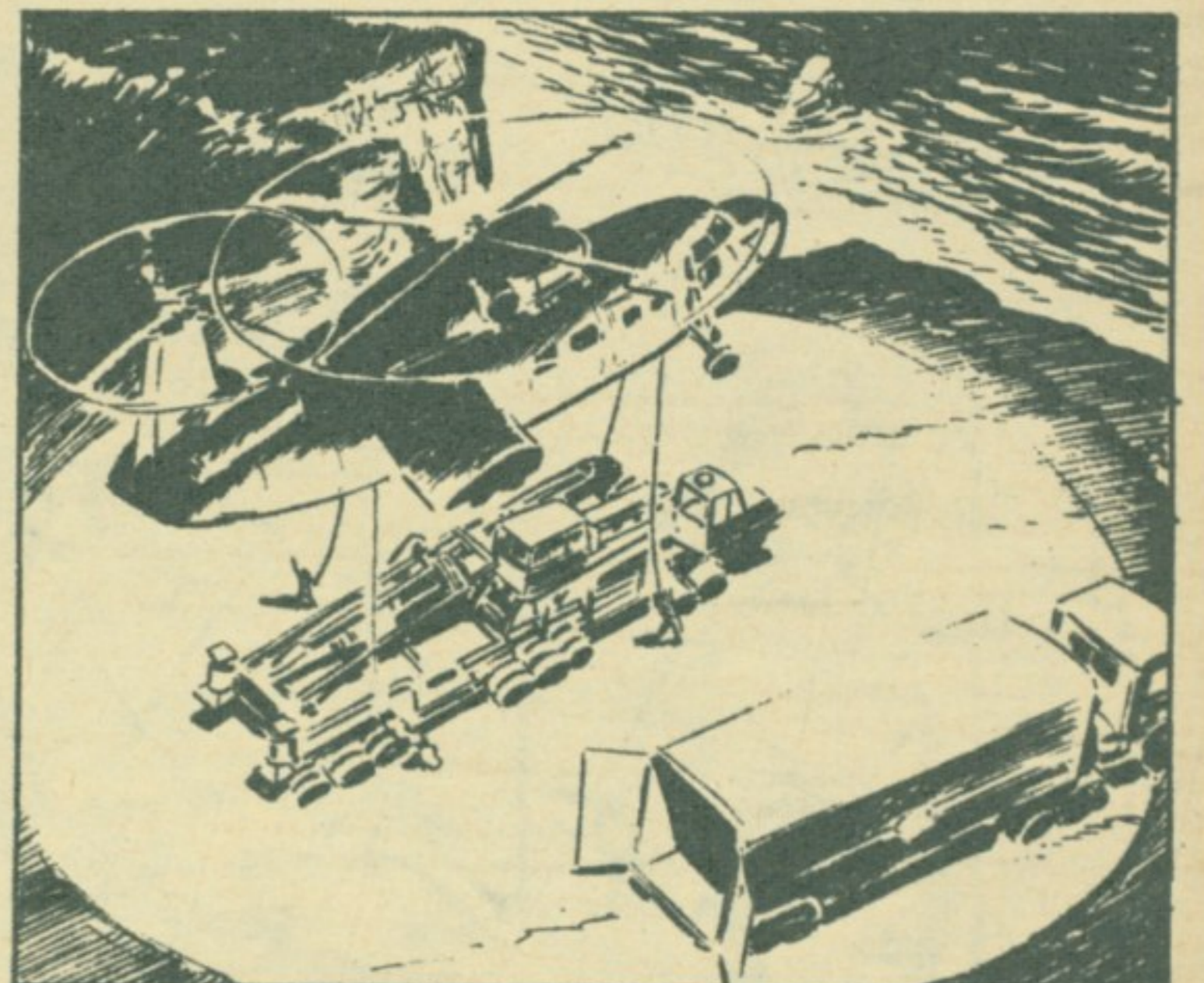
НОБ НА
БРОДУ
ПЛАВЕ
ВУЧИЦЕ...

КРЕБЕ-
МО!

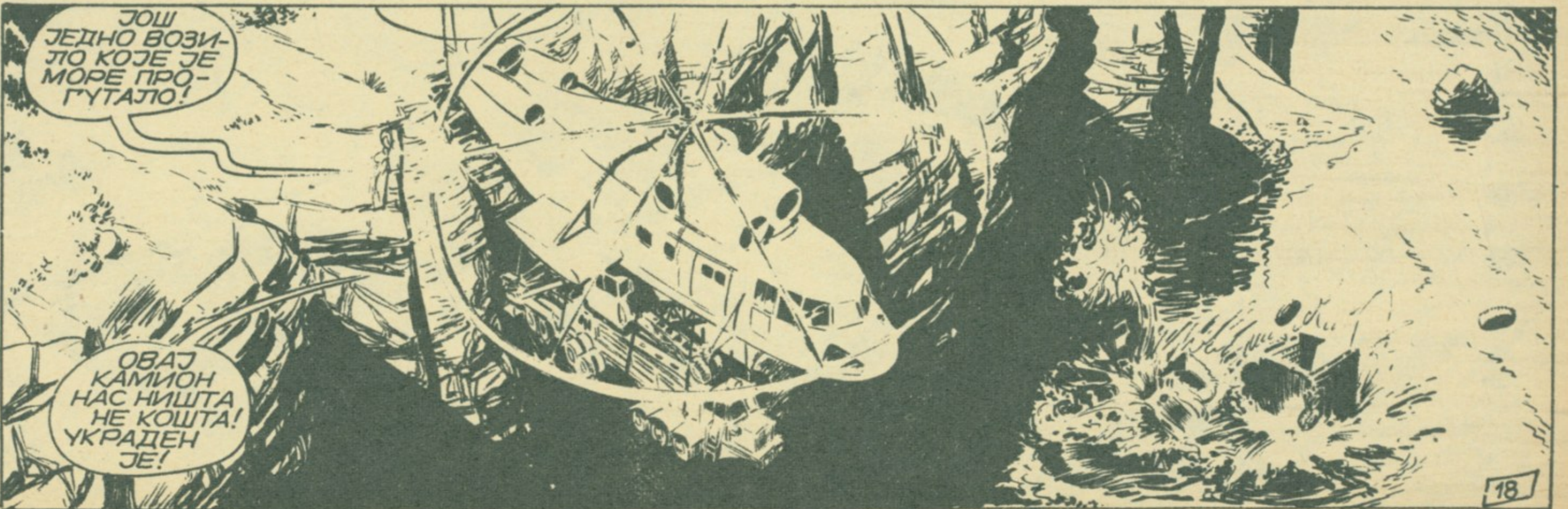
КАМИОН
С ДРАГОЦЕНИМ
ТЕРЕТОМ ЧЕКАО
НА ВРХУ ЈЕДНЕ
СТЕНЕ, ДАЛЕКО
ОД СВАКОГ
НАСЕЉА.

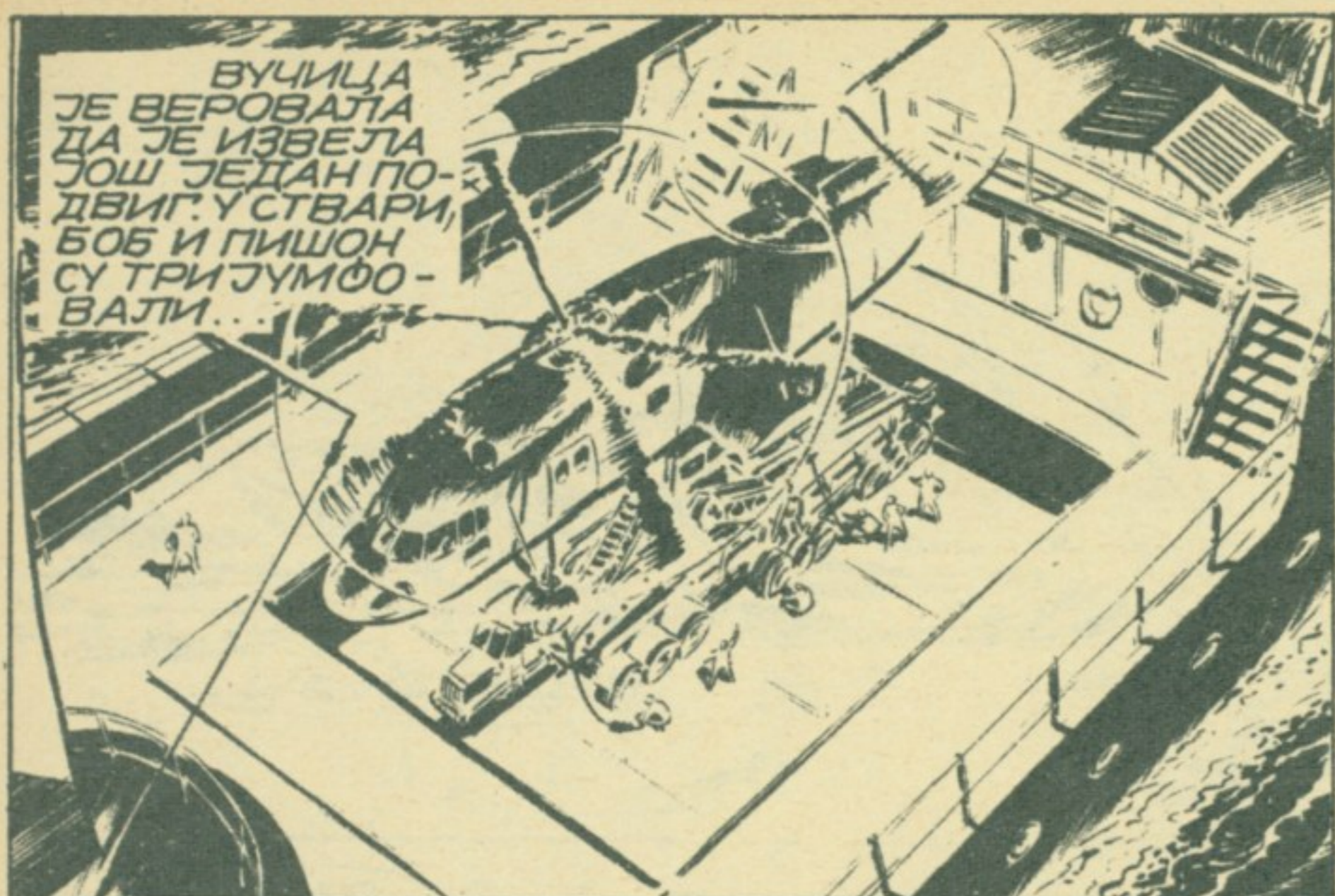

СВЕ ЈЕ БИЛО СПРЕМНО...

ЈОШ
ЈЕДНО ВОЗИ-
ЛО КОЈЕ ЈЕ
МОРЕ ПРО-
ГУТАЈЛО!

БУЧИЦА
ЈЕ ВЕРОВАЈА
ДА ЈЕ ИЗВЕЛА
ЈОШ ЈЕДАН ПО-
ДВИГ. У СТВАРИ,
БОБ И ПИШОН
СУ ТРИЈУМФО-
ВАЛИ...

АЛИ,
ПРЕОСТАО
ИМ ЈЕ ЈОШ
ПОСЛЕДЊИ
ЧИН...

РЕНЕ!
ПЈЕР!
УСКАЧИТЕ...
БРЗО!

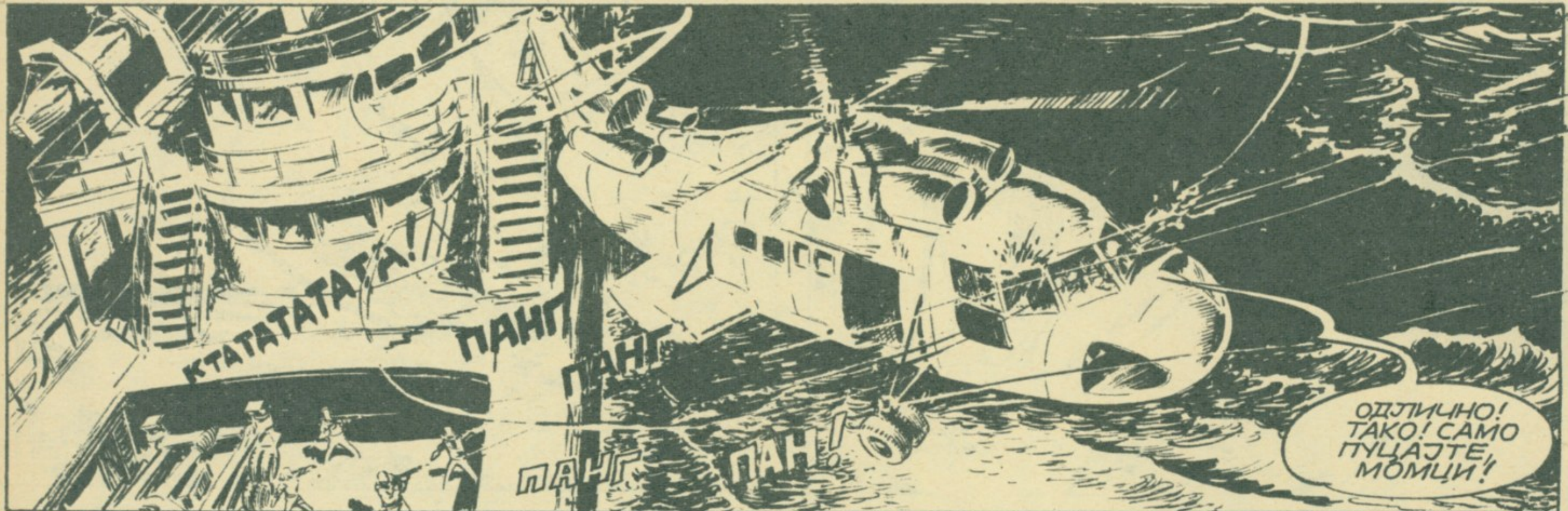

АЛИ...
ШТА САД
ОВО
ЗНАЧИ?

БУЧИ-
ЦА ЈЕ
ОДМАХ
СХВАТИ-
ЛА...

НЕГЕ -
МО ИМ
ДОПУСТИТИ
ДА УМАКНУ!
ПУЦАЈТЕ!
ОБОРИТЕ
ИХ!

КТАТАТАТА!

ПАНГ!
ПАНГ!
ПАНГ!
ПАН!

ОДЛИЧНО!
ТАКО! САМО
ПУЦАЈТЕ,
МОМЦИ!

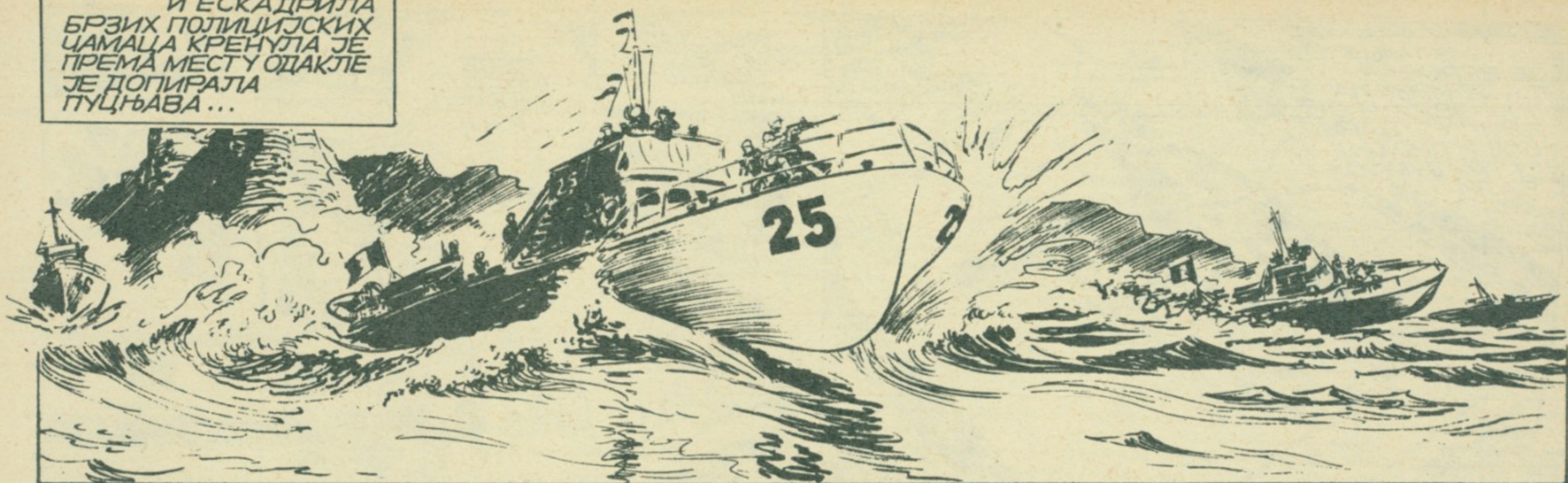

ШТА ТИ ЈЕ?
ПРВИ ПУТ ВИДИМ
ДА СЕ ЈЕДАН
ПИЛОТ РАДУЈЕ
ШТО ПУЦАЈУ
У ЊЕГА!

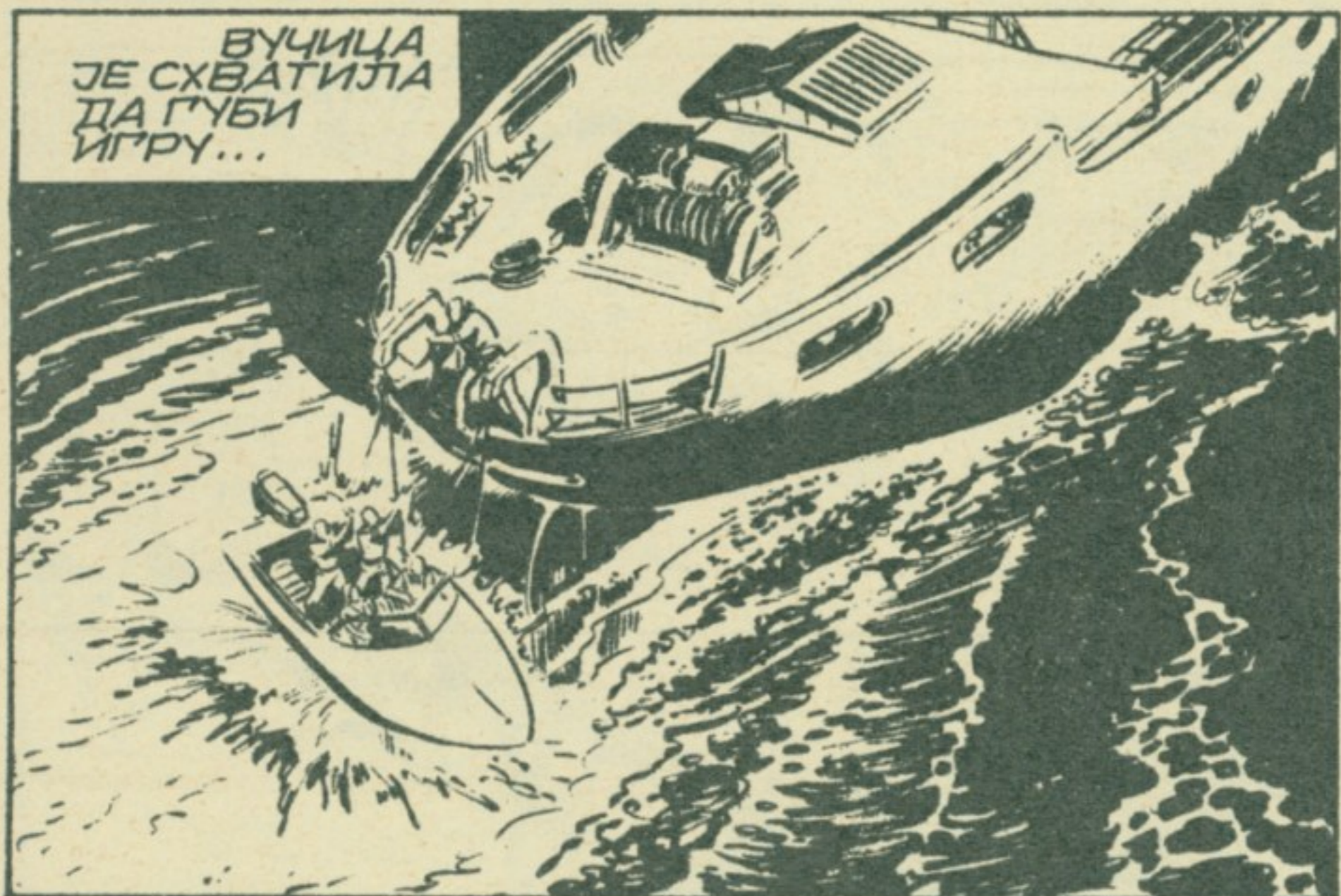

ПРЕДВИДЕО
САМ ОВУ ПУ-
ЦЊАВУ! ТИМЕ
САМА БУЧИЦА
ОБАВЕШТАВА
ПОЛИЦИЈСКЕ
ЧАМЦЕ ДА
КРЕНУ У
АКЦИЈУ!

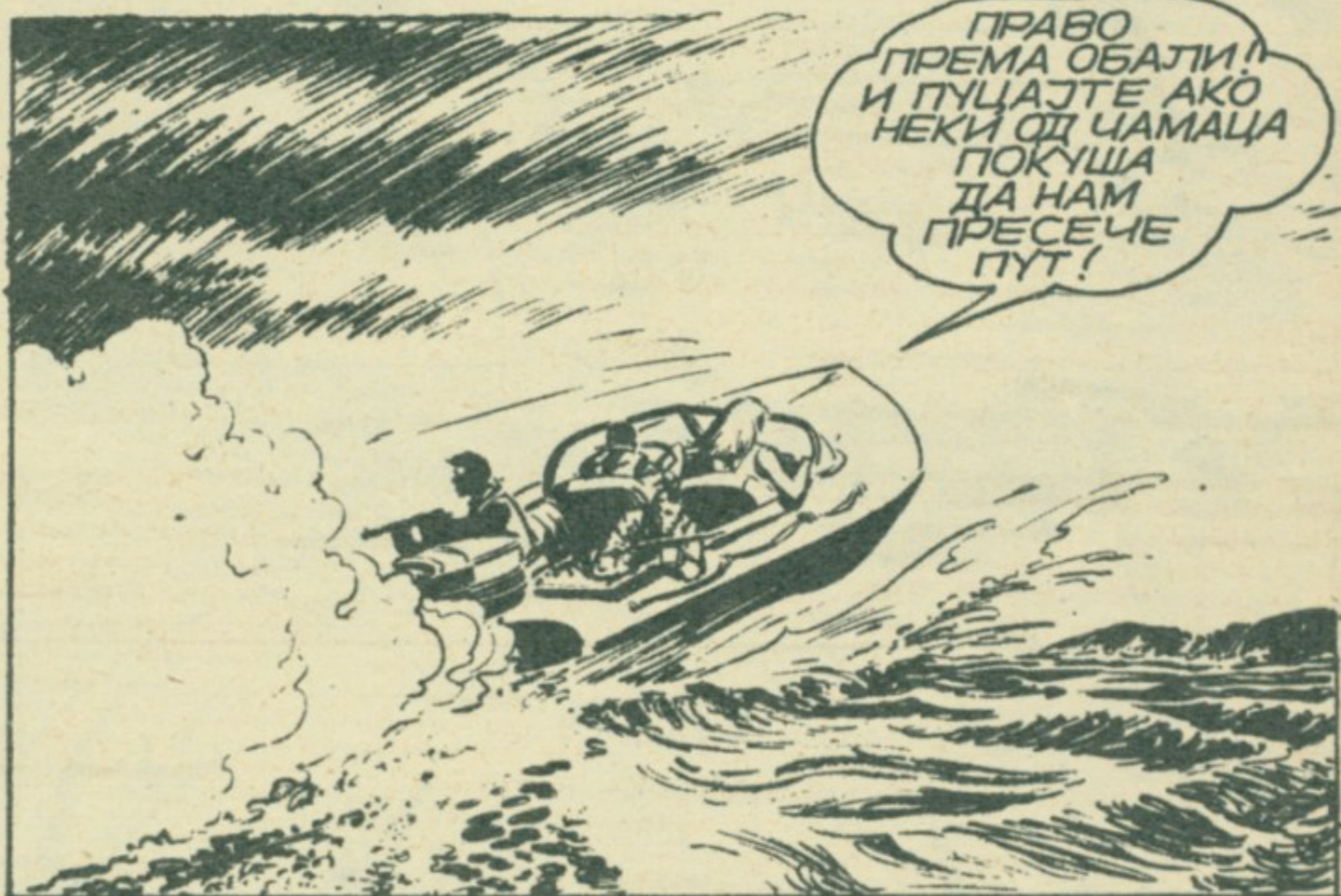
И ЕСКАДРИЛА
БРЗИХ ПОЛИЦИЈСКИХ
ЦАМАЦА КРЕНУЛА ЈЕ
ПРЕМА МЕСТУ ОДАКЛЕ
ЈЕ ДОПИРАЛА
ПУЦЊАВА...

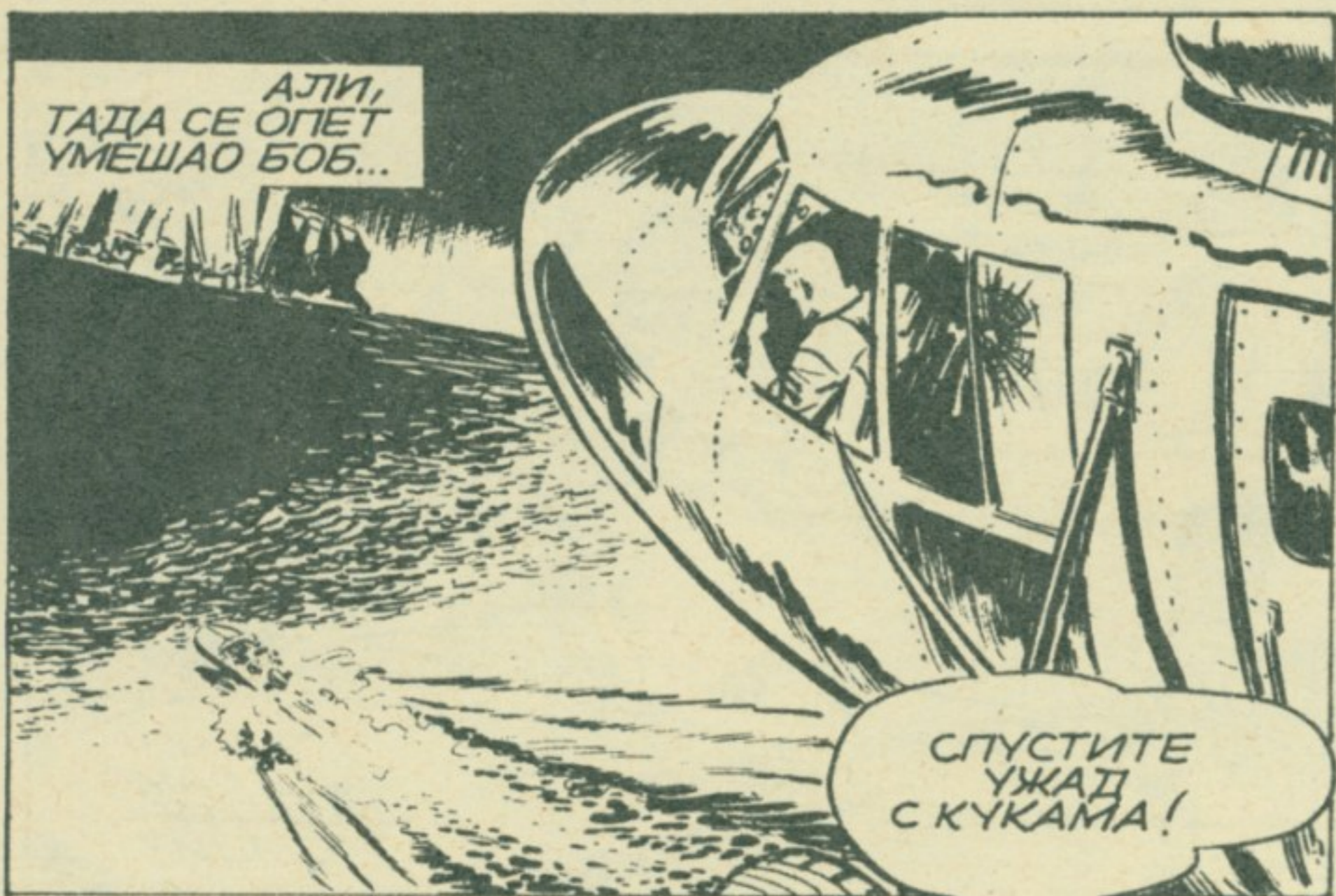
ВУЧИЦА
ЈЕ СХВАТИЛА
ДА ГУБИ
ИГРУ...

ПРАВО
ПРЕМА ОБАЛИ!
И ПУЦАЈТЕ АКО
НЕКИ ОД ЦАМАЦА
ПОКУША
ДА НАМ
ПРЕСЕЧЕ
ПУТ!

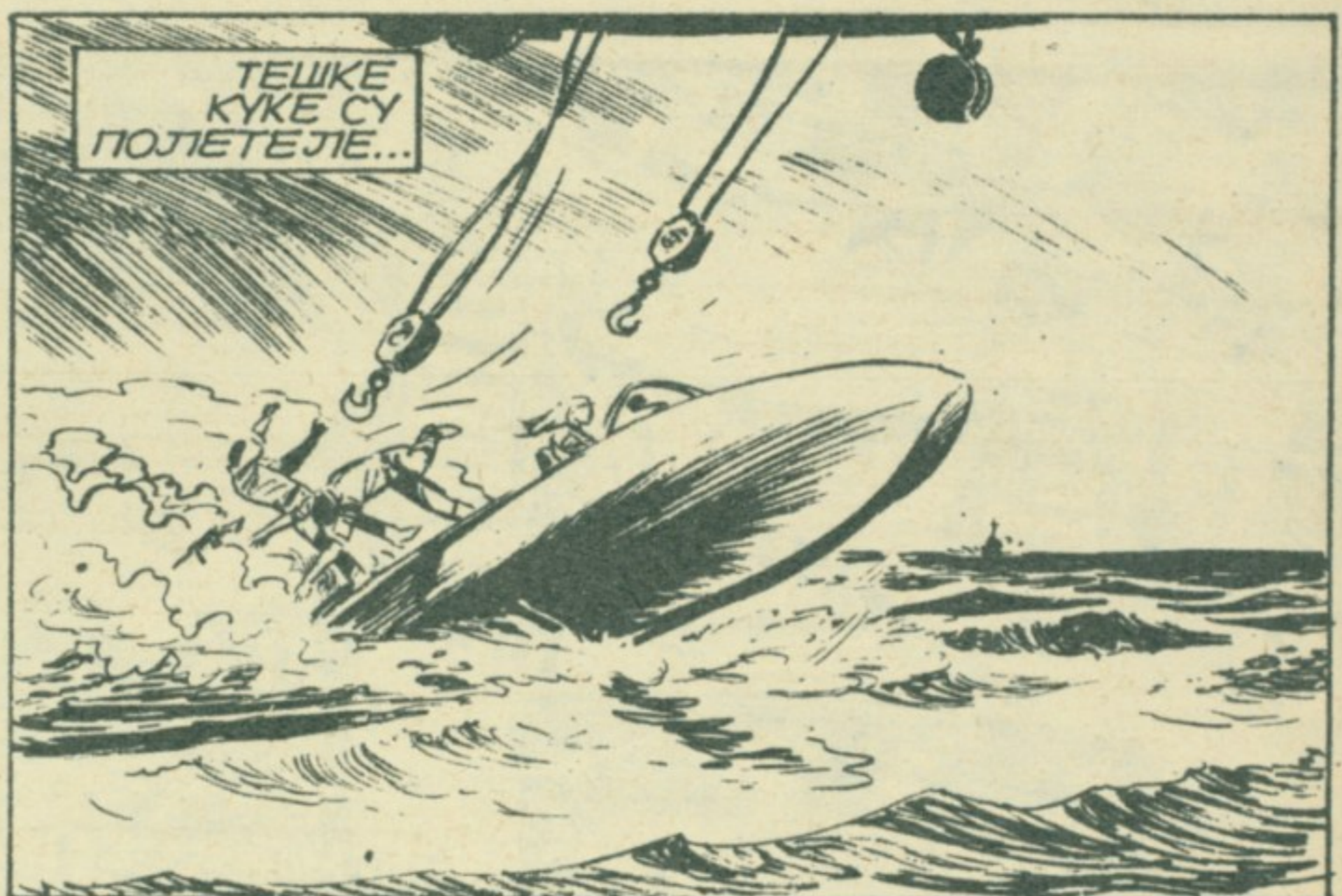

АЛИ,
ТАДА СЕ ОПЕТ
УМЕШАО БОБ...

СПУСТИТЕ
УЖАД
С КУКАМА!

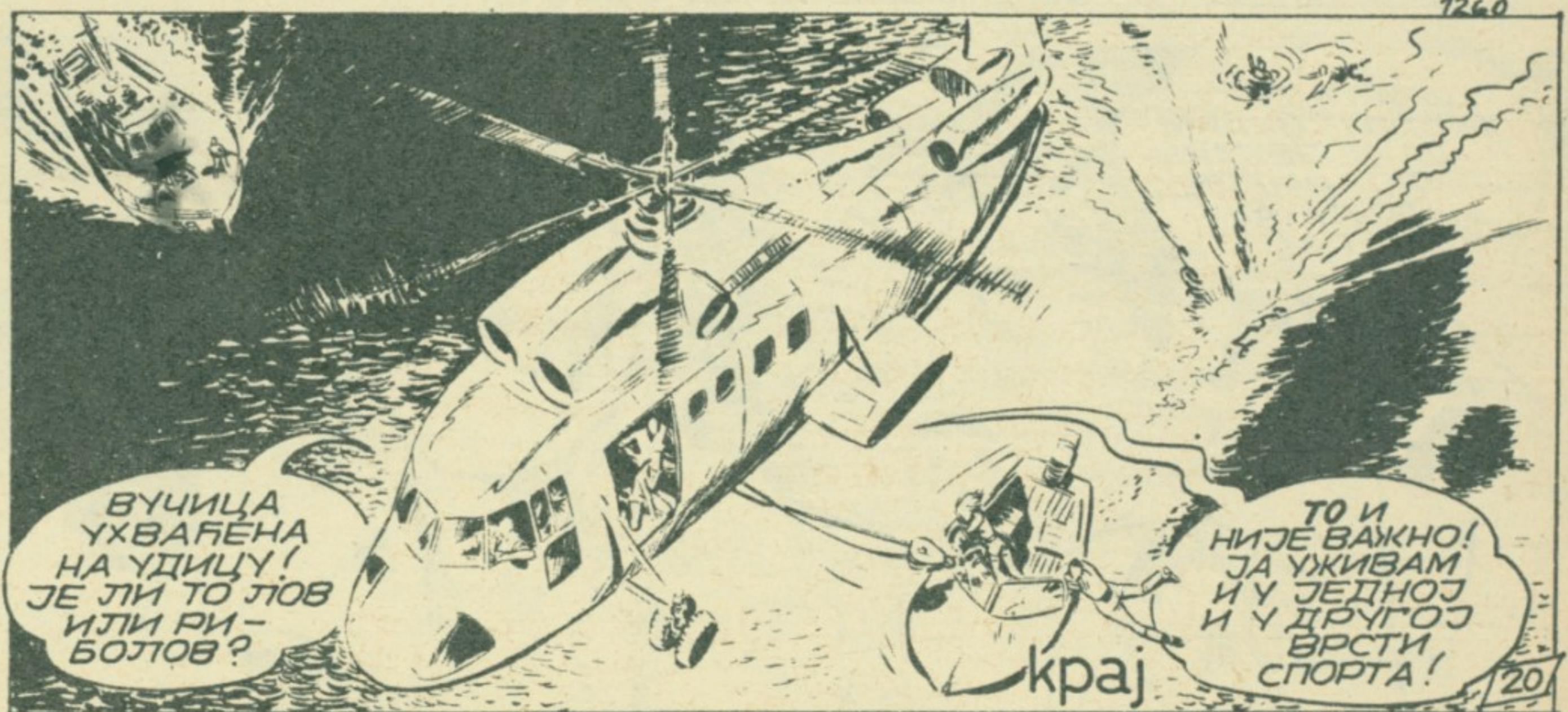
ТЕШКЕ
КУКЕ СУ
ПОЛЈЕТЕЛЕ...

И УПЕЦАЛЕ
ВУЧИЦИН ЦАМАЦ.

ВУЧИЦА
УХВАЂЕНА
НА УДИЦУ!
ЈЕ ЛИ ТО ЛОВ
ИЛИ РИ-
БОЛОВ?

ТО И
НИЈЕ ВАЖНО!
ЈА УЖИВАМ
И У ЈЕДНОЈ
И У ДРУГОЈ
ВРСТИ
СПОРТА!

1260

20

СКИД СОЛО

СОЛО СКИД СЕ УВЕК РАДО ПОЈАВЉИВАО НА ЛОКАЛНИМ ТРКАМА... ТАКО ЈЕ И САД УПРАВО ПОБЕДИО НА ЈЕДНОЈ МАЛОЈ ТРКАЧКОЈ СТАЗИ У СЕВЕРНОЈ ЕНГЛЕСКОЈ, ПОСЛЕ ТРКЕ НАВАЛИЛИ СУ ЛОВЦИ НА АУТОГРАМЕ...

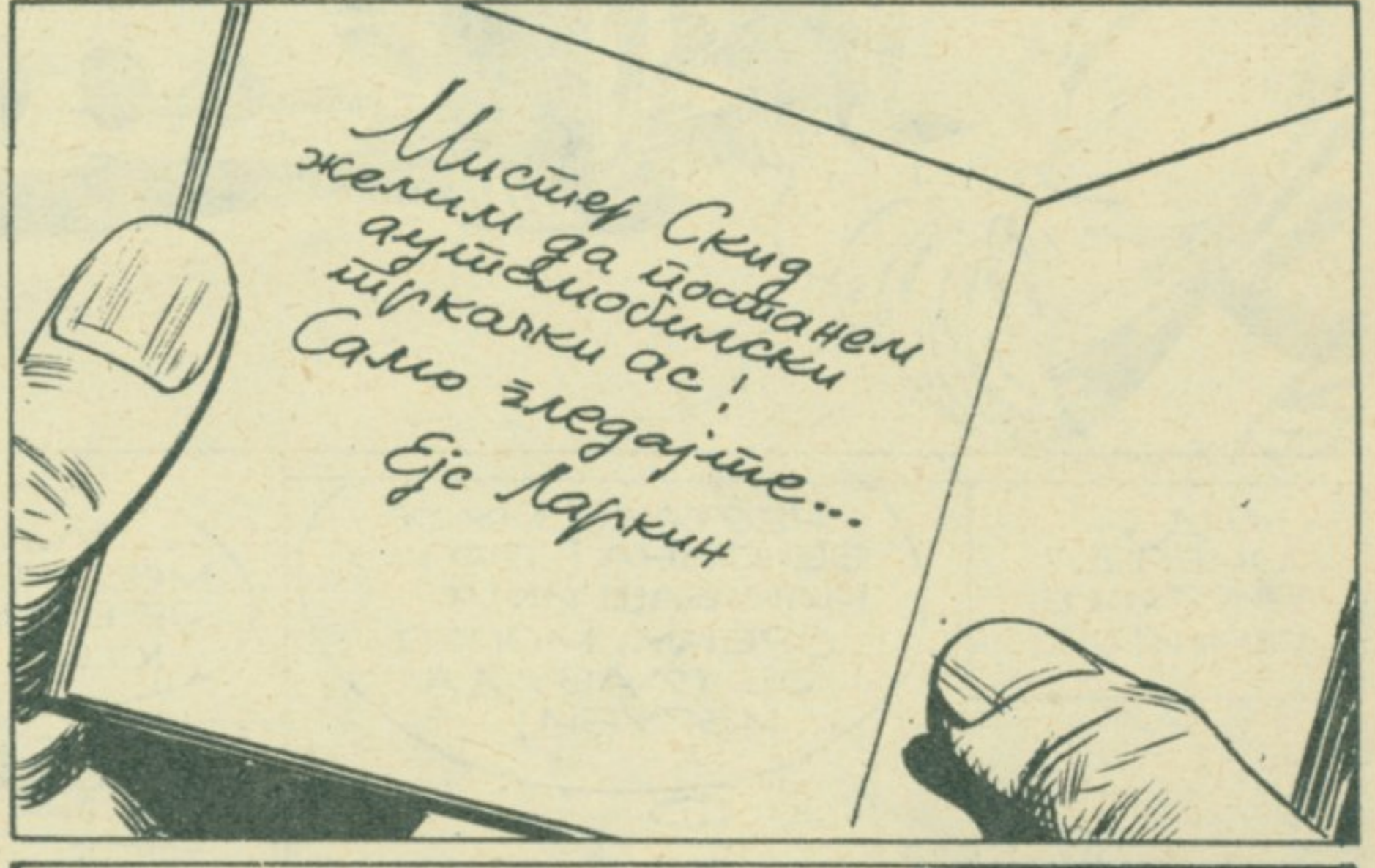

МИСТЕР СОЛО, ДА ЛИ БИСТЕ МИ СЕ ПОТПИСАЛИ У ОВОЈ КЊИЖИЦИ! ОДМАХ СЕ ВРАЋАМ...

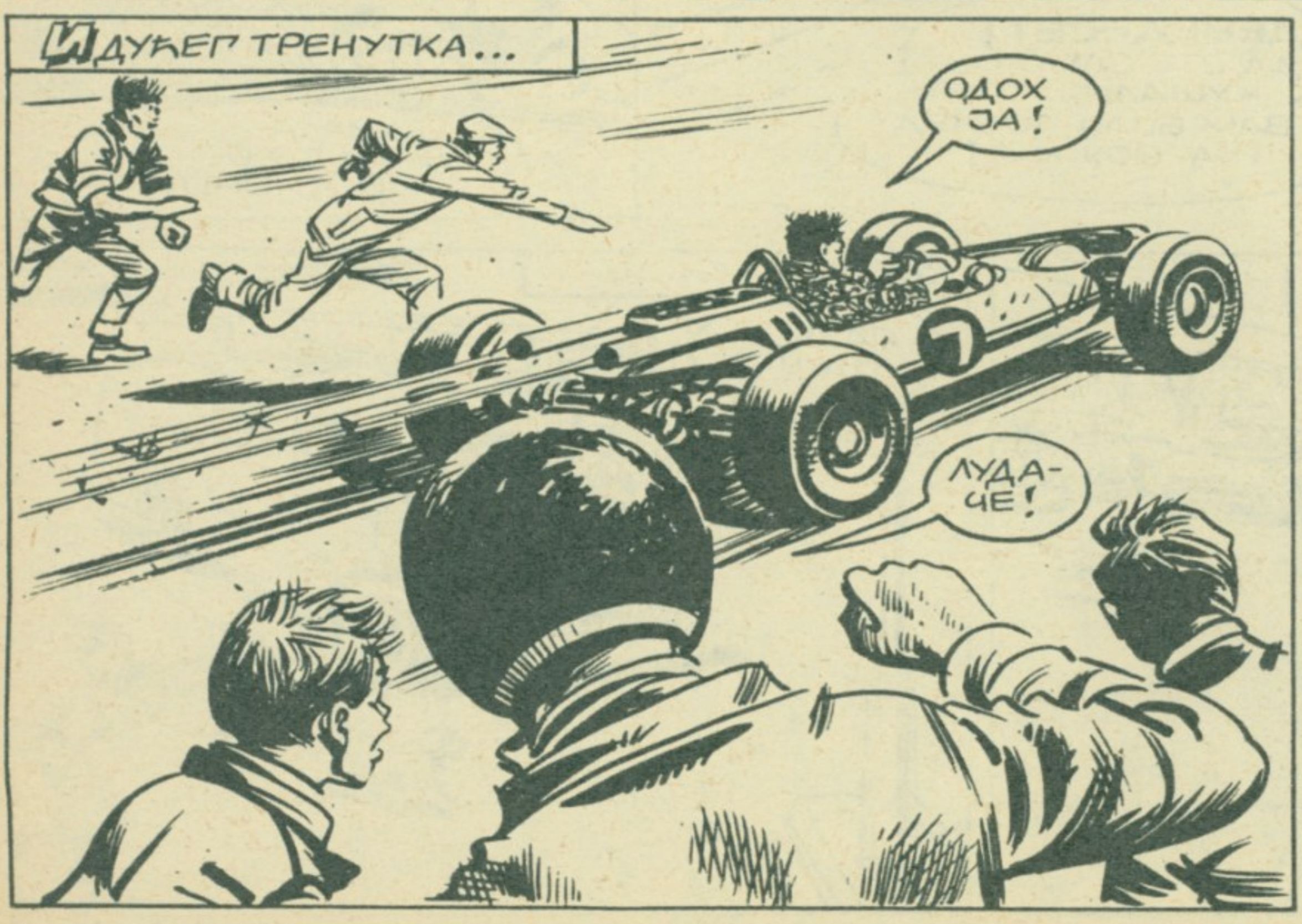

АЛИ, КАД ЈЕ СКИД ОТВОРИО КЊИЖИЦУ...

ГДЕ! ШТА ЈЕ ОВО ОВДЕ НАПИСАНО?

Мистер Скид
желам да постанем
аутомобилски
тркачки ас!
Само зледајте...
Ејс Ларкин

ИДУЋЕГ ТРЕНУТКА...

ОДОХ
ЈА!

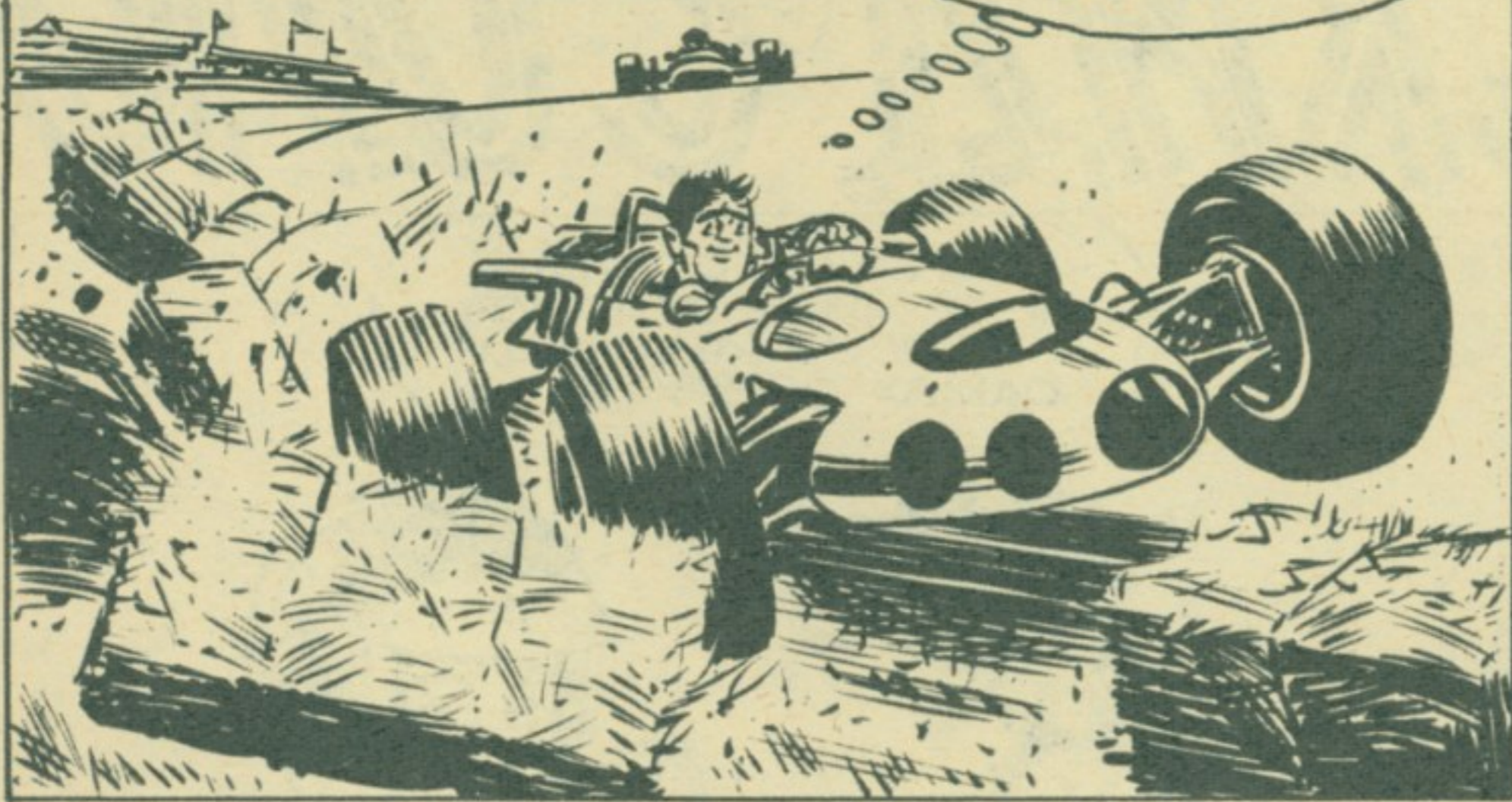
ЛУДА-
ЦЕ!

МОЖДА ЋУ
МОЋИ ДА ГА ЗА-
УСТАВИМ ПРЕ НО
ШТО САМ СЕБЕ
УБИЈЕ!

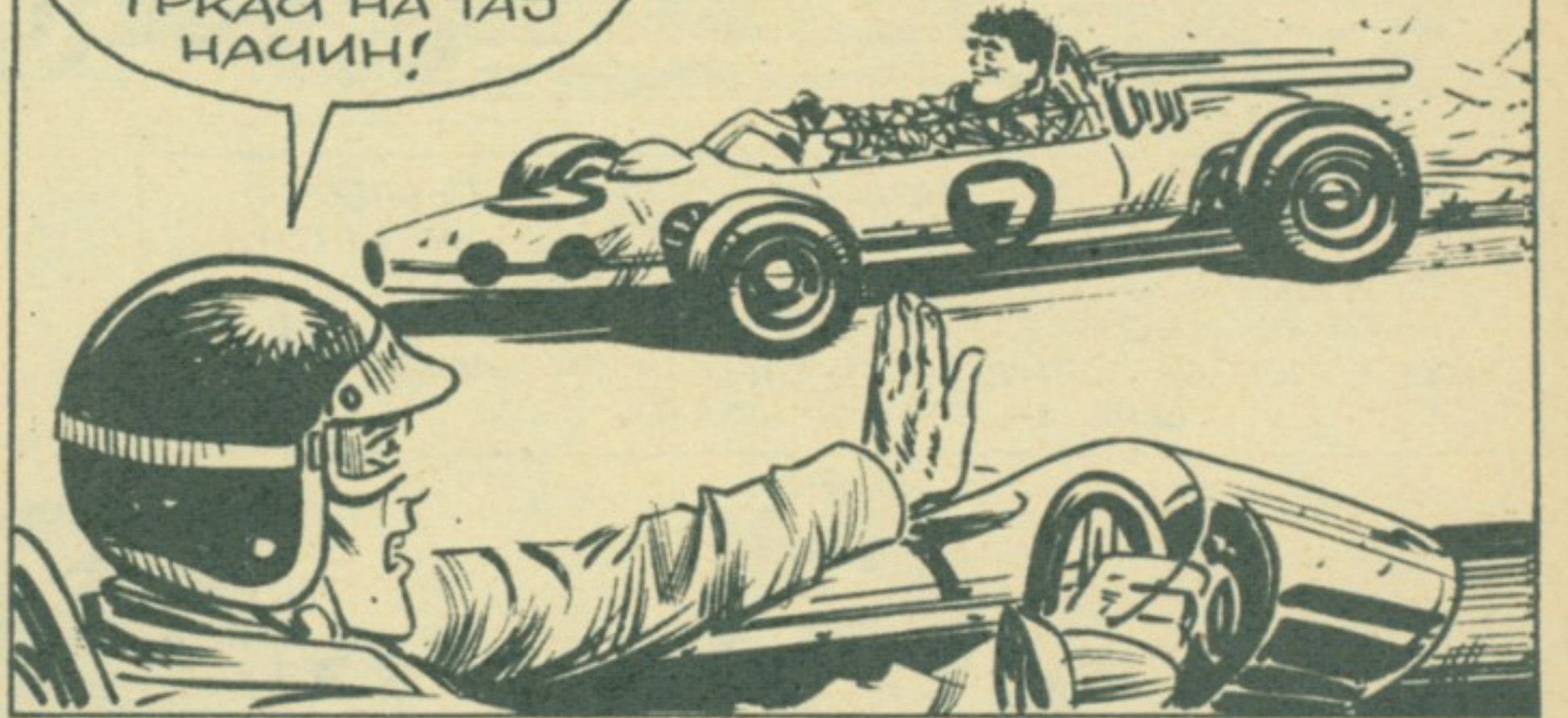
Али, будући да ускоро је доживео незгоду...

Ух! Да није било ових бала сена...

Ларкин је успео да се некако врати на писту. И опет је кренуо... али у супротном правцу...

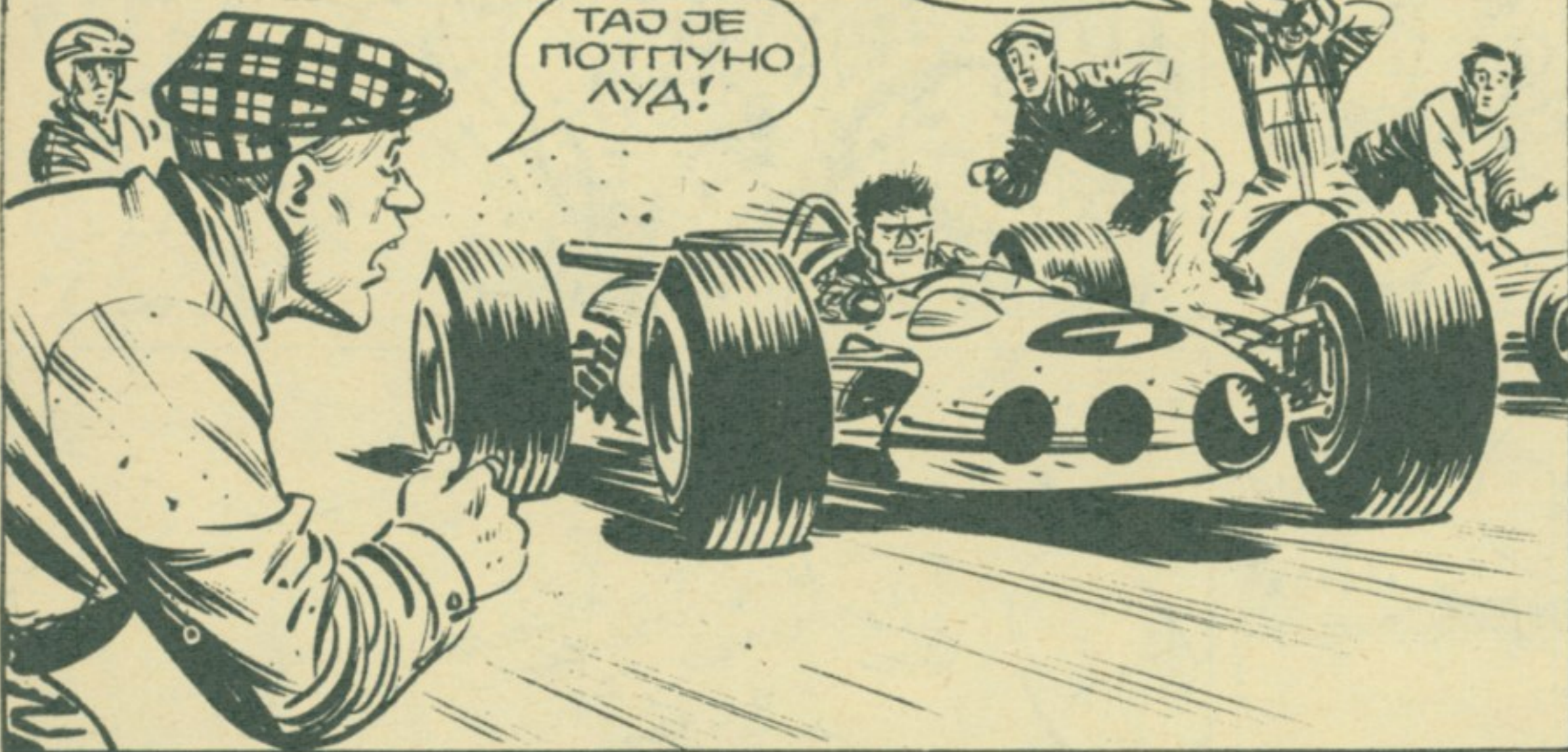
Стани, лудаче! Не постаје се тркаци на тај начин!

Крај писте, међу механичарима настала је паника...

ААААХ!

Тај је потпуно луд!

Врхунски возачи савлађују ову кривину са 65 километара на сат... показују им да ја могу и са **ДЕВЕДЕСЕТ!**

Скид је почео да пристиже Ларкина...

Нестало му је бензина! Тај момак баш има срећу... могао је главу да изгуби!

Па... шта кажете на тоју возњу? Нестало ми је бензина... баш кад сам хтео да са 90 пресећем кривину!

ДЕВЕДЕСЕТ! Да сте само покушали... то би вам била последња возња!

Скиду је било жао Ларкина који је, очигледно, био луд за тркачким аутомобилима. Пошто је успео да изглади случај на писти одлучио је да Ларкина одведе у Лондон...

За тркача треба нешто више од снаге и пуне жеље! Један мој друг има школу за аутомобилске тркаче па бисмо могли...

Хвала вам! То би било дивно!

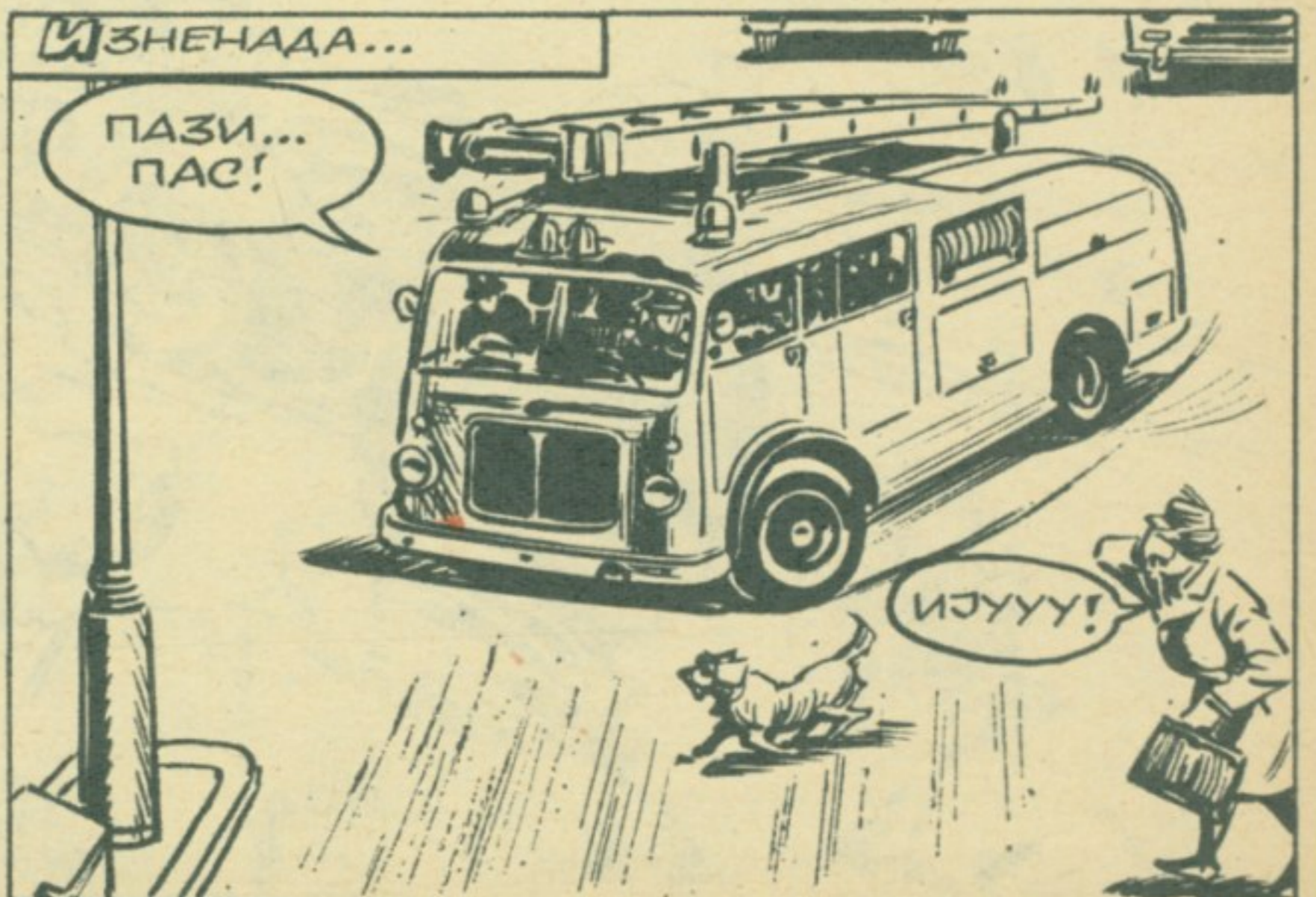
Ко зна... можда ћемо се једног дана наћи као такмачи... у истој трци!

Склоните се, скиде! Ватрогасна кола... жури им се!

ИЗНЕНАДА...

Пази... пас!

ИЗУУУ!

БИЛ... ВО-ЗАЧ... ОНЕС-ВЕСТИО СЕ!

ВИ СТЕ СОЛО СКИД, ТРКАЧ?! ДА ЛИ БИСТЕ НАС ОДВЕЗ-ЛИ ДО МЕС-ТА ПО-ЖАРА?

ЈА?

ЈА САМ НАВИКАО НА ЛАКА КОЛА! ЗА ВАША ТРЕБА НЕКО СНАЖАН... КАО ШТО ЈЕ МОЈ ДРУГАР!

ОВО ВАМ ЈЕ ПРИЛИКА ДА ПОКАЖЕТЕ ДА ЗАИСТА УМЕТЕ ДА ВОЗИТЕ! ПОЊИ ЋУ ЗА ВАМА СВОЈИМ КОЛИМА!

ВАТРОГАСНА КОЛА С НОВИМ ВОЗАЧЕМ СУ КРЕНУЛА...

КАКО СЕ ВЕШТО ПРОВЛАЧИ!

ДРЖИТЕ СЕ, МОМЦИ! ОВАО НОВИ БАШ ЈУРИ!

И ТРЕБА! ЈАВИЛИ СУ НАМ ДА У ЗАПАЉЕНОЈ КУЋИ ИМА ЛУДИ...

ЗА ДЛАКУ СМО СЕ ПРОВУКЛИ!

ТУ СМО!

СТИГЛИ СУ У ПОСЛЕДЊИ МИНУТ...

СПАСАВАЈТЕ ПРВО ОНУ ДЕЦУ!

МОЖДА НИСИ РОЂЕН ЗА ТРКАЧКИ АУТОМОБИЛ... АЛ' ВАТРОГАСНИМ КОЛИМА УМЕШ ДА УПРАВЉАШ!

ДА СМО СЕ ЗАДРЖАЛИ ЈОШ КОЈИ МИНУТ БИЛО БИ ПРЕКАСНО, СКИДЕ! ВАШ ДРУГАР СТРАШНО ВОЗИ!

НЕГО! ЈЕДНОГ ДАНА ЋЕ ПОСТАТИ ТРКАЧКИ АС!

КРАЈ

ОДУСТАЈЕМ ОД ТОГА! ЖЕЛИМ ДА ПОСТАНЕМ ВОЗАЧ ВАТРОГАСНИХ КОЛА! ТО МИ ВИШЕ ЛЕЖИ!

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

НУЛА Х

планета ужаса

На планети Верспони посада Нула Х испитује гомилу костију која је проузроковала смрт археолога Леона Ватског. Грег Мартин је открио једну пећину. Када је кренуо да потражи помоћ... из ње се појавила жива лобања!

Дрхтећи, Грег је опалио...

А тада...

Смрт је претила неколико секунди а онда изненада...

Pionir

ИНДУСТРИЈА ЧОКОЛАДЕ И БОМБОНА
СУБОТИЦА

ВАС НАГРАЂУЈЕ

 900 ПОКЛОН ПАКЕТА „ПИОНИР“	 20 ЕЛЕКТРИЧНИХ ВОЗОВА (ДЕЧЈИХ)	 30 ТРАНЗИСТОРА	 10 ФОТО- АПАРАТА	 30 МИНИ БИЦИКЛА	 10 ПОНИ-ЕКСПРЕСА
--------------------------------------	--	-----------------------	----------------------------	------------------------	-------------------------

ПРАВИЛА ИГРЕ:

1. КУПИ И ПОЈЕДИ:

- 10 кесица „Негро“ бомбона од 100 грама
- 10 кесица „Лешник“ карамела од 100 грама
- 5 кесица „Воћна“ карамела од 100 грама

ИЛИ:

50 кесица других, било којих бомбона фабрике „ПИОНИР“ од 100 грама. И теби и онима које будеш послужио нека буде пријатно — јер су бомбоне „ПИОНИР“ заиста укусне.

2. Кесице (празне, пошто сте бомбоне појели) стави у коверат, на њега прилепи наш купон са адресом „ПИОНИРА“ и пошаљи „ПИОНИРУ“, Суботица.

На полеђини коверта читко испиши своје име, презиме, место становања, улицу и број.

3. За послане кесице добићеш од „ПИОНИРА“ потврду с редним бројем.

Добитници награда извлаче се жребом. Награде се додељују свака три месеца према томе и ти можеш свака три месеца да учествујеш у наградној игри ако за свако извлачење пошаљеш потребан број кесица.

ПИОНИР
ИНДУСТРИЈА ЧОКОЛАДЕ
И БОМБОНА

СУБОТИЦА

ИЗВЛАЧЕЊА ЋЕ СЕ ОБАВИТИ:

- 31. јула 1970.
- 30. октобра 1970.
- 29. јануара 1971.
- 15. маја 1971.

Имена добитника биће после сваког извлачења објављена у „Политикином забавнику“ а награде испоручене добитницима 15 дана по извлачењу.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА КОВЕРАТ СА КЕСИЦАМА ОД БОМБОНА И ПОШАЉИ „ПИОНИРУ“

у близини Алма-Ате, главног града Совјетске Републике Казахстан, геолози су открили огромно налазиште подземне топле воде. Они сад

намеравају да искористе ову воду за добијање електричне енергије. Претпоставља се да ће снага воде уштедети 7,5 милиона тона угља годишње.

председник општине градића Дернес у северној Шкотској позвао је преко месног листа све читаоце градске библиотеке да дођу и узму на

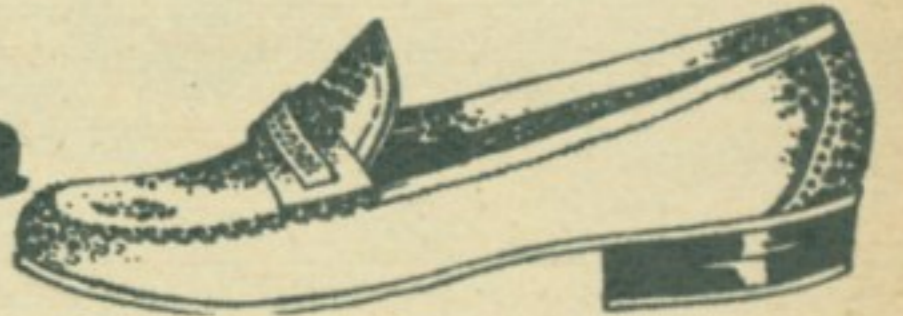
читање по 20 књига! Наравно, не на поклон, већ само док се не пресели библиотека. Довитљиви председник успео је да уштеди трошкове око селидбе.

клепсидра (водени, пешчани часовник) према Витрувијусу, римском архитекти, била је пронађена око 24. г. пре наше ере. Међутим, овај часовник је већ био познат и старим Египћанима. У Риму је овај часовник употребљаван за мерење дужине говора у суду

ЦИПЕЛЕ Astra

МУШКА
ЦИПЕЛА
Astra

НАГРАДНИ СТРИП!

ОХ! УБАЦИЛИ СУ ФЛАША У СВОЈ ХЕЛИКОПТЕР! НЕБЕ МУ, НАДАМ СЕ, НИШТА УЧИНИТИ!

НЕ СЕКИРАЈ СЕ, БЕБИЦЕ!

ЗАРАДИЛИ СМО ДОБРУ ПАРИЦУ! ЈА БУ СЕ ПОСТАРАТИ ДА ТИ СВОЈ ДЕО НЕ СТРАБИШ УЛУДО!

З... ЗАР?

АЛО, ШЕРА? ОВДЕ ХАМИД! ДА... ВРАЋАМ СЕ У РАДЊУ! УКЉУЧИ КЛИМА-УРЕЂАЈ У ОДАЈИ ЗА „КОНФЕРЕНЦИЈЕ“! ВОДИМ МУШТЕРИЈУ КОЈА УМИРЕ ОД ЖЕЉЕ ДА МИ НЕШТО ИСПРИЧА О СКРИВЕНОМ ЗЛАТУ!

Дан
BARRY
4/8

ДБНЕРУ, ЗЛАТО! САД, КАД СМО ОРТАЦИ... МОГАО БИ ДА МИ СВЕ ПРИЗНАШ!

ПА... КАД СТЕ МЕ ВЕЧ УЗЕЛИ ПОД СВОЈУ ЗАШТИТУ...

ОНАЈ КОМАД ЗЛАТА САМО ЈЕ ПОКЛОПАЦ, ДА ОВОГ ПРЕДМЕТА... МАДА НЕ ЗНАМ ШТА ПРЕСТАВАЈА! СВЕ ЈЕ ТО ЗЛАТО!

ЗЛАТО МОЈЕ! СВИДЕО СИ МИ СЕ ЧИМ САМ ТЕ УГЛЕЂАЛА!

Дан
BARRY
4/9

КАД СЕ ПРОБУДИ... ИСПРИЧАЈЕ НАМ СВЕ О АБНЕРОВОМ ЗЛАТУ!

А ОНАД?

ОНАД?! ОНАД ГА ПРЕДАЈЕМ ВАМА У РУКЕ!

БАШ ВАМ ХВАЛА НА ТОМЕ...

ПАДОБРАНИ

?!
o.o

Дан
BARRY
4/10

ПРОКЛЕТ ДА ЈЕ!

ЛУДАК! СКАЧЕ У СОПСТВЕНУ СМРТ!

НИЈЕ ОН ЛУД! УЗЕО ЈЕ НАШ АНТИГРАВИТАЦИОНИ ПАДОБРАН!

СПУСТИ СЕ! ЗА ЊИМ!

959

Дан
BARRY
4/11

ИСТОРИЈА ФУДБАЛА

У 22 СЛИКЕ

16 ПОЧЕЦИ ПРОФЕСИОНАЛИЗМА. — Почев од 1880. године многи клубови покушавали су да придобију за себе шкотске играче нудећи им добро запошлење и куће као награду. Дотад чисто аматерски фудбал постаје професионалан, а Фудбалски савез, после многих и све чешћих дисквалификација клубова, коначно увиђа да се фудбал од масовне спортске игре брзо развија у професионализам и 1885. године озаконује плаћање играча.

20 „ЕНГЛЕСКИ ФУДБАЛ“. — Можда је спорно где се фудбал родио, али нема сумње да се Енглецима не може оспорити заслуга да су фудбал очистили од елемената других игара лоптом и учинили га привлачним и за спортисте и за посматраче. Чак и да Енглеска није колевка фудбала, неоспорно је да је баш у њој фудбал постао оно што је данас — ФУДБАЛ.

13 ФУДБАЛ ПОД РЕФЛЕКТОРИМА. — Савремено фудбалско игралиште не може се ни замислити без јаким рефлектора јер се многе утакмице играју увече. Али у оно време се сматрало да је фудбал под вештачким осветљењем обична лудорија. Прва пробна утакмица под рефлекторима одржана је 1874. године у Овалу. Светлост 4 рефлектора била је тако слаба да играчи и гледаоци нису готово ни видели лопту!

17 ВИШЕ ПУБЛИКЕ — ВЕЋЕ ПЛАТЕ. — Награде играча зависиле су од посете публике тако да су играчи, посматрајући пре утакмице како гледаоци плаћају при улазу, забринито прерачунавали колико ће добити. Осамнаестогодишњи фудбалски ас клуба „Албион“ Бил Басет примао је око 3000, а укупне плате свих играча и особља „Албиона“ износиле су 30.000 ст. динара недељно! Данас оне износе више од 3.000.000 ст. динара!

21 ЧУДО У ЖУПАЊИ. — Почетак фудбала код нас везан је за мало славонско место Жупању. Тамо су 1881. одржане прве „утакмице“. Наиме, тада је у Жупањи једна енглеска фирма градила фабрику шећера и њени су монтери, за време одмора, играли фудбал. Мештани Жупање су слегали раменима гледајући ово „чудо“.

14 ДРВЕНА ПРЕЧКА. — Како пречка од канапа није била погодна јер се у току једне утакмице канап по неколико пута кидао, Фудбалски савез Енглеске дозволио је да се на врху статива закуца дрвена пречка која је 1875. године први пут коришћена у финалу енглеског купа. У исто време Фудбалски савез поверио је судији контролу над тимовима на терену јер су пре тога капитени противничких тимова имали сва права одлучивања, док су судије, по двојица на свакој утакмици, само оцењивали да ли је постигнут гол.

15 ЖЕЛЕЗНИЧАРЕВА ПИШТАЉКА. — Судијска пиштаљка први пут се чула на фудбалском терену 1878. године. Пре овог догађаја судије су имале беле заставице којима су давале знак за прекид игре. Али, једног дана, пре једног сусрета на терену у Нотингему, судија је изгубио заставицу. Више из шале, он је позајмио звиждаљку од неког железничара и судијско „оружје“ било је рођено! Данас се фудбалски судија не може замислити без звиждаљке.

18 ИГРА ЗА МИЛИОНЕ. — Крајем 19. века фудбал осваја Европу, а ускоро и цео свет. Данас се милиони дечака и младића у слободном времену забављају шутирајући лопту. Милиони гледалаца у свету посеђују фудбалске утакмице, прате телевизијске и радио-преносе, навијају и не слутећи кроз какве је све перипетије ова игра прошла.

19 ТАЉИГЕ УМЕСТО ТРИБИНА. — Данас велики клубови троше много за изградњу огромних стадиона за хиљаде гледалаца, али су у првим годинама организованог фудбала трибине изгледале бедно, а неке и веома необично. Најчуднија од свих припадала је „Вулвич Арсеналу“ (данас „Арсенал“). Овај енглески клуб није имао новца да подигне праве трибине па је од војске позајмио таљиге за муницију које је ређао дуж игралишта. На њима су седели угледни гледаоци а једна стара стражарска кућица служила је као „ложа“ за новинаре!

22 ПРВИ НАШИ КЛУБОВИ. — У Београду се фудбал почео играти 1898. године, а први клубови у нашој земљи оснивају се 1903. Те године настају „Први ногометни и спортски клуб Загреб“, „Хашк“ (Хрватски академски спортски клуб), „Соко“ (Београд), „Шумадија“ (Крагујевац) и фудбалска секција при „Српском мачу“. У Словенији је 1910. основан „Словенски фудбалски клуб Хермес“. У Сарајеву су, око 1907, први пропатори фудбала били ученици. Прва фудбалска лопта донесена је у Македонију из Солуна 1909. Године 1919. формиран је у Загребу Југословенски фудбалски савез који је 1921. постаје члан Међународне фудбалске организације (ФИФА). Прво првенство Југославије играно је 1922. године по куп-систему.

ЏОНИЈЕВА ЗАМИСАО О ТОБОЖЊОЈ АВИОНСКОЈ НЕСРЕЋИ ОДВИЈАЛА СЕ ПО ПЛАНУ...

ОДНЕСИТЕ ОСТАТКЕ СИРОТОГ ПИЛОТА, ИНСПЕКТОРЕ!

ХВАЛА ВАМ, РЕНЕ ТРУВЕ! МНОГО СТЕ НАМ ПОМОГЛИ! МОРАЋЕТЕ ИПАК ДА ДОЂЕТЕ У СЕЛО...

... И ДА ЗВАНИЧНО ПОДНЕСЕТЕ ИЗЈАВУ О ОТКРИВАЊУ ПАЛОГ АВИОНА!

КАД ЈЕ ТОВАР ПОДИГНУТ У ХЕЛИКОПТЕР...

ОДОШЕ ПОСЛЕДЊИ "ОСТАЦИ" ЏОНИЈА ХАЗАРДА!

СИГУРАН САМ ДА ЋЕ ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ НАМЕРАВАО ДА МЕ УБИЈЕ, ЖЕЛЕТИ ДА СЕ УВЕРИ У МОЈУ СМРТ! ТАМО ЋУ ГА САЧЕКАТИ!

УСКОРО...

МОЖЕМО ДА ИЗОСТАВИМО УОБИЧАЈЕНИ ЛЕКАРСКИ ПРЕГЛЕД! УЗРОК СМРТИ ЈЕ ОЧИГЛЕДАН! ОСТАО ЈЕ САМО ПЕПЕО...

ДА! ОТВАРАЊЕ КОВЧЕГА САМО БИ УЗБУДИЛО ОЖАЛОШЋЕНЕ!

СУТРА ДАН...

ДОБАР ДАН! ЧУЛИ СТЕ ЗА НЕСРЕЋУ?

ЧУО? ЈА САМ НАШАО АВИОН...

ХМ... НОВОСТ СЕ БРЗО ШИРИ...

ЕВО, И НОВИНЕ СУ ДОНЕЛЕ ВЕСТ О АВИОНСКОЈ НЕСРЕЋИ И СМРТИ ПИЛОТА ЏОНИЈА ХАЗАРДА! ПОСЛЕДЊИ ОПРОШТАЈ У МЕШНОЈ КАПЕЛИ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ИЗГЛЕДА ДА САМ ЈА ПРВИ ОЖАЛОШЋЕНИ!

ДИВНО ЈЕ БИТИ ЖИВ... КРАЈ СОПСТВЕНОГ КОВЧЕГА!

САД САМО ТРЕБА ЧЕКАТИ ДА СЕ ПОЈАВИ ЧОВЕК КОЈИ ЈЕ ЖЕЛЕО МОЈУ СМРТ!

УЛАЗ У МАМУТСКУ ПЕЊИНУ СЛУЧАЈНО ЈЕ ОТКРИО
ЈЕДАН ЛОВАЦ

ТАЈАНСТВЕНА ПЕЊИНА

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Греда њреко које је конопац, био њребачен за њалила се од великој њрења. Само да се ва њра не њренесе и на уже...

нопац и, држећи га у руци, пошао у тунел.

ИСПУШТЕН КОНОПАЦ

Опчињен тајанственошћу тог мрачног и тихог места на које људска нога још никад није крочила, Валас је пошао напред и — испустио конопац! Његова једина веза са површином и животом исклизнула му је из руку и, њишући се лево-десно, коначно се умирила у средини јаме, сасвим изван његовог домањаја.

Валас је практично био изгубљен али није дозволио да га ухвати паника. Скинуо је жичане дршке са светиљки, саставио их и направио дугачку куку. Једва одржавајући равнотежу на ивици тунела, испружио се што је више могао и покушао да куком дохвати спасоносни конопац.

Камење испод његових ногу почело је да се одроњава и пада у застрашујућу дубину Малстрема... Коначно је успео да куком дохвати конопац, обмота га око себе и затим затресе у знак да извлачење треба да се настави.

ГРЕДА ГОРИ!

Конопац на којем је Валас висео био је сувише дуго изложен трењу о дрвене греде укрштене изнад Малстрема. Кад се Валас за њихао на коноцу да би ушао у бочни тунел, његови покрети појачали су трење и дрво греде почело је најпре да се пуши, а затим да гори!

Валас је био још далеко од врха кад је чуо узвик људи с површине и угледао малу, ужарену тачку на греди.

Људе је ухватила паника. Било је само питање времена кад ће и конопац почети да гори. Воде није било и изгледало је да нема никаквих могућности да се несрећа спречи.

Усред опште вике и збрке неко се сетио да у торби има чутурицу с водом. То је Валасу спасло живот. Пузећи дуж греде човек је стигао до пламена и испразнио на њега чутурицу, а затим је пажљиво отпузио назад.

Остали су почели полако

да вуку конопац и сад је све зависило од тога да ли ће његов нагорели део довољно дуго издржати притисак. Људи су пажљиво вукли конопац, а напетост је била толика да се један од њих онесвестио у тренутку кад нагорели део више није био оптерећен Валасовом тежином.

Кад се Валас коначно нашао на површини, ван сва-

ке опасности, његови пријатељи су били потпуно малаксали. Валас је још био најприбранији од свих...

Касније су се и други људи спуштали у Малстрем на чијем би се дну неизоставно сетили Валаса Прентиса јер је он, на његовом дну, урезао у стену своје име. Оно је још тамо, као успомена на овај велики подвиг.

Д. П.

ПОДЗЕМНА РЕКА КОЈА ЈЕ ИЗБИЈАЛА ИЗ ЗИДА ПРОВАЛИЈЕ УМАЛО МУ НИЈЕ УГАСИЛА СВЕТИЉКЕ

Сасвим случајно један ловац је 1809. године открио пећину која је касније названа Мамутска шпиља. Била је то највећа у низу подземних кречњачких пећина које се простиру на површини од око 20.000 квадратних километара испод северног дела америчких држава Кентаки и Тенеси.

Научници су показали велико интересовање за ову пећину не само због њених чудесних подземних украса и необичног животињског царства, већ и стога што су сасвим близу улаза пронађени трагови живота старих индијанских племена која су некад давно насељавала Кентаки.

Девет километара од улаза у пећину узани кривудасти пролаз нагло се завршава рупом широком око шест метара. То је Малстрем — провалија у коју се од њеног откривања за педесет година нико није усуђивао да спусти. У Малстрем су често бацани упаљена хартија или бакље, али њих би увек прогутала помрчина. Људи никад нису чули како бачено камење удара о дно провалије.

Један професор универзитета покушао је да утврди дубину јаме, али је после тридесетак метара спуштања у вечити мрак готово полудео од страха, па су морали да га извуку на површину.

РИЗИЧАН СПУСТ

Малстрем је још био граница до које је људска нога крочила у Мамутску шпиљу кад је младић по имену Валас Прентис одлучио да се у њега спусти иако је вештина истраживања подземних пећина и пролаза била у то време готово непозната. Преко отвора су постављене унакрсне греде, за њих везан конопац, а на конопац окачен велики терет којег су људи њихали са једне стране јаме на другу ка-

ко би одвалили камење и стене које су лабаво стајале. То је учињено зато да неки камен не би лао на Валасову главу док се буде спуштао.

Валас је морао да се ослони на снагу шесторице људи који је требало полако да га спуштају помоћу конопца све док не додирне дно. Једина Валасова опрема биле су две лампе на уље и неколико шешира које је натукао један преко другог, јер тада још није било шлемова који би штитили главу од удараца.

Спуштање једва да је отпочело, а Валас је већ видео да „рашчишћавање“ лабавих стена није нарочито успело. За длаку је избегао повреде, а можда и смрт, од неколико каменица које су, док се спуштао, пале крај њега.

На дубини од десетак метара од ивице Малстрема Валас је чуо шум воде која пада. Била је то подземна река која је избијала из зида провалије. Вода га је потпуно наквасила и готово му угасила светиљке.

Знак на коноцу показивао је људима на врху да се Валас спустио до дубине од 30, а затим од 45 метара. Две светиљке изгледале су сад као тачке у дубини јаме. Најзад, на дубини од 66 метара људи су осетили трзај конопца који је означавао да је Валас стигао до дна.

На дну Малстрема Валас је сео на провидну стену да мало предахне. Стена је била само један од безбројних прекрасних пећинских украса Малстрема.

Десно од њега била је мала просторија, али му се она није учинила занимљива као улаз у тунел којег је приметио док се спуштао, па је зато поново добро увезао конопац око себе и дао знак да га мало повуку нагоре.

Кад је стигао до отвора бочног тунела Валас је, наужас људи са површине, почео да се њише овамо-онамо као клатно. Доспевши до ивице улаза, скинуо је ко-

ТРАПЕРИ

КАНАДСКИ
ТРАПЕР

Пуњење пушке кременаче није био нимало једноставан посао и захтевао је читавих осам „операција“

- 1) У ЦЕВ СЕ ИЗ РОГА СИПА БАРУТ У ПРАХУ.
- 2) ЗАТИМ СЕ У ЦЕВ СТАВЉА ОЛОВНА КУГЛА УВИЈЕНА У ХАРТИЈУ ДА БИ БОЉЕ ПРИДЊАЛА УЗ ЗИДОВЕ.
- 3) КУГЛА СЕ НАБИЈА ШИПКОМ ДА БИ ЛЕГЛА НА БАРУТ.
- 4) ОРОЗ СЕ ПОДИЖЕ У СИГУРНОСНИ ПОЛОЖАЈ
- 5) ЧИСТИ СЕ ОТВОР ЗА БАРУТ
- 6) СИПА СЕ БАРУТ ЗА ПАЉЕЊЕ
- 7) ОРОЗ СЕ ВРАЊА У ПОЛОЖАЈ ЗА ПУЦАЊЕ
- 8) ПРИТИСКОМ НА ОБАРАЧ ИСПАЉУЈЕ СЕ ОЛОВНА КУГЛА

Енглески досељеници основали су прва насеља на источној, атлантској обали Северне Америке почетком XVII столећа, читав век после открића овог континента. Током следећих деценија у Америку су почели да пристижу и колоници из осталих европских земаља и тако су никле бројне колоније. Али, иза огромног венца Апалачких планина које се простиру паралелно с атлантском обалом, пружала су се непрегледна и неиспитана пространства америчког запада, привлачне мете авануриста и одметника. Први истраживачи донели су вести о богатим западним областима, о долинама великих река и шумама пуним животиња скупцепог крзна. Тада је почела најезда храбрих ловаца који су кретали у неизвесност излажући се великим опасностима само да би уловили што више даброва, лисица, куна, медведа и других животиња и обогатили се продајом њихових веома тражених кожа. Ови први ловци добили су име трапери, они који лове помоћу замки (енгл. треп = замка). Када су крајем XVIII века основане Сједињене Америке Државе (од атлантске обале до Мисисипија и од Великих језера до Флориде) трапери су и даље, обучени у коже и наоружани ножевима, кременачама и замкама, лутали беспућима Стеновитих планина, крчећи пут према обали Тихог океана. Најчувенији трапери, који су ушли у легенду Америке, били су Дејви Крокет, Данијел Бун и Кит Карсон о чијој су се издржљивости, храбрости и вештини причале праве бајке.

ТРАПЕР

ТРАПЕР СА
СТЕНОВИТИХ
ПЛАНИНА

ОФИЦИР САД

ТРАПЕР СА
СТЕНОВИТИХ
ПЛАНИНА

ЛОВЦИ

АДНИЈЕЛ
БУН

ДЕЈВИ
КРОКЕТ

КИТ
КАРСОН

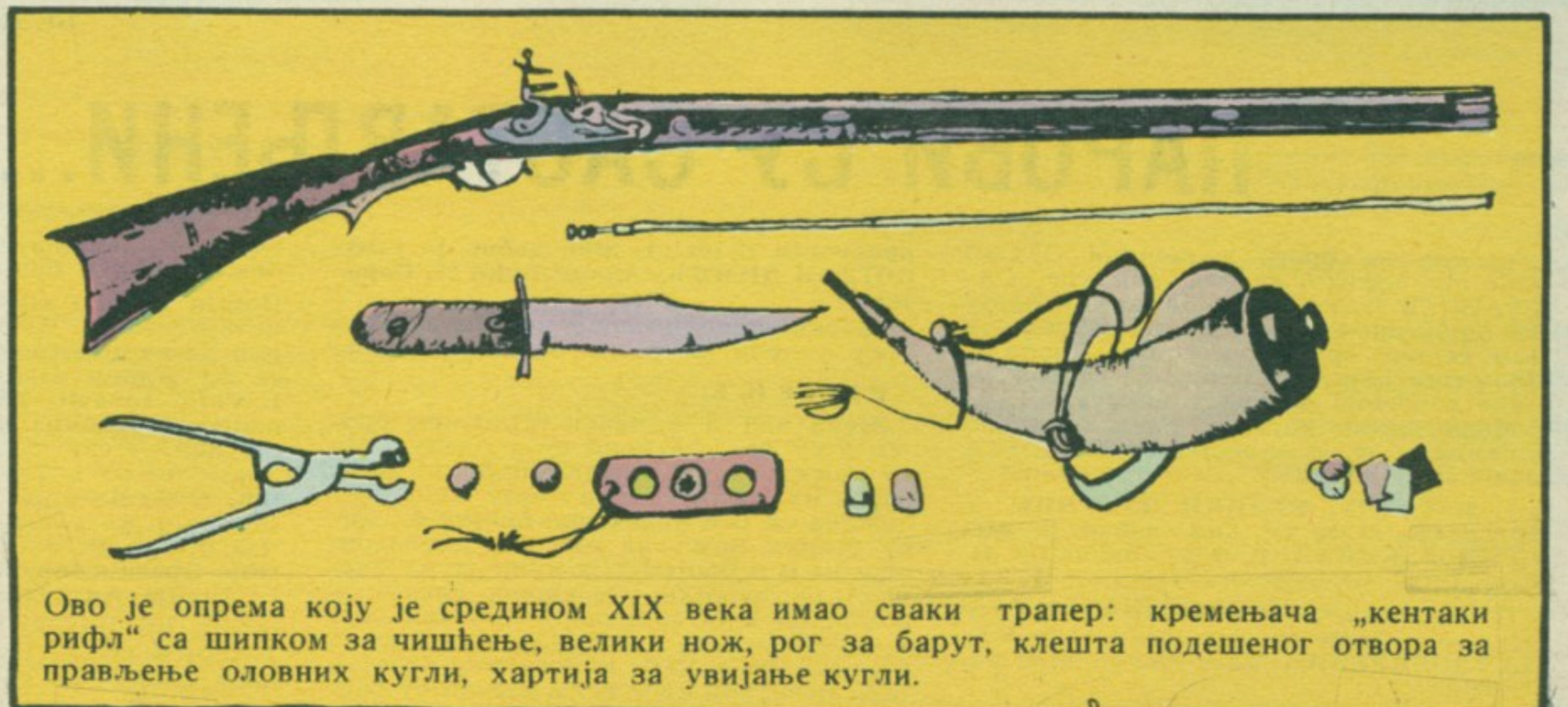
ТРАПЕР НА ПУТУ

ТРАПЕР

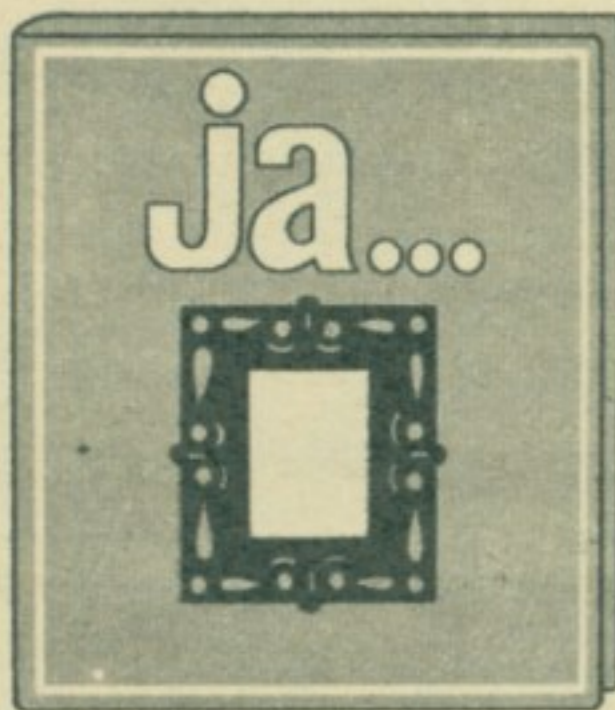

ТРАПЕР

Ово је опрема коју је средином XIX века имао сваки трапер: кремењача „кентаки рифл“ са шипком за чишћење, велики нож, рог за барут, клешта подешеног отвора за прављење оловних кугли, хартија за увијање кугли.

у следећем наставку: Индијанци

**ДЕВОЈЧИЦЕ
И ДЕЧАЦИ!
И ОВОГ ПУТА
ЗА ВАС
ВЕЧИТИ
СПОМЕНАР
„ЈА“
ЗА 2700 УМЕСТО
3000 СТ. ДИН!**

1. Књига која се зове „ЈА...“ истовремено је споменар, албум за фотографије и лични дневник.
2. „ЈА...“ је необична књига у коју ћеш, у почетку, уз помоћ старијих, а касније сам да стављаш своје цртеже и фотографије и да бележиш најлепше доживљаје од предшколског доба до осмог разреда осмогодишње школе.
3. Књига ће ти трајати неколико стотина година. Бачена је са 17. спрата „Политикиног“ облакодера, пуштен је аутобус градског саобраћаја да преко ње пређе, на њој су ручали а није се раскулусала ни запрљала!
4. „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“ омогућује читаоцима „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ да купе књигу „ЈА“ по цени од 2700 уместо 3000 ст. динара (како се она продаје у књижарама). Ко купи ову књигу нарученицом из ЗАБАВНИКА учествује у извлачењу награда:

4 НАГРАДЕ
4 Пони
4 бицикла

БИКЕ НА СРЕЋУ
ИЗВУЧЕ-
НИ МЕЂУ
КУПЦИМА
КЊИГЕ
„ЈА“

„САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“
Београд, Кнез Михаилова 6/V

ПОРУЧБЕНИЦА

Овим наручујем књигу „ЈА“ по цени од 2700 ст. динара. Књигу ћу платити поштару кад ми је донесе (поузећем)

_____ (Име и презиме наручиоца)

_____ (Место, улица и број)

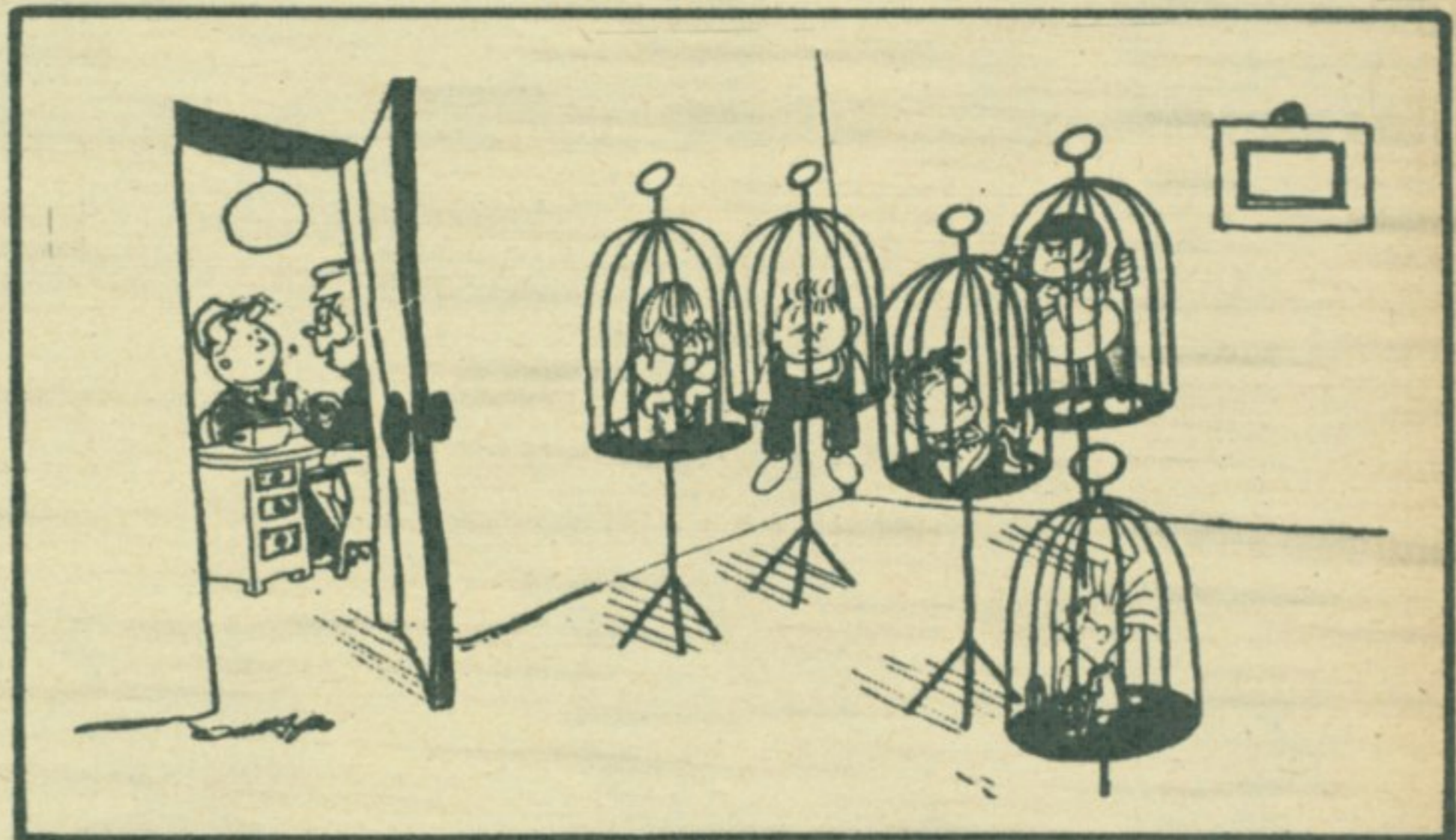
Изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу „САВРЕМЕНА АДМИНИСТРАЦИЈА“, Београд, Кнез Михаилова 6/V, П. Ф. 479.

— Сад прелећемо Африку зар не?

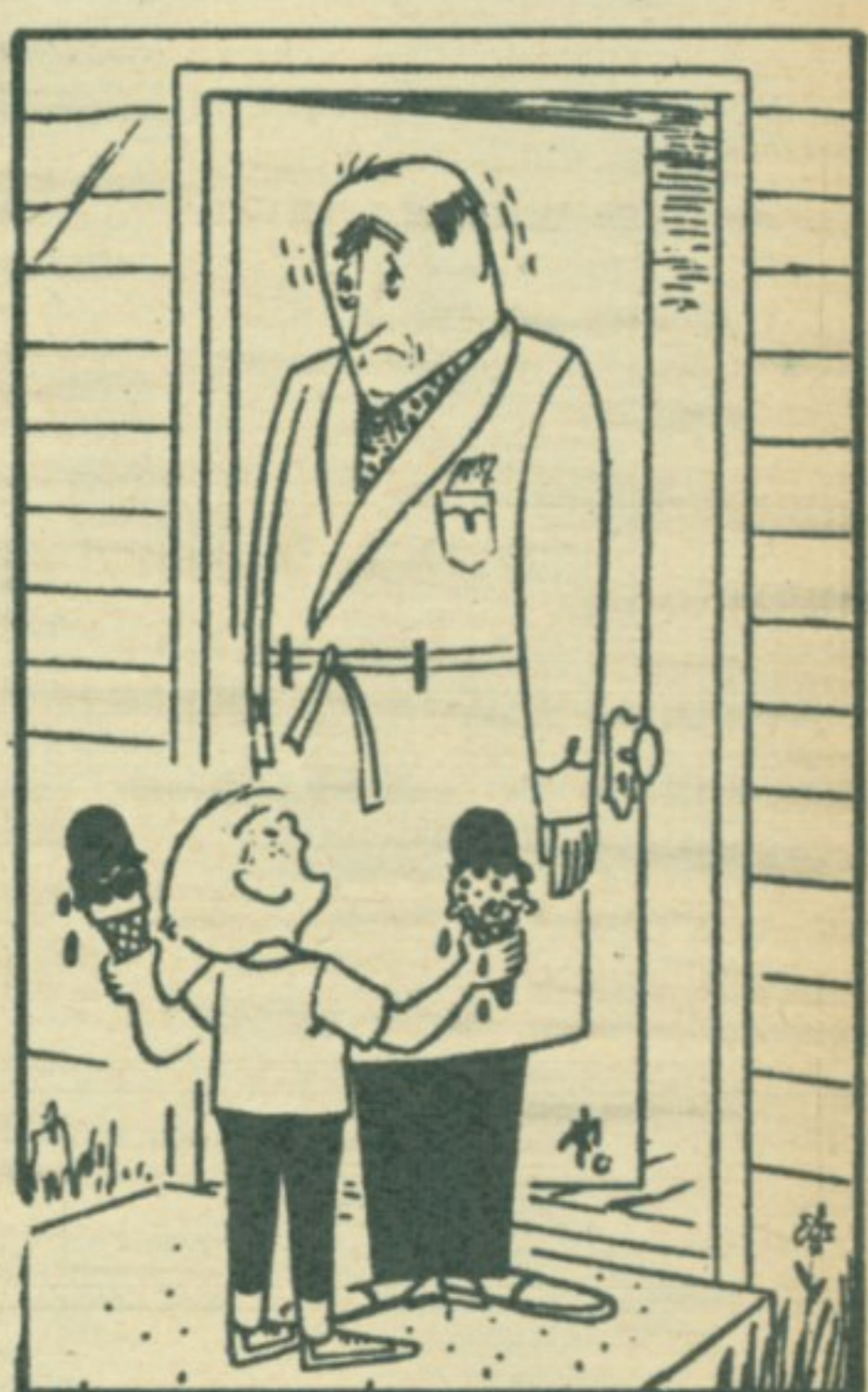
— Иди у воду и улови највећу рибу!

— Ништа не брините, у нашем обданишту дисциплина је веома строга.

БЕЗ РЕЧИ

— Није било аспирина па сам купио два сладоледа.

ПАРОВИ СУ САСТАВЉЕНИ...

Судећи по броју дописница (12.235!) које сте послали на наш конкурс „САСТАВИТЕ ПАРОВЕ“ (објављен у броју 956 од 24. априла ове године) изгледа да вам се ова врста погађалица допала. Због тога ћемо се потрудити да и убудуће доносимо сличне конкурсе.

Међу онима који су послали тачан одговор — 10.740 — жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника:

I НАГРАДУ, ВЕЛИКИ ЗЛАТНИК у вредности 68.800 ст. дин. добио је **ДОБРИВОЈ ЖИВАНОВ**, Змај Јовина бр. 34, Ковиљ;

II НАГРАДУ, МАЛИ ЗЛАТНИК у вредности 34.400 ст. дин. добила је **НАДА ГЛОБАРЕВИЋ**, Васа Раичковића 5/а, Титиград;

III НАГРАДУ, ДВА СРЕВРЊАКА у

вредности 15.400 ст. дин. добио је **СЛОБОДАН ДИМИЋ**, Адаме Буће 25, Сарајево.

За оне наше читаоце који овог пута нису успели да тачно одговоре дајемо **РЕШЕЊЕ**:

Жена под А и човек обележен бројем 5 су пар, обучени су у одећу коју су носили људи праисторијског доба; одећу из старог Египта имају жена обележена са Б и човек под бројем 6; одећу старих Римљана има пар обележен словом В и бројем 7; у хиши стилу одевени су девојка обележена словом Г и младић број 3; жена Д и човек број 1 имају на себи одећу каква се носила у време Луја XIV; наши преци крајем 19. и почетком овог века носили су одећу као и пар под словом Ђ и бројем 4;

одећу савременог човека има пар обележен са Е и бројем 2.

Пошто је овај конкурс изазвао велико интересовање, извучено је на срећу још десет добитника који су награђени са по једном књигом БАЈКЕ. То су:

1. Војин Јововић, Main Str. 30, 6202 Wiesbaden; 2. Анкица Лацковић, Алеја ЈНА 66, Вања Лука; 3. Зарија Ђукић, Браће Златичанина 1, Титиград; 4. Edvard Putnik, Olskrokstorget 5 van 3 upp 2, 41665 Göteborg 6, Sverige; 5. Зденка Лацко, Чмеликова 98, Јаношик—Банат; 6. Драгица Драгичевић, Мајевица код Добоја; 7. Лидија Антанасијевић, Радоје Домановић 7/9, Пирот; 8. Владимир Данчук, Д. Војовића 88, Врбас; 9. Терезија Сокола, Светозара Марковића 37, Футог, и 10. Соња Пејков, Курцулина 35, Ниш.

**ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА**

Латице руже се оспу али трње остаје
(Румунска пословица)

КАПЕТАН Кејт

НИСАМ ВИДЕО ТОМЕКА ОТКАД ЈЕ ГРАДОСТОН КРЕНУО ПРЕМА ПИРАМИДАМ!

ПА ОН ЈЕ УВЕК У БЛИЗИНИ ТОГ АРХЕОЛОГА... ГДЕ ВИ ИНАЧЕ БИО?

КАПЕТАН КЕЈТ ЈЕ ОТИШЛА ДА ПРОВЕРИ! УСКОРО БЕМО ЗНАТИ!

ДОК СУ АМОС, КЕЈТ И ОСТАЛИ ИСТРАЖИВАЛИ ГРАД СТАРИХ МАЈА, ТОМЕК ЈЕ НЕСТАО...

НЕ РАЗУМЕМ, КЕЈТ! ЗАШТО ЈЕ ОТИШАО ВАШ САДА... ПОНЕВИШ СА БОБОМ СТАТУУ БОГА-ЈАГУАРА?

С ДРУГЕ СТРАНЕ, ТОМЕК НАС ЈЕ ДОВЕО ПРАВО ОВАМО...А МИ СМО НАШЛИ ХРАМ ИЗ КОЈЕГ ПОТИЧЕ ТА СКУЛПТУРА!

ЈЕДНА ГРУПА ТРАГАЧА ЗА ЗЛАТОМ ТАКОЈЕ ЈЕ СТИГЛА ДО ИЗГРУВАНОГ ГРАДА... А ОНДА ИМ СЕ ИЗГРУВИ ОВАКИ ТРАГ! НЕШТО ИМ СЕ ДОРОДИЛО! А САДА... ПРИДРУЖИМО СЕ ОСТАЛИМА!

ШТА ЈЕ САД ОВО?

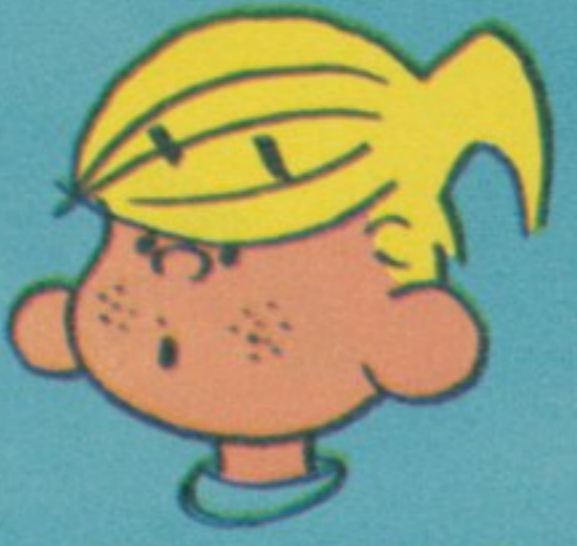
КАПЕТАНЕ!

ИНДИЈАНЦИ НАПАДАЈУ!

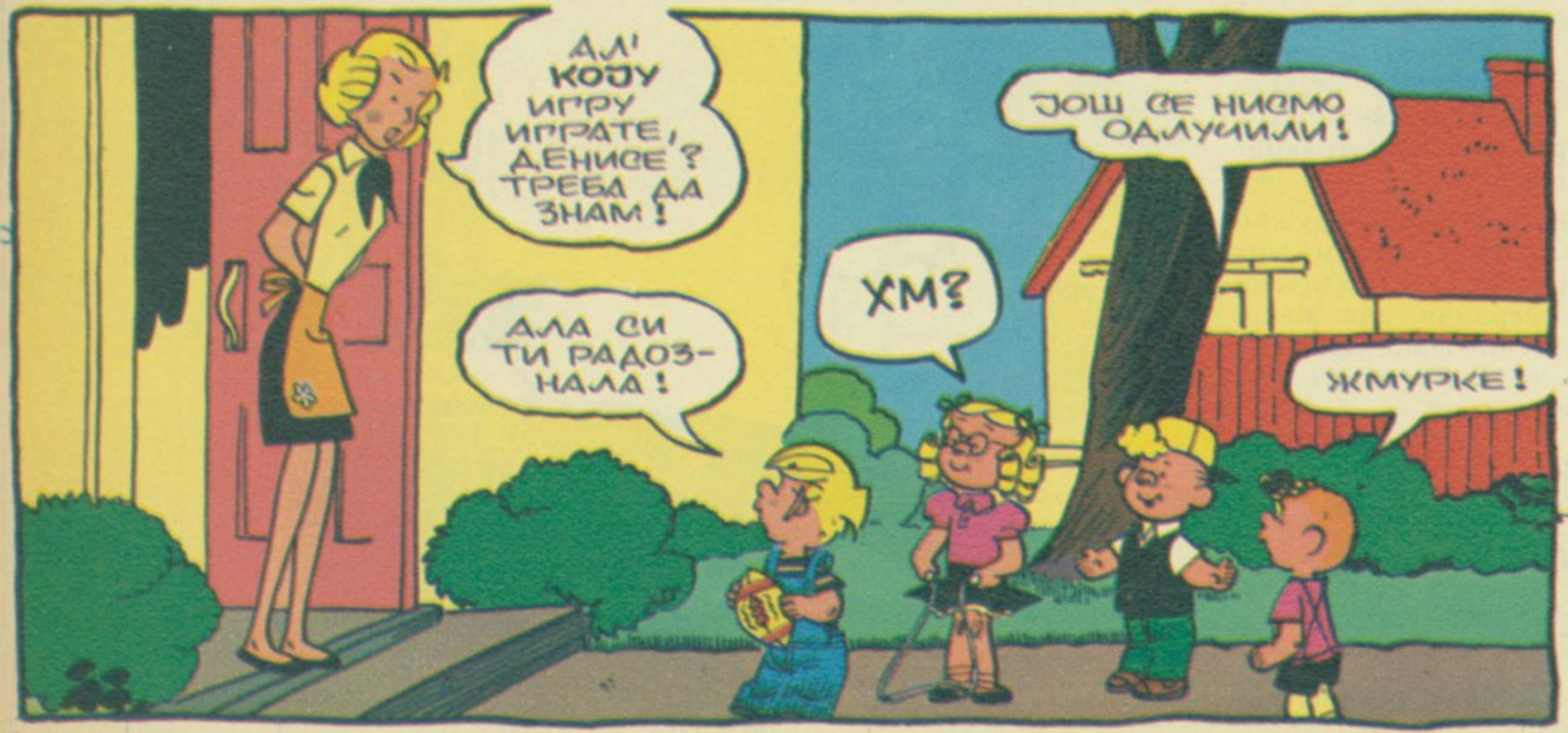
ТОМЕК ИХ ПРЕДВОДИ!

ТАЈАНСТВЕНА ИГРА ?

ДЕЦО, ШТА СЕ ТО ИГРАТЕ?

ПА... ИГРАМО СЕ ИГАРА!

АЛ! КОЈУ ИГРУ ИГРАТЕ, ДЕНИСЕ? ТРЕБА ДА ЗНАМ!

АЛА СИ ТИ РАДОЗНАЛА!

ХМ?

ЈОШ СЕ НИСМО ОДЛУЧИЛИ!

ЖМУРКЕ!

А ЈЕ Л' ВАМ И ОВО ТРЕБА ЗА ТУ ВАШУ ИГРУ?

ПА ТО ЈЕ МОЈА ХАЈУНИЦА!

А?

Стари др Малколм Мекеј имао је 87 година кад је умро. У последње време живот му је био тежак и горак. Тежак зато што је ослепео од трогодишњег излагања неподношљивој Сунчевој светлости. Горак зато што, упркос слави коју је доживео и љубави коју је стекао међу људима, није желео признање за откриће за које је добио, него за нешто сасвим друго.

Рођен 1974. године, Мекеј је 1995. године дипломирао атомску физику и ускоро закључио да бољи живот човечанства зависи од масовног коришћења атомске енергије. Живео је веома скромно и успео је да оствари свој смели план само захваљујући наследству које је стекао и помоћи научних установа.

Мекеј је био један од најинтелигентнијих људи који су икад живели. Тражећи атомску енергију у лаким елементима зато што су тешки (торијум, уран и други) сувише скупи, сматрао је да људима треба јефтино атомско гориво којег има на Сунцу, а то је атомска енергија водоника.

Украшћемо Сунчеву тајну!

Џон Бернс био је Мекејев асистент кад је старац маја 2047. године после неколико деценија експериментисања, рекао:

— Џоне, нешто нам недостаје и ми то овде не можемо открити. Ти знаш једино место на коме је могуће наћи то „нешто“.

— Претпостављам да мислите на Сунце — рече Џон тужно. — Али то нам ништа не вреди јер му се због топлоте не можемо приближити.

— Мораћемо — узврати Мекеј упорно. — Боље рећи мораћу, јер ћу отићи сам. Довољно ће бити да свету јавим резултат који ће решити вечити проблем енергије. Украшћемо Сунчеву тајну и створити мала сунца на Земљи. Фабрикама је потребна јефтина атомска енергија. Ако је Сунце једино место на коме могу да нађем одговор онда идем тамо!

— Али то је немогуће због зрачења! — узвикну Џон. — Нећемо успети да спречимо тежину од три-четири милиона тона зракова у секунди. У ствари, није проблем да спречимо дејство зрачења, већ да њиме после рукујемо...

— Спречићемо га и руковаћемо њиме — узврати Мекеј упорно и на томе се разговор завршио.

Мекеј је знао да је електрицитет једини облик енергије чији напон може да се повећава и смањује, па је покушао да топлотну енергију претвори у електричну, али без успеха.

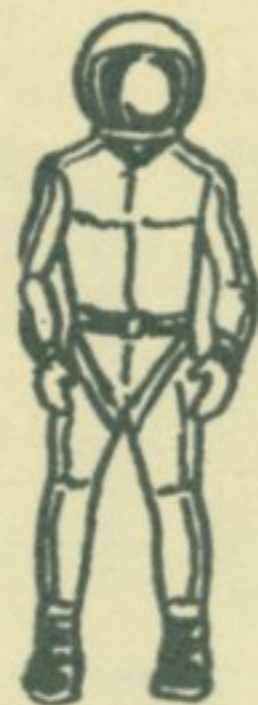
Затим је експериментисао са магнетима и наизменичном струјом и 2.049. године створио је **термлектријум**, нову легуру челика која се састојала од никла, гвожђа, кобалта и угља. Термлектријум је изгледао као хиљаде других легура, али је кад би био стављен у калем кроз који је пропуштана струја, био отпоран на огромне температуре. Мекеј је ликовао: пут до Сунца сад је био могућан!

Неверовајан план

Почела је изградња циновске ракете „Прометеј“ а Мекеј је правио план путовања. Само такав занесенијак какав је био он и какав је постао Џон, који је одлучио да пође с њим, могао је да направи тај невероватан план.

СЛЕПО

ЏОН КЕМПБЕЛ

СТАРИ НАУЧНИК ЈЕ ОТКРИО СУНЧЕВУ ТАЈНУ, АЛИ ЈЕ ИПАК УМРО ВЕОМА НЕЗАДОВОЉАН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Требало је да „Прометеј“ крене са Месеца, а затим да полако кружи око Сунца док не буде на око пет милиона километара од ужарене лопте. Наравно, параболична орбита „Прометеја“ око Сунца захтеваће сваки килограм горива који летелица буде могла да понесе.

Међутим, повратак из орбите око Сунца биће немогућ уколико не нађу начин да украду тајну Сунчеве енергије.

Спољни оклоп „Прометеја“ био је од специјалног челика, а међупростор између спољњег и унутрашњег оклопа био је испуњен водоником под притиском зато што је водоник најбољи проводник топлоте, док су између водоника и спољњег оклопа биле хиљаде термлектријум-елемената.

„Прометеј“ је кренуо са Месеца 2.050. године. Брод је из дана у дан повећавао брзину и био све ближе Сунцу.

Сунце је постало циновска ужарена пећ. Термо-елементи на „Прометеју“ почели су да раде, али топлота је упркос томе била неподношљива. Двострука радио-веза са Земљом пореметила се због Сунчевог зрачења. Могли су да емитују вести али не и да их примају.

Утврдивши орбиту, Мекеј и Џон су почели своја истраживања и прорачуна. Термо-елементи су смањивали топлоту и производили енергију. Уз помоћ енергије капљице воде које су се стварале од дисања људи претварале су се поново у кисеоник.

Мекеј и Џон су провели првих шест месеци у орбити око Сунца у пакленој врућини и заслепљујућој светлости — већи део свемирског брода био је провидан од ултракратких таласа Сунца.

„Прометеј“ је у спирали кружио према Сунцу. За неких седамдесет пет година брод би био у близини Сунчевих протуберанци, али Мекеј и Џон морали су, наравно, пре тога да пронађу тајну Сунчеве атомске енергије — или да умру.

Сунчев водонички циклус

Мекеј је био срећан у Сунчевој орбити иако су му очи од тамно

— Не видим ништа ново на том цртежу, докторе.

— Зар ти није јасно шта представља ова танка линија овде? — упита доктор Мекеј.

— Не — узврати Џон. — Сувише је високо да би била линија 4781, а сувише ниско да би била...

— То је забрањена, немогућа линија, линија натријума — прекиде га Мекеј нестрпљиво. — То је промена која теоријски није могла да се догоди...

Ускоро су поново забележили „немогућу“ линију спектра, а затим још много пута. Било је то решење тајне. Сад су могли да конструишу апарат и то су и учинили у септембру, три године и један месец после поласка на фантастично путовање.

Мекејеве очи брзо су пропадале, али његов посао био је завршен. 14. јануара 2054. године човек је откrio највећу тајну атомске енергије: Сунчев водонички циклус.

— Људи више не морају да се брину за енергију — говорио је старац Џону док су летели према Земљи. — Атомска енергија ће напајати целу индустрију Земље. Северни и Јужни пол постаће цветне баште. Јевтини атом ће скинути бремене рада са човека и он више неће морати да се зноји за парче хлеба...

Одушевљен дочек

Помоћу свемоћне атомске енергије „Прометеј“ се дан по дан приближавао Земљи. Радио-веза је опет

ИЗНАД ГЛАВЕ СЛЕПОГ ПРОФЕСОРА ЗУЈАЛЕ СУ ДЕСЕТИНЕ ХИЉАДА МАЛИХ ЛЕТИЛИЦА

успостављена и Мекеј је поручио људима да се чувају јонског зрачења приликом спуштања брода.

— Где смо сад? — упитао је Мекеј Џона.

— Преостало нам је још педесетак километара, докторе — одговорио је његов верни асистент. — Рашистали су Моавску пустињу да бисмо могли да се спустимо, али у ваздуху се налазе хиљаде приватних летелица новог типа. Изгледа да су на електрични погон.

— Да ли то наш брод успорава? — упита слепи Мекеј.

— Брод је слетео, докторе, — узврати Џон нежно. — Сад смо код куће.

Врата на броду се отворише и уз Џонову помоћ Мекеј полако изађе. Дочекало га је зујање десетина хиљада пропелера малих летелица и заглашујући урлици ваздушних сирена...

— То вас поздрављају, докторе, — рече Џон узбуђено.

— Да, чујем — узврати Мекеј уморно. — Али тако сам уморан да бих највише волео да се мало одморим.

Уместо Мекеја, присутнима се обратио Џон:

— Доктор је веома уморан и, као што знате, изгубио је вид. Он би желео да га одведемо некуд где може на миру да се одмори.

— Волео бих да одем некуд где мирише дрвеће и зеленило. Некуда у планине где ваздух дивно мирише на борове... — прошаптао је Мекеј.

Одвели су га у планину и сместили у једну удобну кућицу. Спавао је и одмарао се под надзором лекара.

Успех и неуспех

Кад је Џону било допуштено да га посети, Мекеј је по кораку свог асистента осетио да нешто није у реду.

— Цоне... — прошаптао је старац. — Цоне, шта се догађа?

— Докторе, ви сте за човечанство учинили много више него што сте и слутили — поче Џон пажљиво да објашњава Мекеју. — Сећате ли се летелица које су нас дочекале? Помислио сам да их покреће електрична енергија, али нисам погодио. Трагајући за великом тајном превидели смо моћ знатно мање важне ствари, а то је елемент термлектријум. Летелице у ствари покреће термлектријум и оне добијају енергију од топлоте самог ваздуха. Термлектријум данас напаја готово целу индустрију света. То је најјевтинија енергија...

— Свет данас изгледа сасвим другачије него пре нашег поласка на пут — продужи Џон. — Пустине су озеленеле јер их хладе циновске термлектријумске централе. Северни и Јужни пол постали су праве цветне баште, баш онако како сте ви замишљали... Докторе, ви сте учинили чудо са својим термлектријумом!

— Али, Цоне, шта је са јевтином атомском енергијом? — упита Мекеј опрезно, као да се боји одговора.

— Једна од највећих свемирских линија хоће да склопи уговор о коришћењу јевтине атомске енергије докторе — одговори Џон. — Неких великих свемирских бродовима је потребна ваша енергија.

— Само једна линија! — узвикну Мекеј. — Само неким бродовима треба јевтина атомска енергија!

После дужег ћутања стари, слепи доктор Мекеј који је цео свој живот посветио проналажењу Сунчеве тајне тихо прошапута клонувши у фотељу:

— Разумем. Значи свету не треба моја атомска енергија...

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ПОДСЕТНИК

ПАТИКЕ ЗА ФИСКУЛТУРУ И ИЗЛЕТЕ (увозне — плаве и беле од броја 36 до 44). Ако желите да их купите, исеците овај купон, означите боју, наведете број и пошаљите на адресу: „ЗВЕЗДА“, предузеће за израду спортске опреме, Господара Вучића 22, Београд. Плаћа се поузећем. Цена 18 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС ♥♥♥

АДАМО У ИТАЛИЈИ

„Последњи романтичар“ у забавној музици, син италијанског рудара у Белгији, све више снима у својој некадашњој домовини — Италији. Последњи му је успех победа на једном конкурс италијанске телевизије. Због свог начина певања Адамо се или не воли или обожава. Међутим, далеко је више ових других. Најновија плоча, коју је издао „Југотон“ је на италијанском језику »FELICITA« (Срећа) и »NOI« (Ми) су две лепе сентименталне композиције. Цена плоче је 9,30 динара.

ADAMO

FELICITA'

NOI

Ово је прича о
дечаку Баји и
његовом деди
Јеврему. Живели
су срећно у
малој кућици
на Великој
Планини.
Али,
њихов
миран
живот
био је
изненада
прекинут...

Једног дана,
1941. године
колона немачких
возила
кренула је
према малом
селу на
Великој
Планини...

То једно
тибијус мало
село...

Од чега
имати зорт,
хер генерал?
Партизанен
овде нике
најн!

Тако је, хер
пуковник! Све ми
побити и погладити...
Ханс за то
специјалист!

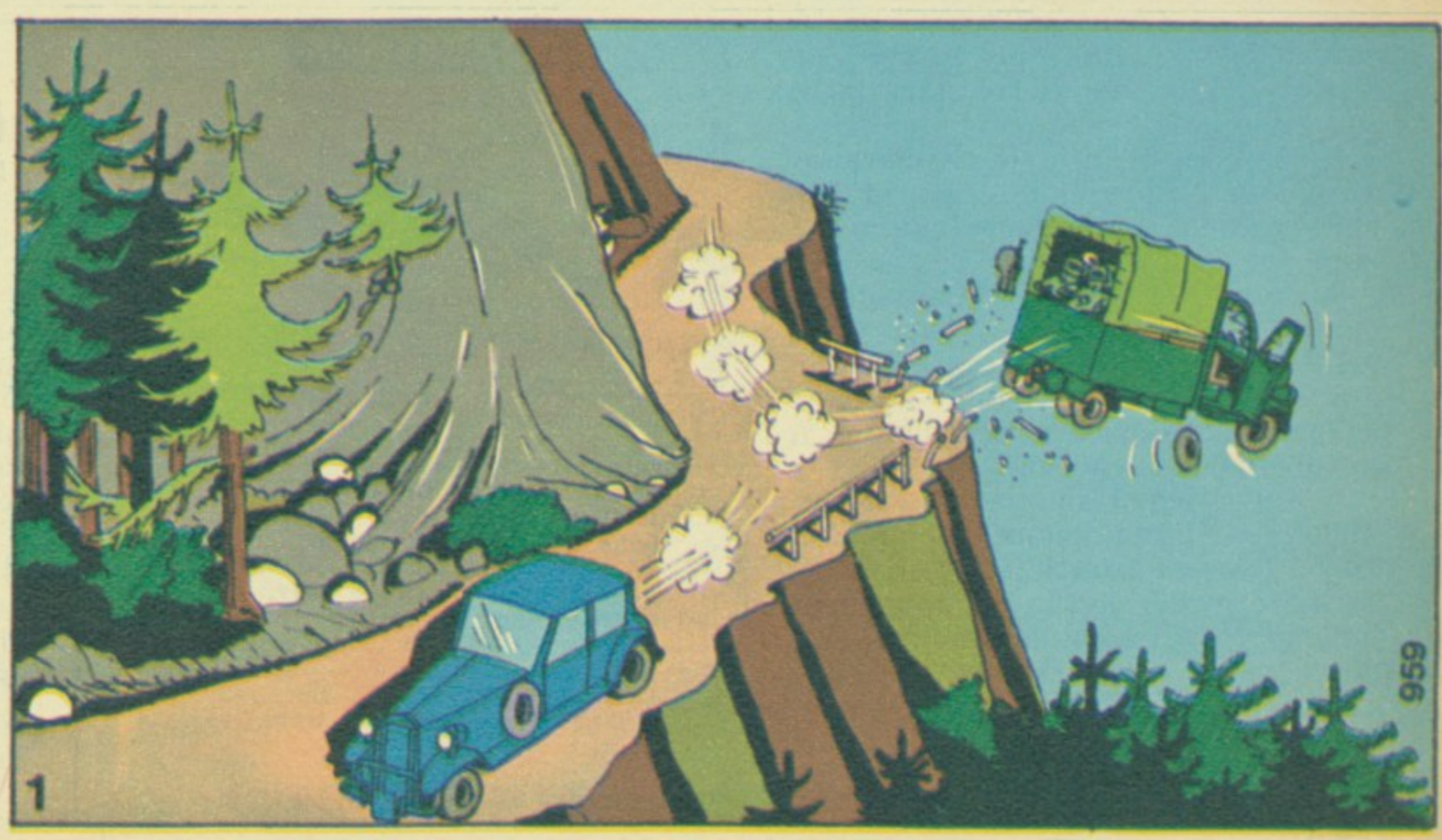

Али, иза једне окуке при-
премљен им је био свечани
дочек...

Ево их! Перо...
сад!

Од силне експлозије то-
чајк од камиона, пуног шва-
ба, је отпао...

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Ученица сам VII разреда и имам 13. година. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Учим француски језик. Сакупљам салвете и разгледнице. Сабина Софрија, Бориса Кидрича 15, Фоча.

Желим да се дописујем са читаоцима „Забавника“ и друговима из Енглеске. Желим да мењам разгледнице и марке за салвете. Имам 15 година. Мирсада Шабић, Ул. Демирча 16, Вос. Градишка.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Првену звезду“. Волим забавну и бит музику. Сакупљам „кандит“ марке и слике фудбалера. Гоца Стевановић, Војводе Путника 66, Мајур — Шабац.

Желео бих да се дописујем са вршњацима из наших приморских места. Имам 16 година и похађам гимназију. Драган Јовановић, Трг Саве Ковачевића 31 Вршац.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм света. Скупљам марке. Играм шах и члан сам Сарајевског шаховског клуба — имам другу категорију. Милунко Марић, Лењина 26/Х, Сарајево.

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Имам 17 година. Скупљам стари новац (папирни и метални). Волим бит музику. Језик дописивања: српскохрватски и немачки. Милан Булат, Иве Лоле Рибара 46, Бајмок.

Имам 16 година и желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Идем у I разред гимназије. Навијам за „Партизан“. Ибрахим Ибрахим, Бориса Кидрича 123, Ђилане.

Желим да се дописујем са другарицама широм наше земље. Имам 14 година и идем у VII разред. Хоби ми је сакупљање привезака за кључеве и разгледница. Мирослав Савић, Нова Железничка колонија 10/2, Ниш.

Желела бих да се дописујем са друговима из земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и италијански. Имам 14 година и идем у VIII разред. Скупљам стари новац, марке и кесице шећера (за кафу). Далма Лукетин, Титова обала 13, Каштел Суђурац.

Имам 16 година. Ученик сам Прве сарајевске гимназије. Волим спорт и музику. Вавим се кошарком и пливањем. Скупљам марке. Навијам за ФК „Сарајево“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Језик дописивања српскохрватски и француски. Иван Плеша, Вемала Хаверића 23, Сарајево.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из земље и иностранства. Имам 14 година а тренирам атлетику у атлетском клубу „Нови Београд“. Волим кошарку. Језик дописивања: српскохрватски, руски и енглески. Сахида Синановић, Париске комуне 3/28, Нови Београд

ГДЕ ЖИВЕ ЈАГУАРИ?

Драги Забавниче,
„Да ли у Канади има јагуара?“
Због тог питања сам се опкладио с другом. Ја му кажем да јагуар не живи у овој земљи а он каже да живи. Пресуди ти ко је у праву!
Зоран Јелић,
29. новембра, Београд

ЈАГУАР је звер из породице мачака. Дугачак је до 2,75 м, од тога на реп отпада 75. Нешто је нижи и здепастји од леопарда, боје жућкастосмеђе с тамним неправилним мрљама и круговима, мада има и потпуно црних примерака. Јагуар је ноћна звер, опасна и крволочна, вешто се вере по дрвећу а напада наглим скоком и веће сисаре, па и човека. Живи само на америчком континенту, у подручју бујне вегетације, од Мексика и Луизијане до Патагоније, на крају јужне Америке. Према томе, јагуара нема у Канади и ти си, Зоране, овог пута, победник!

ном није добила награду за свој рад, а уједно поминје како су две сестре добиле више награда. Драга Јованка, веруј нам, саме смо цртале али не ради награде већ да би учествовале у игри. Искрено верујемо да ћеш и ти добити награду.
Сестре Силва и Бојана,
Београд

НАША СЛАВНА ПЕСНИКИЊА

Драги Забавниче,
Твој сам редовни читалац, па бих те нешто замолио. Желео бих да пишем нашој дечијој песникињи Десанки Максимовић, али немам њену адресу. Молим вас, ако можете објавите је.

Младен Стојановић,
Зеленгорска б/а, Умка

Ево адресе коју тражиш:
Десанка Максимовић, књижевник
Београд, Генерала Жданова 16

ОСТАЛА САМ ГЛАДНА

Драги чика Чедомире,
Стални сам читалац „Политикиног забавника“. Радо сам облачила Цицу и маму, али са татом сам имала невоље. Хтела сам да га обучем за риболов. Тата се страшно наљутио јер је са спортском блузом за риболов морао да иде у доњем делу пиџаме: нисте му скројили панталоне!

Драги чика Чедомире, молим Вас убудуће немојте заборавити да нацртате и панталоне јер тата није ишао у риболов а ја сам остала гладна.

Страшно волим ситне пржене рибе!

Биљана Димић, Неготин — Крајина

Драга Биљана, веруј, страшно ми је жао што си остала без ситних пржених риба. Ево, нацртао сам ти једну велику. Иначе шарена блуза предвиђена је да се носи преко сомотских панталона за викенд.
Твој чика Чедомир

Уједно позивам тебе и све твоје другове и другарице да нам пишете кога бисте желели да обучемо за следећи пут. Као што видите, Цицина породица се знатно увећала.

ОДГОВОР ЈОВАНКИ

Прочитали смо писмо Јованке Јовановић која се жали што нијед-

ЗА СВАКУ ПОХВАЛУ

Драги Забавниче,
Мој тата је 26. фебруара ове године из Београда водио екипу од 5 пионира чланова смучарских клубова из Србије на Прве зимске игре пионира Југославије у Цељу и на Голтама (новом смучарском центру у Логарској долини). Пионери из свих социјалистичких република који су учествовали на смучарским такмичењима у зимском центру Голте били су смештени по приватним кућама родитеља словеначких пионира у селу Мозирју. Словеначки пионери из села Мозирја су своје госте из осталих република, као домаћини, љубазно и гостољубиво прихватили и трудили се да се у њиховим домовима осећају као код својих кућа. По завршетку игара, на разјаву, у циљу јачања братства и јединства, скоро сви пионери — гости позвали су своје словеначке другове да их посете.

Овакав гест словеначких пионира заиста заслужује сваку похвалу.

Петар Стевановић, уч. V 1
о. ш. „Вожд Карађорђе“,
Београд, Поп Ташкова 10

* укрштене речи *

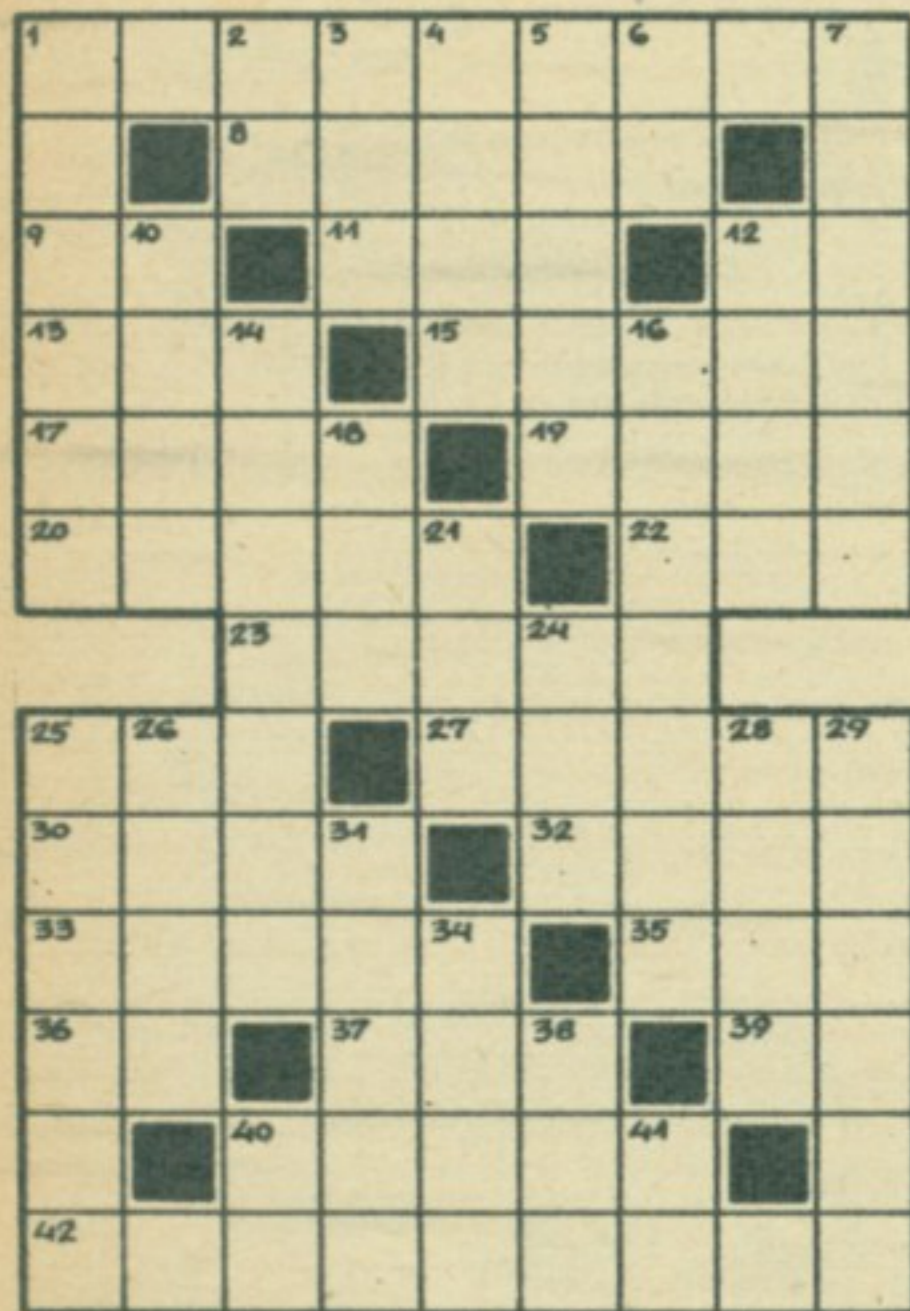
ВОДОРАВНО: 1) цем од разног воћа, 8) звер из породице мачака, 9) скраћеница једне мере за тежину, 11) шанац, 12) друго слово енглеске азбуке, 13) личност из једне Шекспирове трагедије, 15) проналазач динамита, 17) вест, глас (тур.) 19)

птица селица, 20) притока Дрине, 22) доживљај за време спавања, 23) замисао, 25) једноцифрен број, 27) казна у једној спортској дисциплини, 30) марка аутомобила, 32) коприва, 33) крин, 35) део презимена познатог истарског књижевника (Виктор), 36) скраћеница уз потпис, 37) ловачки пас, 39) музичка нота, 40) град и рударски центар у источном делу Истре, 42) наука која проучава грађу тела.

УСПРАВНО: 1) место у Босни, 2) део копна иступен у море, 3) тишина, 4) страна мушко име, 5) посуда за умивање, 6) мера за површину, 7) вредан, предузимљив, 10) водена животиња, 12) сиромаштво, 14) један позоришни уметник, 16) становник једне наше републике, 18) роман Емила Золе, 21) део тела неких животиња, 24) шумска животиња, 25) држава у Европи, 26) покрајина у Грчкој, 28) река у Јерменији, 29) град у северној Грчкој, 31) део руке, 34) простор око нас и над нама, 38) главни град једне суседне земље, 40) музичка нота, 41) одречна свеза.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) мишоловка, 9) авет, 10) пауз, 11) РАФ, 12) палма, 13) Ин, 14) сет, 15) ал, б, 16) Борис, и, 18) они, 20) ујак, 22) рива, 24) атас, 26) дала, 28) осе, г, 30) Казан, г, 32) ам, 34) бос, 35) це, 36) Лисат, 38) ред, 39) едем, 40) леви, 41) Бањалина.

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у страниј валути: DM 40.— \$ 10,60.— FF 58,80.— Sfr 46.— Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке-Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фох 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ
КОМПЛЕТАН
СТРИП
РАХАН
ТИГАР са САБЉАСТИМ
ЗУБИМА

WALT
DISNEY

МИКИ

